

ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI)
และวิถีทางเพศของวัยรุ่นไทย

นายชยภัทร จินดาเลิศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

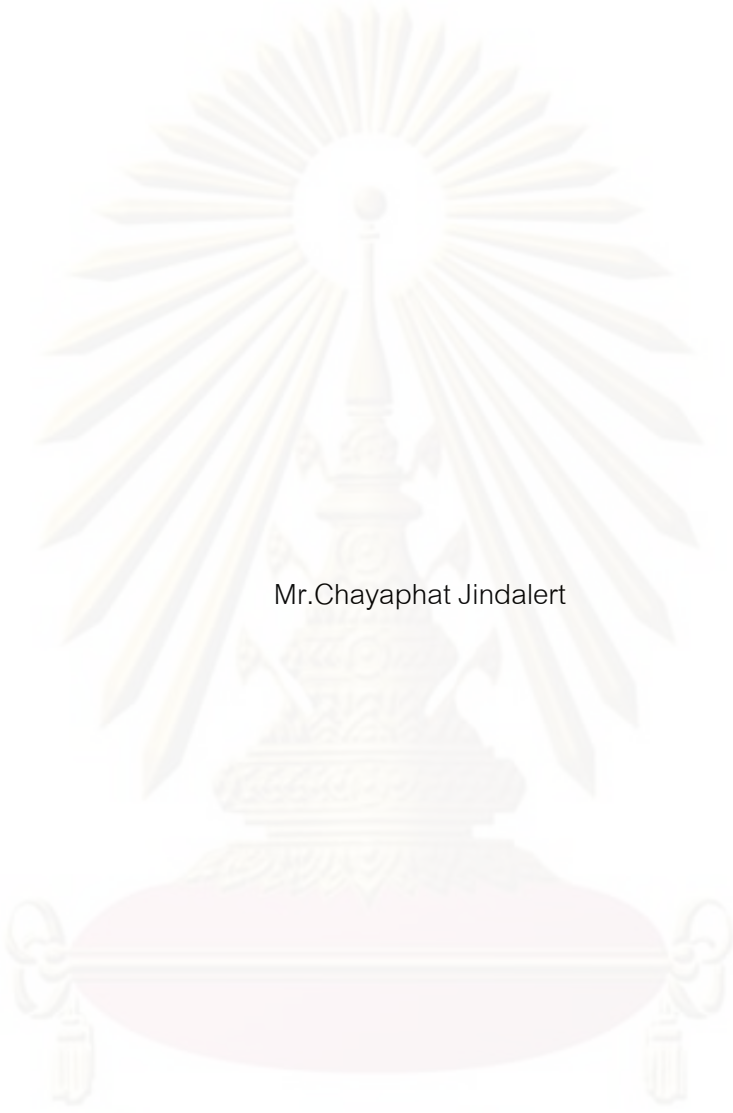
สาขาวิชาเพศศาสตร์ (สหสาขาวิชา)

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE RELATIONSHIP BETWEEN JAPANESE MANGA OF MEN WITH MEN (YAOI)
AND THAI ADOLESCENT SEXUAL ORIENTATION

Mr.Chayaphat Jindalert

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Human Sexuality

(Interdisciplinary Program)

Graduate School

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย(YAOI) และวิถีทางเพศของวัยรุ่นไทย

โดย

นายชยภัทร จินดาเลิศ

สาขาวิชา

เพศศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์อภิชัย วสุรัตน์

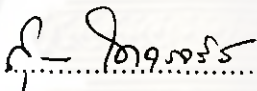
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

นางสาวอุษณีย์ พึ่งปาน

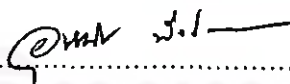
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

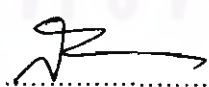
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.พรพจน์ เปี่ยมสมบูรณ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ชาน สุภาพรรณ โคตรจรัส)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์อภิชัย วสุรัตน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(นางสาวอุษณีย์ พึ่งปาน)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพันธ์ กิตติสุขสถิต)

ชยภัทร จินดาเลิศ : ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI) และวิถีทางเพศของวัยรุ่นไทย. (THE RELATIONSHIP BETWEEN JAPANESE MANGA OF MEN WITH MEN (YAOI) AND THAI ADOLESCENT SEXUAL ORIENTATION) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ อภิชัย วสุรัตน์, อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม นางสาวอุษณีย์ พึ่งปาน, 87 หน้า.

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยมีกลุ่มควบคุมแบบจับคู่ โดยใช้แบบสอบถามให้ตัวอย่างเป็นผู้ตอบเอง กลุ่มประชากรที่ศึกษาคือ วัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปีที่อ่านและไม่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย โดยแบ่งเป็นกลุ่มละ 125 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 250 คน วัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายและวิถีทางเพศของวัยรุ่น

จากผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายมีทัศนคติวิถีทางเพศที่แตกต่างจากกลุ่มที่ไม่อ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) นอกจากนั้นในเรื่องความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายกับวิถีทางเพศก็พบว่าพฤติกรรมการอ่านที่ต่างกันมีวิถีทางเพศทั้งด้านความรู้สึกและด้านทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) เช่นเดียวกัน

สาขาวิชาพฤกษศาสตร์.....

ปีการศึกษา 2552.....

ลายมือชื่อนิติศิต นิติศิต.....

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อ.นิติศิต.....

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อ.นิติศิต.....

5187144620 : MAJOR HUMAN SEXUALITY

KEYWORDS : YAOI / SEXUAL ORIENTATION / ADOLESCENT

CHAYAPHAT JINDALERT: THE RELATIONSHIP BETWEEN JAPANESE MANGA OF MEN WITH MEN (YAOI) AND THAI ADOLESCENT SEXUAL ORIENTATION. THESIS ADVISOR: ASSISTANT PROFESSOR APICHAJ VASURATNA, M.D., THESIS CO-ADVISOR: MISS USANEYA PERNGPARN, 87 pp.

This study is a matching case-control design by using a self-report questionnaire. The target population was 250 Thai adolescents aged 15 to 25 years old, equally grouped into those who have an experience of reading and non-reading the Japanese Manga of Men with Men (YAOI). It is aimed to identify the relationship of reading YAOI and Thai adolescent sexual orientation.

The results showed that adolescents who read YAOI have attitude toward sexual orientation difference from the non-readers with statistical significance ($p < .05$). According to the reading behavior and the sexual orientation on feeling and attitude, the results have shown the difference in the sexual orientation on both feeling and attitude with the statistical significance ($p < .05$) between reading and non-reading groups.

Field of Study : Human sexuality.....

Academic Year : 2009.....

Student's Signature Chayaphat Jindalert.....

Advisor's Signature A. Vasur.....

Co-Advisor's Signature Usaneya Perngparn.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถอย่างสูงจากท่านอาจารย์ผศ.นพ.อภิชัย วสุรัตน์และอาจารย์อุษณีย์ พึ่งปาน ที่คอยแนะนำให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้อย่างต่อเนื่องเสมอมาแม้จะมีอุปสรรคหลายเรื่องแต่ก็สามารถดำเนินการจนเสร็จทันตามกำหนด ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสองอย่างสูงและรู้สึกซาบซึ้งในการให้ความช่วยเหลือครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ชานสุภาพรรณ โคตรจรัส ที่กรุณาเป็นประธานกรรมการให้และให้คำแนะนำในการแก้ไขวิทยานิพนธ์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพันธ์ กิตติสุขสถิต ที่กรุณาเป็นกรรมการให้และให้คำแนะนำในการแก้ไขวิทยานิพนธ์

นอกจากนี้ผู้วิจัยต้องขอบพระคุณสมาชิกในครอบครัวทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณแม่สมควร แก่นสารที่เป็นทุกอย่างของชีวิตลูกคนนี้เป็นกำลังใจสำคัญในการฝ่าฟันอุปสรรคทุกอย่างอย่างเสมอ อดทนแข็งแรงและแรงใจเพื่อผลักดันลูกคนนี้จะประสบความสำเร็จ ณ จุดนี้ รวมถึงยายเปียบ คุณน้อง พี่ทิพย์ พี่ไก่และลิ้มไม่ได้เลยคือพี่หนูที่คอยช่วยเหลืออุปการะและเป็นกำลังใจที่ดีมาเสมอ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ ดร.เขมิกา ยามะรัตน์ และท่านอาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรวิชาแพทยศาสตร์ที่คอยให้ความรู้และดูแลจนประสบความสำเร็จ ขอขอบคุณพี่แพง พี่ต้อม พี่อร รวมถึงพี่ๆทุกท่านที่วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุขที่คอยช่วยเหลือให้งานเล่มนี้ผ่านไปได้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณพี่ๆ แพทยศาสตร์รุ่น 5 และเพื่อนๆรุ่น 6 แจน ชิง ตริ บิว พี่ต้น ที่คอยเป็นกำลังใจให้กัน ช่วยเหลือกันจนวินาทีสุดท้าย และเจต เพื่อนร่วมรุ่นอีกคนที่เป็นคนทำให้ผู้วิจัยได้รู้จักสาขาวิชานี้ สุดท้ายลิ้มไม่ได้กับเพื่อนๆ ในห้องชีวิคลับ ณ เว็ป Pantip ที่เป็นกำลังใจ คลายเครียดเสมอเมื่อพูดคุย เพื่อนๆ 6/5 ราชภัฏวสรุ่น 95 และอาจารย์โสภา ปรงสุวรรณที่คอยถามไถ่เป็นกำลังใจและทำให้ผู้วิจัยคนนี้ไม่ลืมหว่ายังไม่ลืมหกัน

คุณช่วยด้วยที่ขอโทษ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของงานวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการ์ตูนประเภทชายรักชาย (YAOI).....	6
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับวิถีทางเพศ.....	17
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน.....	24
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	34
รูปแบบการศึกษา.....	34
ประชากร.....	34
การสุ่มตัวอย่าง.....	35
กระบวนการเก็บข้อมูล.....	35
เกณฑ์การคัดเลือกเข้า-คัดออก.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ.....	37
เกณฑ์เปรียบเทียบระดับความรู้สึกและทัศนคติ.....	38
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39

บทที่	หน้า
ตารางปฏิบัติงานวิจัย.....	39
กรอบแนวคิดงานวิจัย.....	40
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	41
ข้อมูลประชากรและสังคม.....	41
พฤติกรรมกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย.....	43
การใช้เวลาว่าง.....	46
วิถีทางเพศ.....	47
การทดสอบสมมติฐาน.....	52
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	67
สรุปผลการวิจัย.....	68
อภิปรายผลการศึกษา.....	71
ข้อเสนอแนะ.....	74
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	75
รายการอ้างอิง.....	76
ภาคผนวก.....	83
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	87

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	ความแตกต่างของทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นชายและหญิง.....	20
2.2	การจัดลำดับความเป็นรักต่างเพศ – ความเป็นรักร่วมเพศ.....	26
2.3	ระดับทัศนคติที่มีต่อเลสเบียนและเกย์.....	30
4.1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะข้อมูลประชากรและสังคมของ กลุ่มที่อ่านและไม่อ่านการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI).....	42
4.2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูน ญี่ปุ่นแนวชาย (YAOI) รักชายของกลุ่มที่อ่าน	44
4.3	จำนวนและร้อยละการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านและไม่อ่านการ์ตูน ญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI).....	47
4.4	วิถีทางเพศด้านความรู้สึกของกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ...	48
4.5	วิถีทางเพศด้านทัศนคติของกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชาย รักชาย	50
4.6	ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรและสังคมกับการเลือกรูปแบบหนังสือ การ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย.....	53
4.7	ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรและสังคมกับระยะเวลาของการอ่าน หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย.....	55
4.8	ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรและสังคมกับความถี่ในการการอ่าน หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย.....	58
4.9	ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรและสังคมกับบุคคลที่พูดคุยบอกต่อใน การอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย.....	61
4.10	ความแตกต่างวิถีทางเพศด้านทัศนคติของกลุ่มที่อ่านกับไม่อ่านหนังสือการ์ตูน ญี่ปุ่นแนวชายรักชาย.....	63
4.11	ความแตกต่างของรูปแบบหนังสือญี่ปุ่นแนวชายรักชายกับวิถีทางเพศ.....	64
4.12	ความแตกต่างของระยะเวลาของการอ่านหนังสือญี่ปุ่นแนวชายรักชาย กับวิถีทางเพศ.....	64
4.13	ความแตกต่างของความถี่ในการอ่านหนังสือญี่ปุ่นแนวชายรักชายกับวิถีทาง เพศ.....	65

ตารางที่		หน้า
4.14	แตกต่างของบุคคลที่พูดคุยบอกต่อในการอ่านหนังสือญี่ปุ่นแนวชายรักชายกับ วิธีทางเพศ.....	66

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้สำรวจการอ่านหนังสือของประชากรครั้งแรกในปี พ.ศ. 2546 ครั้งที่สองในปี พ.ศ. 2548 และครั้งที่สามเมื่อปี พ.ศ. 2551 ผลของการสำรวจพบว่าเยาวชนอายุ 15-24 ปี อ่านหนังสือประเภทการ์ตูน และหนังสืออ่านเล่นเป็นอันดับสองรองจากหนังสือเรียนโดยคิดเป็นร้อยละ 45.4 ในปี 2548 และ 58.6 ในปี 2551 ตามลำดับ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ: 2546, 2548, 2551) และจากการสำรวจความสนใจ และรสนิยมการอ่านของเด็กและเยาวชน จะเห็นได้ว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอ่านถึงร้อยละ 94.91 (ศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2520) และการ์ตูนที่กลุ่มเด็กและวัยรุ่นอ่านนั้นเป็นการ์ตูนญี่ปุ่นร้อยละ 62.6 (ศูนย์วิจัยกสิกรไทยจำกัด, 2540: 38)

การ์ตูนญี่ปุ่น นับว่าเป็นสื่อแรกในการบุกเบิกตั้งแต่สมัยสงครามโลกครั้งที่สอง และทำให้สังคมไทยเริ่มคุ้นชินกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 ภาพยนตร์ญี่ปุ่นที่แพร่ภาพเป็นครั้งแรกทางช่อง 4 บางขุนพรหม ซึ่งนับได้ว่าเป็นการกระตุ้นให้ธุรกิจสิ่งพิมพ์เริ่มผลิตหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นฉบับแปลไทยขึ้น (ธิดารัตน์ รักประยูร, 2545 : 111) จนถึงปัจจุบันหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเข้ามาแพร่หลายในประเทศไทยอย่างกว้างขวางโดยมีกลุ่มผู้บริโภคมากที่สุด คือกลุ่มเด็กและวัยรุ่น (อรัชพร คิมพะจันทร์, 2548: 2) จากการศึกษาเรื่องระดับความชอบ และพฤติกรรมการบริโภคหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าเด็กและวัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมอ่านหนังสือการ์ตูนและเลือกซื้อด้วยตัวเอง การอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นทำให้เด็กวัยรุ่นรับพฤติกรรมของรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเพศในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นมากกว่าสื่ออื่น (ธรรมจักร อยุธยา, 2544 : 90) อีกทั้งเรื่องราวการเสนอเรื่องความรักในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นนั้นมีได้มีแต่ความรักของชายและหญิง หรือมิตรภาพระหว่างเพื่อนเท่านั้น แต่มีการพัฒนารูปแบบความรักที่เจาะจงเฉพาะกลุ่มมากขึ้นอย่างเรื่องราวความรักระหว่างชายกับชาย หรือระหว่างหญิงกับหญิง ซึ่งเรียการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทนี้ว่า “การ์ตูน Y” ที่แบ่งได้เป็นสองอย่างคือ YAOI (ชายรักชาย) กับ YURI (หญิงรักหญิง) (ลลิตา ศุภนิมิตรวงศ์, 2550 : 3)

ทั้งนี้การ์ตูนชายรักชาย หรือ YAOI ได้กลายเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่นญี่ปุ่นมากจนมีอิทธิพลมายังวัยรุ่นไทย โดยทั่วไปแล้วการ์ตูนญี่ปุ่นชายรักชายหรือ YAOI มักจะมีเนื้อหาเรื่องราวเหมือนกับการ์ตูนความรักทั่วไป เช่น ชิงรักหักสวาท หรือเป็นแนวมิตรภาพระหว่างเพื่อน แต่ในระยะหลังได้มีการนำเสนอถึงการมีเพศสัมพันธ์แนวเรตอาร์ไปถึงเรตเอ็กซ์มาใส่เพิ่ม เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน จนสามารถเรียกได้ว่าเป็นจุดขายของการ์ตูนประเภทนี้ (ผู้จัดการออนไลน์, 2549) สำหรับกลุ่มผู้อ่านการ์ตูนประเภทนี้จะเรียกว่า “กลุ่มสาวก Y” ซึ่งเป็นผู้นิยมอ่านการ์ตูนหรือนิยายแนวชายรักชาย (YAOI) ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นถึงวัยทำงาน และมักเป็นผู้หญิงที่เรียนหรือเคยเรียน

โรงเรียนหญิงล้วน (ลลิตา ศุภนิมิตรวงศ์, 2550 : 4) โดยจากการศึกษางานวิจัยเรื่อง YAOWI : การ์ตูนเกย์โดยผู้หญิงเพื่อผู้หญิง ได้ให้ความหมายของ YAOWI หมายถึง การ์ตูนเกย์ชายรักชายที่ผู้ผลิตเป็นผู้หญิงและมีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้หญิง และได้มีการยอมรับว่าการ์ตูนประเภทนี้จะมีฉากมีเพศสัมพันธ์มากกว่าการ์ตูนปกติทั่วไป ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่น่ามาสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน รวมถึงปัญหาการข่มขืนในเด็กด้วยกัน (ญาณนารถ เจียรรัตนกุล, 2550 : 5)

จากการศึกษาเกี่ยวกับกระแสนิยมในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น ส่งผลให้วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมการเล่นแบบ พบว่ากลุ่มคนที่มีพฤติกรรมเลียนแบบคนอื่นได้ง่ายได้แก่กลุ่มเด็กและวัยรุ่น เนื่องจากการเล่นแบบเป็นวิธีที่เรียนรู้โลกได้ง่าย โดยเฉพาะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเลียนแบบเพื่อนได้ง่าย เพราะกลัวว่าตนเองจะแปลกแยกไปจากกลุ่มเพื่อน จึงมักทำอะไรตามเพื่อนเพียงแค่อต้องการการยอมรับในกลุ่มเพื่อน ทำให้วัยรุ่นถูกชักจูงได้ง่ายอีกทั้งวัยรุ่น เป็นวัยที่อยากรู้ อยากรทดลองในสิ่งที่ตัวเองได้เห็น ได้เรียนรู้มา โดยผ่านสื่อต่างๆ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่ปัจจุบันมีการจัดจำหน่ายอย่างแพร่หลายและหาซื้อได้สะดวก (จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ, 2547: 84) โดยเฉพาะการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ซึ่งภายในนั้นได้มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในลักษณะความรักความพึงพอใจของเพศเดียวกันระหว่างชายกับชาย และมีการนำเสนอของรูปภาพที่ไม่เหมาะสม เช่น การโชว์อวัยวะเพศและการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งไม่เหมาะสมกับเด็กวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ (ญาณนารถ เจียรรัตนกุล , 2550 : 5) อีกทั้งยังขัดต่อบรรทัดฐานทางสังคมเพราะการ์ตูนญี่ปุ่นจัดเป็นสื่อมวลชนที่สำคัญแขนงหนึ่ง จึงทำให้มีความห่วงใยจากกลุ่มผู้ปกครอง และกลุ่มต่างๆว่าเยาวชนอาจจะถูกมอมเมาจากหนังสือการ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ซึ่งถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่ามีเนื้อหาในส่วนที่ไม่ดี จนทำให้หลายคน หวาดวิตกว่าเด็กไทยจะถูกการ์ตูนประเภทนี้ทำลายจิตใจ ศีลธรรม และวัฒนธรรมอันดีงามของไทยไป (ธนาริพจักรภูมิ, 2545 : 2)และยังได้แทรกเข้าไปในอารมณ์ของเยาวชนไทยติดจนอมแงมและหลายอย่างไม่ว่าเรื่องเพศ และความรุนแรงได้ตามเข้ามาในเนื้อเรื่อง (ธงชัย สันติวงษ์, 2539 : 2)

การศึกษาในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย กับวิถีทางเพศของวัยรุ่นไทยจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ พฤติกรรมการอ่านและการใช้เวลากับการอ่านการ์ตูน อาจจะทำให้เกิดผลกระทบในด้านวิถีทางเพศ ทั้งนี้เพื่อที่จะทราบข้อมูลตลอดถึงเข้าใจกลุ่มวัยรุ่นที่หันมานิยมอ่านการ์ตูนแนวนี้ อีกทั้งรับทราบถึงสถานการณ์ความสนใจในการอ่านการ์ตูนแนวชายรักชายในกลุ่มวัยรุ่นว่าไปในแนวทางเช่นไรในปัจจุบัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายของวัยรุ่น
2. เพื่อศึกษาการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นที่อ่านหนังสือการ์ตูนแนวชายรักชายเมื่อเทียบกับผู้ที่ไม่อ่าน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายและวิถีทางเพศของวัยรุ่น

สมมติฐานของงานวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรและสังคมของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย
2. วัยรุ่นที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายมีวิถีทางเพศด้านทัศนคติแตกต่างจากผู้ที่ไม่อ่าน
3. พฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่ต่างกันมีวิถีทางเพศที่ต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่วัยรุ่นไทยชายและหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 15-25 ปี ที่อ่านและไม่อ่านหนังสือการ์ตูนแนวชายรักชาย จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 250 คนโดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการหาขนาดด้วยสูตรของ Cochran (1963)

สถานที่ที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บข้อมูลคือร้านเช่าหนังสือการ์ตูนในเขตกรุงเทพฯ โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากเขตทั้ง 50 เขตในกรุงเทพฯ โดยได้ตัวอย่างแบบไม่แทนที่ได้ทั้งหมด 5 เขต ได้แก่ เขตพระนคร สามเสน บางพลัด ลาดพร้าวและบางเขน โดยเลือกร้านเช่าการ์ตูนนั้นใช้วิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะร้านที่มีขนาดกลางจนถึงขนาดใหญ่ และสถานที่ที่ตั้งต้องอยู่ในเขตที่ห้อมล้อมด้วยสถานที่วัยรุ่นสามารถเข้าถึงได้ง่าย เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัย เป็นต้น

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลเฉพาะผู้ที่อ่านการ์ตูนแนวชายรักชายที่เข้ามาใช้บริการตามร้านเช่าการ์ตูน โดยใช้เครื่องมือคือแบบสอบถามที่ทางผู้วิจัยได้นำไปวางไว้ที่มุมของหนังสือการ์ตูนประเภทชายรักชายและมุมหนังสือทั่วไป ข้อมูลที่ได้มานำมาคัดแยกโดยใช้เกณฑ์คัดเข้าโดยเลือกเอาตามกลุ่มอายุที่ใช้ในการวิจัยที่อ่านและไม่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทชายรักชาย โดยแบบสอบถามที่คัดเข้านั้นต้องเป็นฉบับที่มีการตอบโดยสมบูรณ์และขั้นตอนการนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้ข้อมูลด้านเพศ อายุ และอาชีพของกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านมาจับคู่วิเคราะห์โดยใช้วิธี Matching Case จะได้กลุ่มละ 125 คน เพื่อที่จะนำมาเปรียบเทียบพฤติกรรมดังกล่าว

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดคำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัยเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และการแปลความหมายของงานวิจัยได้ถูกต้องและเหมาะสม ผู้วิจัยได้นิยามความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI) หมายถึง หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีตัวละครหลักเป็นชายทั้งคู่ (พระเอกและนายเอก ตัวเอกที่รับบทเสมือนนางเอกในการ์ตูนทั่วไปแต่เป็นผู้ชายแทนที่จะเป็นผู้หญิง) ซึ่งเป็นการแต่งขึ้นเองหรือมีการนำดารา นักแสดง นักร้องที่ตนชื่นชอบหรือแม้แต่การนำตัวแสดงจากภาพยนตร์ หรือละครมาเขียนล้อเป็นตัวละครในเรื่องของตนเสียใหม่ตามจินตนาการ โดย YAOI (ยาโออิ) เป็นคำที่ย่อย่อมาจากพยางค์แรกของคำที่แสดงความรู้สึกต่างๆ อันได้แก่ Yama nashi, Ochi nashi, Imi nashi ซึ่งหมายถึง ไม่ที่จุดเด่น ไม่มีประเด็น ไม่มี ความหมาย สำหรับใช้ เรียกการ์ตูนที่เน้นในด้านความสัมพันธ์ทางกายของชายกับชาย จนกลายเป็น ศัพท์ใช้เรียกกันอย่างแพร่หลายไปในที่สุด อีกทั้งไปตรงกับคำแสดงของญี่ปุ่นว่า YAmete kudasai, Qshiri ga Itai yo (Stop it, my butt hurts) แปลว่า หยุดเถอะ ก้นฉันเจ็บหมดแล้ว (Suzuki, 1998: Lunsing, 2006 : 7)

วิถีทางเพศ หมายถึง ความรู้สึกในเรื่องเพศ เช่น การแสดงออก ทางเพศ การจับมือ กอด จูบจนไปถึงการมีเพศสัมพันธ์และครอบคลุมไปถึงในเรื่องทัศนคติในเรื่องเพศ

ข้อมูลประชากรและสังคม หมายถึง เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรสของบิดา มารดา และสถานภาพการอยู่อาศัยของกลุ่มวัยรุ่นไทยที่อ่านและไม่อ่านการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย

พฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูน หมายถึง การอ่านหนังสือที่มีขอบทเรียนหรือ สารคดี นิตยสารอื่นใด แต่เป็นการอ่านหนังสือที่มีรูปภาพเป็นหลัก ในที่นี้จะเน้นเฉพาะผู้ที่อ่านการ์ตูน แนวชายรักชายเท่านั้น พฤติกรรมการอ่านนี้จะ ศึกษาถึง รูปแบบของหนังสือ ระยะเวลา ของการอ่าน ความถี่ในการอ่าน รวมถึง บุคคลที่เล่าบอกต่อเนื้อหาภายในหนังสือจากการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชาย รักชายของวัยรุ่นไทยของกลุ่มที่อ่าน

รูปแบบหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย หมายถึง ลักษณะของเนื้อหาของ การ์ตูนที่ตีพิมพ์ออกมาสองรูปแบบคือ แบบเล่มเดี่ยวจบที่ภายในมีเนื้อหาสั้น กระชับ ไม่เน้นถึงที่มาที่ ไปความสัมพันธ์ของตัวละคร และแบบหลายเล่มจบหรือแบบชุด ที่มีรูปแบบการตีพิมพ์มากกว่าหนึ่ง เล่ม มีเนื้อหาที่ติดต่อ แสดงถึงเนื้อหาที่ตัวละครและเนื้อเรื่องมีความสัมพันธ์ กัน มีความซับซ้อนของ เรื่องราว

ระยะเวลาของการอ่าน หมายถึง ระยะเวลาที่กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนว ชายรักชายโดยจัดแบ่งเป็น 4 กลุ่มคือ ต่ำกว่า 6 เดือน, 6 เดือน – 1 ปี, 2 ปีถึง 3 ปี และ 3ปีขึ้นไป

ความถี่ในการอ่าน หมายถึง จำนวนวันในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นต่อหนึ่งสัปดาห์ โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ อ่านเป็นประจำ เป็นบางครั้ง และนานๆครั้ง

บุคคลที่เล่าบอกต่อ หมายถึง บุคคลที่ผู้อ่านได้เล่าถึงเนื้อเรื่องหรือแนะนำเกี่ยวกับหนังสือการ์ตูนแนวชายรักชาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายของกลุ่มที่อ่านว่ามีลักษณะเช่นไร
2. เพื่อทราบถึงการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นไทยปัจจุบันว่ามีลักษณะเช่นไร
3. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายและวิถีทางเพศของวัยรุ่นเพื่อเป็นแนวทางให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่นกระทรวงวัฒนธรรม เข้ามามีบทบาทในการดูแลและเข้าใจในพฤติกรรมและความรู้สึกของผู้ที่มีรสนิยมในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย
4. เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขในส่วนของถึงการวางจัดจำหน่าย กำหนด ระดับ (Rating) ของหนังสือประเภทการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปในลักษณะที่เหมาะสมและไม่ขัดต่อบรรทัดฐานที่ดีของสังคม

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

ในการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI) และวิถีทางเพศของวัยรุ่นไทย” ผู้ศึกษาได้นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการ์ตูนประเภทชายรักชาย (YAOI)
2. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
3. แนวคิดเกี่ยวกับวิถีทางเพศ
4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

1. แนวคิดเกี่ยวกับการ์ตูนประเภทชายรักชาย

1.1 ความเป็นมาของหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นในไทย

“การ์ตูนญี่ปุ่น” หรือภาษาอังกฤษเรียกว่า “Manga” (อ่านว่า “มังงะ”) ซึ่งต่างจาก Comic ที่หมายถึง การ์ตูนที่วาดเหมือนคนจริง ส่วนใหญ่มาจากทางยุโรปและอเมริกา ด้าน “มังงะ” นั้นเน้นการวาดการ์ตูนที่หน้าตา เช่น พระเอกต้องมีจมูกโตงแหลมและมีผมสีทอง ส่วนนางเอกต้องมีตาโต เป็นประกายที่มีสัดส่วนร่างกายแตกต่างจากปกติ เช่น ดูเตี้ยกว่าปกติ ดูผอมกว่าปกติ ฯลฯ เป็นต้น (ซึ่งเด็ก ๆ เรียกกันว่า “การ์ตูนตาหวาน” และนักเขียนการ์ตูนไทย เรียกว่า การ์ตูนตาโต) รวมทั้งภาพก็เต็มไปด้วยดวงดาวประกายแสงฟองสบู่ สายลมพัดใบไม้ปลิวละล่อง ฯลฯ (ลลิตา ศุภนิมิตวงศ์, 2550 : 6)

ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มี “วัฒนธรรมการ์ตูน” ที่แข็งแกร่งมาก ๆ มีหนังสือการ์ตูนเป็นร้อยๆ เรื่องให้คนเลือกอ่าน มีทั้งการ์ตูนสำหรับเด็ก การ์ตูนสำหรับหนุ่มสาว การ์ตูนสำหรับผู้ใหญ่ และการ์ตูนสำหรับคนบ้ากาม ฯลฯ โดยการ์ตูนญี่ปุ่นที่เข้ามาเมืองไทยประมาณช่วงปี พ.ศ. 2520 -2525 มีเรื่องที่ได้รับความนิยมในช่วงนั้น ได้แก่ กันดั้ม โดราเอมอน ดอกเตอร์ สลัมป์กับหนูน้อยอาราเร่ ดราก้อนบอล เซนต์เซย์ย่า นินจาฮาโตริ ฝึนน้อยคิวทาโร่ ฯลฯ ทั้งในรูปแบบของหนังสือการ์ตูนและภาพยนตร์การ์ตูน โดยทางช่อง 9 นำมาฉายเป็นประจำในช่วงตอนเช้าวันเสาร์และวันอาทิตย์ รวมถึงวันหยุดราชการที่สำคัญ (จุลศักดิ์ อมรเวช, 2544: 511)

ทั้งนี้สำหรับการ์ตูนประเภทชายรักชาย ถูกจัดเป็นประเภทของการ์ตูนญี่ปุ่นในไทยที่มีลักษณะของการเน้นเรื่องราว และบรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับฉากเพศสัมพันธ์เป็นหลักของชายกับชายด้วยกัน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ Hard Core YAOI, Soft Core YAOI, No Core YAOI (ลลิตา ศุภนิมิตวงศ์, 2550: 19) เรื่องที่จะกล่าวเพิ่มเติมจะเป็นเรื่องประวัติความเป็นมา ลักษณะเนื้อหา และประเภทของสิ่งพิมพ์ ที่เป็นตลาดของการ์ตูน YAOI

1.2 ความเป็นมาของการ์ตูน YAOI

การ์ตูนชายรักชาย หรือ Boy's Love Manga (Shonen-ai) ถือกำเนิดขึ้นในประเทศญี่ปุ่น ก่อนหน้าทีการ์ตูนชายรักชายจะถือกำเนิดขึ้นในยุคนั้นเป็นยุคการ์ตูนรัก “โรแมนติก” สำหรับผู้หญิงได้รับความนิยมสูงสุด คือ ช่วงยุค 70's ซึ่งการ์ตูนทุกประเภทต่างได้รับอิทธิพลมาจาก Tezuka Osamu (เท็ตซึกะ โอซามุ ปรมาจารย์นักเขียนการ์ตูนญี่ปุ่น ซึ่งฝากผลงานเด่นๆ เอาไว้มากมาย ไม่ว่าจะ เป็น เจ้าหนุ่อะตอม หรือ ลีโอ สิงห์น้อยจ้าวป่า ทั้งสิ้น) (ลลิตา ศุภนิมิตวงศ์, 2550 : 5)

การ์ตูนญี่ปุ่นที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายและผู้ชาย สามารถแบ่งตามกลุ่มผู้ผลิตและผู้บริโภคออกเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มความหลากหลายทางเพศ (เช่น กลุ่มรักต่างเพศ กลุ่มรักเพศเดียวกัน กลุ่มรักสองเพศ) และ ผู้หญิง เนื่องจากปัจจุบันเป็นสื่อที่แพร่หลายและเป็นที่ยอมรับในกลุ่มสังคมไทย ตลอดจนความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่ได้มีพื้นฐานมาจากความสัมพันธ์ทางด้านจิตใจ กรณีเช่นนี้จึงเป็นเสมือนเส้นแบ่งความแตกต่างระหว่างกลุ่มความหลากหลายทางเพศ และผู้หญิงภายในการ์ตูนที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายและผู้ชาย (ญาณานธร เจียรรัตนกุล, 2550: 16)

การ์ตูนญี่ปุ่นที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายและผู้ชายโดยผู้ผลิตและผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง (Mizoguchi, 2005 : 3) ทำให้ได้รับการยอมรับว่าเป็นหนังสือการ์ตูนของผู้หญิงโดยผู้หญิง (Manga by women for woman (Thorn, 1997: 2) สามารถแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ โชนเนอไอ (Shonen-ai: Boys' Love), บีโชนเนอ (Bi-shonen: Beautiful Boys), และยาโออิ (YAOI) หากแต่การนิยามความแตกต่างของการ์ตูนสามประเภทนี้ มีความหลากหลายเนื่องจากตามคำศัพท์แล้ว โชนเนอไอแปลว่าความรักของเด็กผู้ชาย บี โชนเนอแปลว่าผู้ชายที่มีหน้าตาสวยงามเหมือนผู้หญิง (Feminine) และ ยาโออิ (YAOI) ย่อมาจาก YAma nashi, Ochi nashi, Imi nashi (No Climax, No Meaning, No Points) แปลว่าเรื่องราวที่ไม่มีสาระใดๆ ซึ่งตรงกับคำแสลงญี่ปุ่นว่า YAmete kudasai, Oshiri ga Itai yo (Stop it, my butt hurts) (Suzuki, 1998: Lunsing, 2006 : 7)

ขณะเดียวกัน บีโชนเนอ ไม่จำเป็นที่จะต้องหมายถึงการ์ตูนที่นำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายและผู้ชายเท่านั้น ดังเช่นการศึกษาของ Welker (2006: 841) ที่มีการนิยามความแตกต่างกับการศึกษาของสุภิญญา ทองรัตนาสิริ (2544: 2) ที่เสนอว่า โชนเนอไอตัวละครจะมีลักษณะสูงใหญ่เป็นผู้ปกป้อง ส่วนตัวละครฝ่ายจะมีลักษณะตัวเล็กน่าทะนุถนอม

นอกจากนั้น สุภิญญา ทองรัตนศิริ (2544: 2) เสนอว่า YAOI เป็นการ์ตูนที่ถูกดัดแปลงให้มีความสัมพันธ์แบบชายรักชาย และปิโซเนนนำเสนอความสัมพันธ์ของตัวละครเป็นแบบเพื่อนผู้ชายที่มีความสัมพันธ์เกินกว่าตัวละครหญิงจะเข้าใจได้ ถัน วิทิพย์ ศรีสุตา (2548: 18-19) เสนอว่า YAOI เป็นการ์ตูนที่เน้นการนำเสนอการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าความรู้สึกรักของตัวละคร แต่ปิโซเนนไธเป็นการ์ตูนที่เน้นการนำเสนอความรู้สึกของตัวละครมากกว่าการมีเพศสัมพันธ์

ขณะเดียวกัน ตามร้านจำหน่ายการ์ตูนที่ประเทศญี่ปุ่นได้จัดประเภทการ์ตูนเหล่านี้ว่า “BL” อันย่อมาจาก Boys’ Love แต่ร้านค้าภายนอกประเทศญี่ปุ่นจะจัดกลุ่มว่าเป็น “YAOI” นอกจากนี้คำว่า “Global BL” เป็นศัพท์ใหม่ที่ใช้เรียกผลงานที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารนอกเหนือจาก “American YAOI” ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าตลาดของผู้ผลิตและผู้บริโภคในชุมชนอื่นๆ เริ่มมีการขยายตัวและเริ่มมีรูปแบบเป็นของตัวเอง การจัดประเภทต่างๆ เหล่านี้จึงเสมือนการแบ่งแยกตามหลักภูมิศาสตร์ อย่างไรก็ตามในประเทศญี่ปุ่นนั้น BL กลับเป็นเพียงประเภทหนึ่งของการ์ตูนที่นำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายและผู้ชายที่มีผู้ผลิตและผู้บริโภคเป็นผู้หญิงและกลุ่มความหลากหลายทางเพศ เนื่องจากมีการแบ่งแยกประเภทย่อยๆ ไปอีกมากมาย (ญาณาวร เจียรรัตนกุล, 2550: 17)

แม้ว่าข้อเสนอเกี่ยวกับการ์ตูน YAOI เรื่องแรกจะหาข้อสรุปไม่ได้ แต่อย่างน้อยที่สุดได้ทำให้เราเข้าใจว่าการ์ตูนประเภทนี้เริ่มได้รับความนิยมและการเผยแพร่ในทศวรรษที่ 1970 และนิตยสารการ์ตูนรายปักษ์เล่มแรกคือ จูเน่ (June) (Schoolt, 1996: 123) วางจำหน่ายเมื่อค.ศ. 1978 (Thorn, 1997: Wilson and Toku, 2003 : 12) จนกระทั่งในปัจจุบันสื่อต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ YAOI มีความหลากหลายเช่นเดียวกับการ์ตูนประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็นหนังสือการ์ตูน (Manga) การ์ตูนล้อ (Parody) สื่อที่ไม่ได้เผยแพร่ผ่านสำนักพิมพ์ (Dohinshi) ภาพยนตร์การ์ตูน (Animation) เพลงประกอบ ภาพยนตร์การ์ตูน ละครวิทยุ (Drama CD) ตลอดจนนวนิยาย (Novel) นิยายล้อ (Fan Fiction) รวมถึงสิ่งของต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น เครื่องเขียน ของที่ระลึก ทำให้ YAOI จึงกลายเป็นพื้นที่หนึ่งของวัฒนธรรมย่อย (ญาณาวร เจียรรัตนกุล, 2550: 18)

ในประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นต้นกำเนิด คำว่า YAOI มักมีความหมายถึงหนังสือการ์ตูนคุณภาพต่ำ เนื้อเรื่องไม่ลึกซึ้ง ไม่น่าสนใจหรือเป็นเรื่องไม่น่าติดตาม โดยมีเนื้อหาหลักเจาะจงลงไป ยังฉากเพศสัมพันธ์ (Sex) โดยไร้เหตุผล หรือไร้ที่มาที่ไป เพียงเพื่อความสนุกสนานของคนวาด และสนองความต้องการของผู้อ่านในกลุ่มเล็กๆ โดยที่การจัดจำหน่ายไม่ได้จริงจังและเป็นในเชิงธุรกิจใหญ่เหมือน Boy's Love แต่สำหรับนักอ่านในประเทศฝั่งตะวันตก หรือแม้กระทั่งประเทศไทยเอง คำว่า YAOI คือคำจำกัดความของการ์ตูนประเภทชายรักชายที่เนื้อเรื่องมีการพาดพิงถึงการมีเพศสัมพันธ์ทั้งหมด (ลลิตา ศุภนิมิตวงศ์, 2550 : 20)

ความแตกต่างระหว่าง YAOI กับ Shonen-ai (Boy's Love)

สำหรับผู้อ่านชาวตะวันตก รวมถึงนักอ่านชาวไทย อาจให้คำจำกัดความ YAOI กับ Shonen-ai ว่าเป็น เรท (Rate) สำหรับผู้อ่านของการ์ตูนชายรักชาย (Boy's Love Manga) โดย Shonen-ai จะหมายถึง Boy's Love ที่ไม่มีฉากเช็กส์หรือหวานั่นเรื่องราวความสัมพันธ์ของเด็กผู้ชายด้วยกัน ในขณะที่ YAOI จะเน้นไปที่เช็กส์ มากกว่า ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว Shonen-ai (Literally Boy's Love) ในประเทศญี่ปุ่นปัจจุบันถือเป็นวรรณกรรมล้ำสมัยและไม่มีในตลาดอีกต่อไปแล้ว เนื่องจากกำเนิดของวรรณกรรมประเภท Shonen-ai ถือกำเนิดขึ้นในช่วง ยุค 70's และ 80's และเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางด้านจิตใจ ในแบบอุดมคตินิยม ระหว่างเหล่าเด็กหนุ่มที่มักจะมีรูปร่างหน้าตาตางดงาม (ลลิตา ศุภนิมิตวงศ์, 2550 : 18)

1.3 ประเภทของสิ่งพิมพ์ที่เป็นตลาดของ YAOI

1. หนังสือการ์ตูน หรือ Manga

ในประเทศญี่ปุ่นประเทศต้นแบบ เกาหลี สหรัฐอเมริกา หรือหลายประเทศในยุโรป ซึ่ง Manga ของญี่ปุ่นเริ่มเป็นที่นิยมการ์ตูนประเภท YAOI สามารถพิมพ์เผยแพร่ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย เนื่องจากมีการกำหนดเรทอายุสำหรับผู้อ่านเอาไว้อย่างแน่นอน ซึ่งเนื่องจาก เมืองไทยยังไม่มี การจัดระดับอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมทำให้การ์ตูนชายรักชายส่วนมากยังถูกพิมพ์ จำหน่ายออกมาอย่างผิดกฎหมายอยู่ ซึ่งปัจจุบันมีการเผยแพร่การ์ตูน YAOI ระดับ Hard core ทางอินเตอร์เน็ตเป็นจำนวนมาก แต่ไม่ได้เป็นไปในลักษณะการค้าขายหรือทำกำไร คนสามารถ แสกนและแปล ซึ่งมักทำด้วยใจรักแล้วเปิดโอกาสให้ผู้สนใจที่มีอายุถึงเกณฑ์ที่กำหนดโหลดมาอ่านฟรี (ลลิตา ศุภนิมิตวงศ์ , 2550 : 19)

2. หนังสือการ์ตูนแฟนวาด หรือ Doujinshi

Doujinshi แตกต่างจาก Manga ในลักษณะที่ Doujinshi นั้น ศิลปินนักวาดมักเอาตัวละครหรือคาแรกเตอร์ที่โด่งดังอยู่แล้วหรือตนเองชื่นชอบมาวาด โดยคิดเนื้อเรื่องขึ้นมาใหม่ หรือเอาโครงเรื่องดั้งเดิมมาตีไข่ใส่สี่ส้นลงไป ส่วนมาก Doujinshi มักเป็นหนังสือทำมือที่มีการซื้อขายกันเองระหว่างผู้เขียนกับผู้ซื้อ แต่ ปัจจุบันตลาด Doujinshi ในญี่ปุ่นกำลังเติบโตและได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เพราะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐบาล โดยจะทำการจัดงานซื้อ-ขาย อย่างเป็นทางการปีละหนึ่งครั้ง คืองาน Comics Market โดยงานนี้ได้รับเสียงตอบรับอย่างล้นหลามปีหนึ่งๆ มีผู้เข้าชมนับแสนคน (ลลิตา ศุภนิมิตวงศ์, 2550 : 20)

3. เรื่องที่แฟนแต่งขึ้น หรือ Fanfiction

ปกติมักพบได้ตาม Internet เป็น website สำหรับแฟนๆ ที่ต้องการใช้คาแรกเตอร์ใน การ์ตูน ภาพยนตร์ นิยาย ฯลฯ ที่ตนชื่นชอบมาสร้างเหตุการณ์ สถานการณ์ และเรื่องราวใหม่ถ้าเป็น YAOI fiction ที่พบได้มากในภาษาอังกฤษ มักถูกเรียกว่า Fanfic

4. รูปที่แฟนวาด หรือ Fanart

ส่วนมากจะเผยแพร่ทาง Internet เนื่องจากเป็นแหล่งที่สามารถเผยแพร่ผลงานได้อย่างกว้างขวางมากที่สุด ส่วนมากศิลปินแต่ละคนมักจะเปิด Web-site ของตัวเองเพื่อเป็นคลังสำหรับเก็บภาพวาด โดยนักวาดแฟนอาร์ตเหล่านี้มักหารายได้จากการวาด Doujinshi ไปด้วย โดยประกาศขาย Doujinshi ของตัวเองบนเว็บไซต์เดียวกัน ซึ่งผู้เข้าชมสามารถตัดสินใจเลือกซื้อการ์ตูนดังกล่าวได้จากลายเส้นของภาพวาดด้วย

1.4 การ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI) และวัฒนธรรมย่อย

หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดวัฒนธรรมหรือที่เรียกว่า "วัฒนธรรมแบบมีสื่อเป็นตัวกลาง" (กาญจนา แก้วเทพ, 2545:55) นั้นทำให้ผู้บริโภคเกิดความนิยมในวัฒนธรรมญี่ปุ่น (Harizu: Japan Fans) ในด้านต่างๆ เช่น การฟังเพลงญี่ปุ่น การรับประทานอาหารญี่ปุ่น การเรียนภาษาญี่ปุ่น ฯลฯ จนอาจจะกล่าวได้ว่า ความนิยมในวัฒนธรรมญี่ปุ่นเป็นวัฒนธรรมกระแสนิยมในประเทศไทย (นันทขว้าง สิริสุนทร, 2545:174) ซึ่งวัฒนธรรมเหล่านี้เป็นการรับวัฒนธรรมใหม่ (Acculturation) เข้ามาในสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายและผู้ชายใน YAOI (นิยมพรรณ วรรัตนศิริ, 2540)

โดยรูปแบบการรวมกลุ่มของผู้ที่ชื่นชอบสิ่งเดียวกันก่อให้เกิดวัฒนธรรมย่อย ทั้งในความคิด พฤติกรรม ค่านิยม และวิถีชีวิต ทำให้เกิดรูปแบบ การรวมกลุ่มที่มีลักษณะร่วมกันประเภทหนึ่งของปัจเจกที่นอกเหนือความเป็นส่วนตัวที่ได้รับมาจากเลี้ยงดู การศึกษา และอาชีพ และการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมย่อยแสดงให้เห็นถึงทางเลือกของการแสดงออกสะท้อนบุคลิกเฉพาะทางวัฒนธรรมในสังคม โดยเฉพาะวิถีชีวิตที่เป็นอิสระจากโลกของการทำงาน(กุลภา วจนสาระ, 2544:17-18)

แนวความคิดวัฒนธรรมย่อย จึงเป็นการทำความเข้าใจปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ในทางสังคมวิทยาต่อฉากหลังทางวัฒนธรรมและสัญลักษณ์ทางด้านระบบความหมาย วิธีการแสดงออก หรือรูปแบบการใช้ชีวิตที่ทำให้เกิดขึ้นโดยกลุ่มย่อยๆในแง่ของการตอบโต้ระบบความหมายที่ครอบงำสะท้อนให้เห็นความพยายามของพวกเขาที่จะแก้ปัญหาความขัดแย้งเชิงโครงสร้างที่เกิดขึ้นจากบริบททางสังคมโดยรวม จุดสำคัญของการปรากฏตัวของวัฒนธรรมย่อยคือการทำให้เกิดกลุ่มพฤติกรรม กิจกรรม และค่านิยม ซึ่งเป็นระบบสัญลักษณ์ที่เต็มไปด้วยความหมาย (กุลภา วจนสาระ, 2544: 18)

กลุ่มคนที่ชื่นชอบ YAOI นั้นในไทยและต่างประเทศ มีการรวมตัวกันทำกิจกรรมต่างๆ เช่น งานหนังสือทำมือ (Doujinshi fair) การแต่งกายเลียนแบบตัวละครที่ชื่นชอบ (Cosplay) ชุมชนออนไลน์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ตลอดจนการใช้ภาษาในการเรียนรู้อย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น เซเมะ (Seme) หมายถึง ตัวละครที่มีบทบาทผู้กระทำ (Dominant) อุเคะ(Uke) หมายถึงตัวละครที่มีบทบาทผู้ถูกกระทำ (Submission) ในการมีเพศสัมพันธ์ (Yoo,2001;WilsonandToku,2003;Mizoguchi,

2005; Welker, 2005) สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้ YAOI เป็นส่วนหนึ่งในการแสดงพื้นที่ (Space) ของกลุ่มคนที่ชอบการ์ตูนประเภทนี้ (Mizoguchi, 2005)

ดังนั้นวิทยานิพนธ์นี้จึงเป็นการศึกษาว่าปรากฏการณ์วัฒนธรรมกระแสนิยมด้วยของการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI) ที่อยู่บนฐานความคิดว่าการรับรู้ความจริงของมนุษย์ไม่ได้มีแบบเดียว และยังส่งผลในเรื่องวิถีทางเพศที่ครอบคลุมไปถึงทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นหรือไม่

1.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการ์ตูน และ YAOI

ปาริชาติ สุริยวรินทร์ (2549) ศึกษาเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมของวัยรุ่นตอนกลางที่มีต่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น พบว่าเหตุผลในการเลือกอ่านการ์ตูนของวัยรุ่นตอนกลางนั้นเป็น เพราะวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านฮอร์โมนประสาทส่วนต่างๆ และความรู้สึกลงทางด้านสัมผัสตื่นตัวมากขึ้น ทำให้วัยรุ่นมีความสนใจ อยากรู้ อยากเห็นในเรื่องต่างๆ มากขึ้น สนใจในการแสวงหาและแสดงออกซึ่งความรู้ 'ใหม่' ซึ่งเหตุผลที่เลือกอ่านการ์ตูนก็คือเนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน อ่านแล้วมีความเพลิดเพลิน ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกอ่านหนังสือการ์ตูนทั่วไปของวัยรุ่นก็คือ เพื่อนหรือคนรู้ 'จัก' นั้นเอง ทางด้านการรับรู้หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาและรูปภาพเกี่ยวกับเพศนั้น สามารถไปตอบสนองความรู้ 'สึกทางเพศและยังช่วยกระตุ้นให้วัยรุ่นเกิดความอยากรู้ อยากเห็นในเรื่องเพศมากขึ้นซึ่งเป็นเรื่องธรรมชาติ อีกทั้งพฤติกรรมหลังการอ่านการ์ตูนแล้ววัยรุ่นจะมีการพูดคุยเรื่องราวในการ์ตูนกับเพื่อนๆ และแนะนำให้เพื่อนอ่านต่อแม้ผู้ปกครองหรือครูอาจารย์ไม่สนับสนุนให้อ่าน แต่เด็กก็ยังอ่านเพราะมองเป็นเรื่องปกติทั่วไป

นอกจากนี้สำนักงานสถิติแห่งชาติจัดทำการศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่านหนังสือของประชาชน ครั้งที่ 2 (กลุ่มสถิติประชากรและสังคม, 2548 : จ-ฉ) พบว่าประเภทหนังสือที่ประชาชนสนใจอ่านมากที่สุด ได้แก่ หนังสือพิมพ์ร้อยละ 72.9 นวนิยาย การ์ตูน หนังสืออ่านเล่น ร้อยละ 45.4 นิตยสารร้อยละ 36.9 ตำราเรียนตามหลักสูตร ร้อยละ 34.4 การอ่านจากร้อยละ 10.2 และอ่านหนังสือ/ซีดีธรรมะ ร้อยละ 5.7 ทั้งนี้เวลาที่ใช้อ่านหนังสือโดยเฉลี่ยแต่ละวันประมาณ 1 ชั่วโมง 59 นาที อีกทั้งการสำรวจพบว่า มีประชากร ที่ไม่ 'อ่านหนังสือประมาณ 18.3 ล้านคน คิด เป็นร้อยละ 30.9 ในจำนวนผู้ไม่อ่านหนังสือ เป็นผู้อ่าน หนังสือไม่ 'ออก 3.3 ล้านคน สำหรับผู้ที่อ่านหนังสือออกแต่ไม่อ่านส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.4 ให้เหตุผล ว่า ชอบดูทีวีมากกว่า ไม่มีเวลาอ่าน และมีปัญหาสุขภาพ

ธรรมจักร อยุธยา (2544) ศึกษาเรื่องการศึกษาระดับความชอบและพฤติกรรมการบริโภคหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และพฤติกรรมกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนนั้น เด็กและเยาวชนที่มีรายได้ 'ต่ำจะอ่านหนังสือการ์ตูนนานๆ ครั้ง สำหรับเด็กจากครอบครัวที่มีรายได้ ปานกลางจนถึงสูงนั้นจะมีโอกาสได้ 'อ่านหนังสือการ์ตูนเกือบทุกวัน และในเรื่องของความแตกต่าง 'างด้านรายได้มีส่วนร่วมสำคัญในการที่เด็กและเยาวชนจะซื้อหนังสือ

การ์ตูนอ่านเอง

ทัศนาศิลปะ (2543) ศึกษาวิจัยเรื่องเบื้องหลังความสำเร็จของการ์ตูนญี่ปุ่นต่อเด็กและเยาวชนไทย พบว่า เด็กชอบอ่านการ์ตูนวันละ 1-3 เล่ม โดยสาเหตุที่เลือกอ่านเพราะเนื้อเรื่องตื่นเต้น ไร้อคติ เบาสมอง ส่งเสริมจินตนาการ โครงเรื่องน่าติดตามเข้าใจง่าย ตัวละครมีความหลายหลากเหมือนจริง ภาพสวยงาม สีสดใส มีรายละเอียดมาก รูปเล่มกะทัดรัด ปกสวย เรื่องมีคติให้สาระสนุกสนาน สะท้อนชีวิต แล้วยังพบว่าการ์ตูนญี่ปุ่นในโทรทัศน์ วิดีโอเกมส์ มีส่วนทำให้อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นอีกด้วย

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเปิดรับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทชายรักชายและความพึงพอใจของวัยรุ่นหญิง (ลลิตา ศุภนิมิตวงศ์ , 2550) จากการศึกษาพบว่าวัยรุ่นหญิงที่อ่านหนังสือการ์ตูนส่วนใหญ่จะอ่านแบบเล่มเดียวจบคิดเป็นร้อยละ 64.9 โดยอ่านหนังสือประเภทนี้ส่วนมากเป็นเวลา 2-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.7 และอ่าน 2-3 วันต่อหนึ่งสัปดาห์มากที่สุดร้อยละ 29.8 ส่วนมากจะนิยมซื้ออ่านเก็บไว้เองและรองลงมาคือการเช่ายืม โดยกลุ่มตัวอย่างนี้ได้ตัดสินใจอ่านโดยมีเพื่อนแนะนำ และการเล่าเรื่องบอกต่อจากเพื่อนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 96.4 และจากการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรและสังคมกับพฤติกรรมกรรมการอ่านพบว่า อายุ อาชีพ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่อ่าน แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการอ่าน

การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ YAOI ตามแนวคิดเรื่องการพัฒนาวัฒนธรรมเป็นการศึกษาปรากฏการณ์ความนิยมของ YAOI จากญี่ปุ่นเข้าสู่ประเทศต่างๆ เช่น ไทย (สุภิญญา ทองรัตนศิริ, 2544; ธันว์ทิพย์ ศรีสุดา, 2548) เกาหลี (Noh, 1998) สหรัฐอเมริกา (Cole, 2001; Thompson, 2003; Cha, 2005) ตลอดจนประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรป (Sabucco, 2003) ในรูปสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีลิขสิทธิ์และไม่มีลิขสิทธิ์ในการแปลและจำหน่ายจากภาษาญี่ปุ่น (Cole, 2001; Thompson, 2003; Cha, 2005) รวมทั้งการเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต (Yoo, 2002) พบว่าผู้หญิงที่นิยม YAOI นั้น ส่วนใหญ่จะเป็นนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยและผู้หญิงทำงาน (Thompson, 2003; Cha, 2005) หากแต่ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการถ่ายทอดจากภาษาญี่ปุ่นมาเป็นภาษาอื่นๆ นั้นอาจจะทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน (Sabucco, 2003)

การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ YAOI ตามแนวคิดเรื่องวัฒนธรรมย่อยเป็นการศึกษาการรวมกลุ่มของผู้ที่ชื่นชอบ YAOI ในประเทศต่างๆ (Noh, 1998; Cole, 2001; Wilson and Toku, 2003; Mizoguchi, 2005; Welker, 2005, 2006) โดยรูปแบบการรวมกลุ่มนั้นมีหลากหลายรูปแบบ เช่น การแต่งกายเลียนแบบดารา หรือการ์ตูนที่ชอบ (Cosplay) งานหนังสือการ์ตูน (Manga) งานหนังสือทำมือ (Dojinshi) ตลอดจนงานรวมตัวของผู้ที่ชื่นชอบ YAOI เช่น งาน YAOI-CON ที่จัดขึ้นประจำทุกปีตั้งแต่ ค.ศ. 2000 เป็นต้นมา ที่ลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา

Mark Molollard และ Seunghyun Yoo (2007) ได้นำเสนองานวิจัยเรื่องกลุ่มคนรักการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายนานาชาติและการเสนอภาพโป๊เปลือยภายในการ์ตูน ได้นำเสนอ YAOI ในมุมมองการวาดภาพโป๊เปลือยแสดงถึงฉากการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครเพศเดียวกันระหว่างชายกับชายซึ่งวาดโดยกลุ่มที่นิยมและคลังคลังการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย หรือที่รู้จักกันในชื่อการ์ตูน YAOI ได้บอกว่าเป็นการอิสระทางเพศ ความมหัศจรรย์ของกลุ่มที่นิยมชมชอบการ์ตูนประเภทนี้ ซึ่งส่วนมากเป็นการนำเสนอและเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต (ศิริพันธ์ กิตติสุขสถิต ,2551:164) เป็นการสะสมประสบการณ์ของกลุ่มที่คลังคลังและนำมาถ่ายทอดมาในรูปของการ์ตูน และเป็นการนำเสนอของความรักของผู้ชายด้วยกันที่ออกมาในรูปของ “ชายงาม” ที่ส่วนมากถ่ายทอดโดยกลุ่มผู้หญิงด้วยกัน โดยในเนื้อหาที่นำเสนอได้นั้นได้มีตั้งแต่ความรักแบบมิตรภาพจนไปถึงความรักแบบชิงรักหักสวาท

Pagliassotti Dru ในเรื่องการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายในประเทศฝั่งตะวันตก (2008) โดยงานวิจัยนี้ได้ศึกษา YAOI ประเภท Boy's Love ในประเทศฝั่งตะวันตกซึ่งการ์ตูนแนวนี้เป็นการ์ตูนที่ส่วนมากผู้หญิงเป็นคนแต่ง และได้มีการพัฒนาตัดแปลงจากต้นฉบับภาษาญี่ปุ่นไปเป็นภาษาต่างๆทางฝั่งตะวันตกในที่นี้ผู้ศึกษาได้ศึกษาที่ไปแปลเป็นภาษาอังกฤษและภาษาอิตาเลียน โดยมีผลของงานวิจัยพบว่าความนิยมในการอ่านการ์ตูนแนวนี้ถึงร้อยละ 89 (จากกลุ่มสำรวจแบบสุ่ม 350 คน) ส่วนมากอยู่ในช่วงอายุ 18-24 ซึ่งได้สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยมีจำนวนร้อยละ 55 และจุดที่ผู้วิจัยสนใจเป็นพิเศษคือจากการสำรวจนี้เป็นกลุ่มรักต่างเพศ (Heterosexual) อ่านมากที่สุดถึงร้อยละ 47 โดยมีกลุ่มรักสองเพศ (Bisexual) นิยมอ่านรองลงมา ในขณะที่กลุ่มรักเพศเดียวกัน (Homosexaul) ที่เป็นกลุ่มที่มีบทบาทสำคัญในการ์ตูนประเภทนี้นิยมอ่านเพียงร้อยละ 4 เท่านั้น งานวิจัยชิ้นนี้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้อ่านทางฝั่งประเทศตะวันตกนิยมอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่นำไปแปลเป็นภาษาตะวันตกไม่ใช่เพียงกลุ่มเฉพาะเท่านั้นยังนิยมไปถึงบุคคลทั่วไปด้วย เป็นงานวิจัยที่ผู้วิจัยงานชิ้นนี้นำมาเป็นข้อมูลในการเก็บข้อมูล โดยไม่ได้ระบุเพศใดเพศหนึ่งเพราะการ์ตูนประเภทนี้ปัจจุบันได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นจากงานวิจัยต่างรวมถึงแนวคิดทฤษฎีที่นำเสนอไปข้างต้น

จากงานวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนั้นทางผู้วิจัยได้ใช้เป็นตัวแปรในการหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรและสังคมกับพฤติกรรมการอ่าน ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่

2. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

2.1 ความหมายของวัยรุ่น

วัยรุ่น หรือ Adolescent มาจากภาษาลาตินว่า Adolescence หมายถึง การก้าวไปสู่วุฒิภาวะ วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากที่สุดด้วย ทั้งร่างกาย สติปัญญา บุคลิกภาพ และ

สังคม (Hurlock, 1978: 10)

ช่วงความเป็นวัยรุ่นในทศวรรษที่ผ่านมา คือ ประมาณอายุตั้งแต่ 12-18 ปี แต่ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าความเป็นวัยรุ่นได้ขยายออกไป โดยประมาณอย่างคร่าวๆว่าคือช่วงอายุตั้งแต่ 12-25 ปี โดยมีเหตุผลว่าเด็กทุกวันนี้ต้องอยู่ในสถานศึกษานานขึ้น การเป็น ผู้ใหญ่ที่ต้องพึ่งพาตนเองได้ทางเศรษฐกิจต้องยี่ระยะเวลาออกไป อีกทั้งรูปแบบชีวิตสมัยใหม่ทำให้เด็กมีวุฒิภาวะทางจิตใจช้ากว่ายุคสมัยที่ผ่านมา อาจแบ่งช่วงวัยรุ่นเป็น 3 ช่วง โดยใช้เกณฑ์ความเป็นเด็กและผู้ใหญ่ตัดสิน คือ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2545: 239)

1. วัยแรกรุ่น คือ ช่วงอายุประมาณ 12-15 ปี ยังมีพฤติกรรมค่อนข้างไปทางเด็ก อยู่มาก
2. วัยรุ่นตอนกลาง คือ ช่วงอายุประมาณ 16-17 ปี มีพฤติกรรมก้ำกึ่งระหว่างความเป็นเด็กกับผู้ใหญ่
3. วัยรุ่นตอนปลาย คือ ช่วงอายุประมาณ 18-25 ปี มีพฤติกรรมค่อนข้างไปทางผู้ใหญ่

เฮอรัลด์ กกล่าวว่า ลักษณะที่เด่น จะพัฒนาไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ทั้งในด้านจิตใจ และอารมณ์ สังคม ลักษณะร่างกายระยะนี้จะอยู่ในช่วงเวลานานประมาณ 6 ปี ซึ่งจะไปถึงสิ้นสุดเมื่อ ร่างกายได้พัฒนาจนพร้อมสมบูรณ์ทุกด้าน และมีความรับผิดชอบ ในการดำเนินชีวิตของตนเอง อย่างสมบูรณ์ (ประยูรศรี มณีสร, 2532 : 52)

ช่วงวัยรุ่นที่แท้จริง (Adolescence) ประมาณอายุ 15-18 ปีและประมาณอายุ 19-25 ปีนั้นเด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ทางร่างกายเต็มที่ เป็นช่วงเปลี่ยนวัยชีวิตทางสังคม อารมณ์ จิตใจ ค่านิยม อุดมคติ ฯลฯ เด็กกำลังเรียน และทดลองบทบาท เพื่อ จะเป็นผู้ใหญ่ในแง่ต่างๆ เช่นอารมณ์ สังคม จิตใจ ความใฝ่ฝัน ปวารณา ฯลฯ ความเปลี่ยนแปลงและความเป็นไปต่างๆ ในขณะนี้ล้วนเป็นรากฐานของความสนใจ ความมุ่งหมายในชีวิต อาชีพ ลักษณะของเพื่อน ลักษณะของคู่ครอง ฯลฯ ในวัยผู้ใหญ่ หนึ่งเมื่อเด็กได้ตั้งใจหรือตัดสินใจประพฤติปฏิบัติไปอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือแม้หลวมตัวทำผิดพลาดไปโดยไม่ยั้งคิด บางเรื่องยากที่จะเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเหมือนเดิมได้อีก (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2549: 337-338)

พัฒนาการทางสังคมในวัยรุ่น จึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับสังคมในกลุ่มเพื่อนร่วมวัย โดยเด็กเริ่มลดความเอาใจใส่กับบุคคลต่างวัยไม่ว่าเป็นผู้ใหญ่หรือเด็กกว่า ระยะนี้จึงเริ่มต้นชีวิตกลุ่มที่แท้จริง (Gang age) การเปลี่ยนแปลงทางกายอย่างรวดเร็วและมากมายเป็นแรงกระตุ้นให้เด็ก รวมกลุ่มเพราะสามารถร่วมสุขร่วมทุกข์แก้ไข และเข้าใจปัญหาของกันและกันดีกว่าคนต่างวัย ซึ่งมีความคับอกคับใจต่างกันกลุ่มยังสนองความต้องการทางสังคมด้านต่างๆ ซึ่งเด็กต้องการมากในระยะนี้ เช่น การเป็นบุคคลสำคัญ การติดต่อด้านผู้มีอำนาจการหนีสภาพน่าเบื่อของบ้าน ฯลฯ เมื่อเด็กรวมกลุ่ม เด็กจะสร้างกฎ

ระเบียบ ภาษา ประเพณีประจำกลุ่มเพื่อใช้เฉพาะสมาชิกของกลุ่ม เท่านั้น และสมาชิกในกลุ่มทุกคน จำต้องประพฤติปฏิบัติตาม มิฉะนั้นแล้วอาจหมดสภาพการเป็น สมาชิก และต้องหากกลุ่มใหม่ต่อไปอีก (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2549: 337-338)

การคบเพื่อนร่วมวัยเป็นพฤติกรรมสังคมที่สำคัญยิ่งต่อจิตใจของเด็กวัยรุ่น แต่ การคบเพื่อนก็ย่อมมีทั้งคุณและโทษ เพื่อนอาจเป็น ผู้ประคับประคองจิตใจของวัยรุ่นในยามทุกข์ร้อน ซึ่งแน่นอนสิ่ง มีประโยชน์ เพื่อนทำให้วัยรุ่นรู้สึกว่ามีเพื่อนต่างคนต่างเป็นเจ้าของชีวิตกันและกัน โลก ก็มีที่รัก และมีผู้รักและ อื่นๆ แต่ ในมุมกลับกัน เพื่อนก็อาจชักนำวัยรุ่น ไปในทางเสื่อมถอย ผู้ เป็นอาชญากรวัยรุ่นมากมายใน แทบทุกประเทศนั้น เมื่อค้นหาสาเหตุก็มักจะพบว่าปัจจัยหนึ่งเกิดจากเพื่อนชักจูง ประวัติเด็กวัยรุ่นตาม สถานศึกษาที่เสียคน เสียเด็กไปโดยประการต่างๆ เช่น เกเร ดิตยาเสพติดนั้น ล้วนมีสาเหตุสำคัญจาก การถูกเพื่อนชักจูง เพราะจิตใจวัยรุ่น นั้นละเอียดอ่อน เปราะบางกับ “การมีเพื่อนและการไม่มีเพื่อน” ฉะนั้นการรู้จักคบเพื่อนที่ดีที่จะชักจูงเข้าไปในทางที่ดีจึงเป็นพฤติกรรมที่ สำคัญของวัยรุ่น วัยรุ่นทุกคน ควรสำนึกถึงสุภาษิตไทยอันไม่มีวันตายที่ว่า “คบเพื่อนดีเป็นศรีแก่ตัว คบเพื่อนชั่วพาตัวอัปปาง” (ลลิตา ศุภนิมิตวงศ์, 2550: 23)

2.2 ลักษณะเฉพาะและความต้องการของวัยรุ่น

วัยรุ่นมีลักษณะเฉพาะทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาแตกต่างจากวัยอื่น ดังนี้ (สุชา จันทร์โอม, 2529 : 19-23)

1. ลักษณะเฉพาะทางกายของวัยรุ่น ในวัยรุ่นจะมีอัตราการเพิ่มขึ้น อย่างรวดเร็ว ของส่วนสูงและน้ำหนัก อันเป็นผลมาจากฮอร์โมนในร่างกายกระตุ้นระบบกระดูก ระบบกล้ามเนื้อ และ ระบบต่างๆของร่างกาย นอกจากนี้ในช 'วงวัยรุ่นจะมีการเพิ่มขนาดและหน้าที่ของอวัยวะเพศ โดยใน เพศชายองคชาติ อัณฑะ จะมีขนาดโตขึ้น และเริ่มผลิตอสุจิ ลักษณะทางเพศจะปรากฏเด่นชัด เช่น มี หนวดเครา ขนรักแร้ ขนตามตัว ขนบริเวณอวัยวะเพศ ก กล้ามเนื้อเป็นมัดๆ เสียงห้าว สำหรับ ในเพศ หญิง รังไข่จะมีขนาดเพิ่มขึ้นและเริ่มมีประจำเดือน ลักษณะทางเพศที่ปรากฏชัดเจน เช่น มีขนตามตัว และบริเวณอวัยวะเพศ เสียงแหลม เต้านมและสะโพกขยาย
2. ลักษณะเฉพาะทางอารมณ์ของวัยรุ่น วัยรุ่นเป็นวัยที่มีอารมณ์รุนแรง อ่อนไหวไม่คงที่ เกิดง่ายหายเร็ว ควบคุมการแสดงออกของอารมณ์ไม่ค่อยได้ การแสดงออกของอารมณ์จะมีมาก แม้ได้รับความกระทบกระเทือนใจเพียงเล็กน้อย
3. ลักษณะเฉพาะทางสังคมของวัยรุ่น วัยรุ่นมีลักษณะเด่นเฉพาะทางสังคม 2 ประการ คือวัยรุ่นจะมีความสัมพันธ์กับเพื่อนจนยึดเพื่อนเป็นหลัก และมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ
4. ลักษณะเฉพาะทางสติปัญญาของวัยรุ่น วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความคิดแบบมีเหตุผลเชิง นามธรรม ซึ่งมีลักษณะเด่น คือ คิดในสิ่งที่เบื นนามธรรมได้ สามารถตั้งสมมติฐานได้ และสามารถทดสอบสมมติฐานได้ โดยปกติวัยรุ่น นั้นย่อมมีความต้องการทางร่างกายเหมือนเด็กเล็กหรือผู้

ใหญ่ ได้แก่ ความต้องการทางปัจจัยสี่ คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัย นอกจากนี้ยังมีความต้องการทางอารมณ์และสังคม ซึ่งจะแตกต 'างไปจากความต้องการของเด็กเล็กหรือผู้ใหญ่คือ

- ต้องการความรัก
- ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- ต้องการความเป็นอิสระ
- ต้องการได้รับการยกย่อง
- ต้องการมีอนาคตที่ดี
- ต้องการเป็นผู้ที่มีอุดมคติสูง
- ต้องการประสบการณ์ใหม่ ๆ

2.3 ความสนใจในการอ่านของวัยรุ่น

ในหนังสือเรื่อง "Books, Young People and Reading Guidance" ได้กล่าวถึงความต้องการของวัยรุ่นอันจะเป็นผลสืบเนื่องไปถึงการสนใจในการอ่านไว้ 11 ประการดังนี้ (ไพพรรณ อินทนา, 2546: 80-86)

1. ต้องการความมั่นใจว่าตนเป็นผู้ปกติทั้งทางกาย ใจ อารมณ์ และสังคม
2. ต้องการโอกาสที่จะพัฒนาความเป็นอิสระทางอารมณ์จากผู้ใหญ่
3. ต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว
4. ต้องการความช่วยเหลือแนะนำในเรื่องบทบาทผู้ใหญ่ โดยเฉพาะในเรื่องการหาเลี้ยงชีพ ในการตั้งหลักฐานและครอบครัว
5. ต้องการมีความสัมพันธ์อันน่าพึงพอใจกับเพื่อนวัยเดียวกันทั้ง 2 เพศ
6. ต้องการที่จะเข้าใจและเรียนรู้วิธีการที่ควบคุมธรรมชาติ
7. ต้องการที่จะได้รับความสำเร็จจากประสบการณ์โดยตรง
8. ต้องการความช่วยเหลือในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมและมีความรับผิดชอบต่อสังคมตามสมควรแก่ฐานะ
9. ต้องการความช่วยเหลือในการแสวงหาปรัชญาชีวิตที่แน่นอน
10. ต้องการความช่วยเหลือในการพัฒนาความซาบซึ้งในคุณค่าของสิ่งอันเป็นศิลปะงดงาม
11. ต้องการโอกาสพักผ่อนและสนุกบันเทิง

อย่างไรก็ตามความสนใจในการอ่านของเด็กวัยรุ่นนั้น มีความแตกต 'างกันไปตามอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากทางบ้าน โรงเรียน เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญนอกเหนือไปจากเรื่องของเพศ อีกทั้งรูปเล '่มของหนังสือก็มีส่วนที่ส่งเสริมหรือบั่นทอน

ความสนใจในการอ่านของวัยรุ่นด้วยกัน

นอกจากนี้ นิธิศการอ 'านของวัยรุ่นชอบนีกอยากอ่านหนังสือ หรือชอบบอก ว่าอยากอ่านเป็นประเภทๆไปมากกว่าจะบอกชื่อเรื่องหนังสือ หรือชื่อคนเขียน ซึ่งผู้ ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับ การอ่านหนังสือของวัยรุ่นได้สรุปเกี่ยวกับประเภทหนังสือที่วัยรุ่นชอบอ่าน โดยเฉพาะผู้ ้หญิงว่าหนังสือประเภทความรักเป็นหนังสือยอดนิยมของเด็กผู้หญิง การนัดพบ ความหวานชื่นของความรัก ความสมหวังในรักนั้นเป็นหนังสือที่สบบารมณข์ของเด็กผู้หญิงและหญิงทั้งหลายมาก(ลลิตา ศุภนิมิตรวงศ์ , 2550 : 26) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นนอกเหนือจากการอ่านหนังสือการ์ตูนพบว่าส่วนใหญ่จะเล่นอินเทอร์เน็ต ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ อ่านหนังสือพิมพ์ (ลลิตา ศุภนิมิตรวงศ์ , 2550: 120)

จากแนวคิดเรื่องวัยรุ่นข้างต้นนั้นผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 15-25 ปีเพราะเป็นช่วงที่วัยรุ่นนั้นได้เข้าสู่วัยรุ่นอย่างแท้จริงและได้มีพัฒนาการอย่างเห็นได้ชัดทั้งด้านร่างกายและจิตใจ และในช่วงนี้เป็นช่วงที่เด็กวัยรุ่นให้การสนใจในการอ่านการ์ตูนมากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทอื่น โดยมีอิทธิพลจากด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็น โรงเรียน สถานภาพของตัววัยรุ่น และสิ่งแวดล้อมต่างๆ ซึ่งได้ตรงกับสิ่งที่ผู้วิจัยจะทำการหาคำตอบว่ามีอิทธิพลในด้านใดมากที่สุดที่มีผลกระทบต่อวิถีทางเพศของวัยรุ่นไทยในปัจจุบันหันมาสนใจอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI) รวมไปถึงการใช้เวลาว่างนอกเหนือจากการ์ตูนด้วย

3. แนวคิดเกี่ยวกับวิถีทางเพศ

3.1 ความหมายของวิถีทางเพศ

กล่าวว่า SEX (เพศ) นั้นเป็นการแสดงคุณลักษณะ เช่น เพศชาย เพศหญิง และยังใช้เป็นการแสดงถึงเรื่องเพศอย่างกว้าง ๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์หรือความต้องการเพศของชายและ หญิง ส่วนคำว่า Sexuality (เพศวิถี) นั้นจะมีความหมายครอบคลุมมากกว่าโดยจะรวมถึง ค านิยมทัศนคติ ความรู้ ู้สึก และเป ้า การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสองเพศตามแรงขับทางชีววิทยาด้วย (มานพ คณะโต , 2541: 1) โดย Janelle L. and Wolpe (1996: 57) กล่าวว่า Sexuality (เพศวิถี) หมายถึงแบบแผนวิถีทางเพศ ทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศ ซึ่งถูกปลูกฝังและปรุงแต่ง ึ่งโดยภาวะทางเพศที่แตกต่างกันของผู้ชายและผู้หญิง (Gender role)

วิถีทางเพศ เป็นสิ่งที่คนแสดงออกมาในรูปของการกระทำและคำพูดซึ่ง เป ้า สิ่งที่สังเกตเห็นได้ วิถีทางเพศอาจเป็นสิ่งที่ตนแสดงออกมาต่อตนเอง หรือต่อคนอื่นก็ได้ วิถีทางเพศนั้นเป็นผลผลิตของสังคมในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ซึ่งถูกปลูก ฝังให้กับสมาชิกของสังคม โดย ผ่านทางครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน ชุมชน ตลอดจนสื่อมวลชน (นภาพรณี หะวานนท์, 2542: 85)

จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า วิธีทางเพศ (Sexual orientation) ครอบคลุมถึงพฤติกรรมทั้งสองลักษณะ คือ พฤติกรรมที่อยู่ในภายในและพฤติกรรมที่แสดงออกภายนอกเป็นปฏิกิริยาที่มนุษย์แสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นหรือสิ่งเร้า ซึ่งการแสดงออกนี้เป็นการแสดงออกในเรื่องเพศ การกระทำการแสดงออก ที่วัยรุ่นไม่ได้แสดงออก ไม่ว่าจะเป็นการคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การแสดงออกซึ่งความรักทั้งในที่สาธารณะและที่ลับตาคน รวมไปถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนสมรสด้วย

3.2 ลักษณะวิธีทางเพศของกลุ่มวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความต้องการอิสระในตนเองสูงมาก แต่ ในขณะที่เดียวกันก็ยังคงต้องการได้รับการสนับสนุนปกป้องและคำแนะนำจากบิดามารดา ดังนั้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัยอาจเกิดขึ้นได้ง่ายหากพ่อแม่ยึดมั่นกับรูปแบบและประสบการณ์ตนเองมากเกินไป และบังคับให้ วัยรุ่นปฏิบัติตามกรอบของตนเอง ดังนั้นพ่อแม่จึงต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติ หรือท าทิที่มีต่อลูกให้เป็นไปตามวัยและต้องไวต่อความรู้สึกความต้องการของวัยรุ่น ซึ่งในวัยนี้เป็ นวัยที่มีความต้องการความรักความเอาใจใส่ จึงทำให้วัยรุ่นนำความต้องการความรักจากเพศตรงข้ามเข้ามาแทนบุคคลในครอบครัว โดยให้ ความสำคัญและเกิดความผูกพันอย่างแน่นแฟ้นทางจิตใจ และอาจก่อให้เกิดเป็นความผูกพันทางกายตามมา

ด้วยเหตุนี้ วัยรุ่นหญิงมักมองความสำคัญระหว่างเพศเป็นเรื่องของความรักที่เรียกว่า Romantic คือ มองความรักเป็น สิ่งสวยงาม เป็นความอบอุ่น ความผูกพัน โดยเฉพาะความรักของตนเป็นความรักที่แท้จริงควรแก่การให้และการเสียสละ ส วนวัยรุ่นชายมักมองความสำคัญระหว่างเพศเป็นเรื่องของความใคร่ที่เรียกว่า Erotic ซึ่งเป็นการแสวงหาสิ่งกระตุ้นทางเพศ และความสนุกสนานของทางเพศจึงต้องการจะมีเพศสัมพันธ์เมื่อมีโอกาส ด ้วยเหตุนี้จึงพบว่าวัยรุ่นอาจมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากอารมณ์มากกว่าเรื่องคุณธรรม หรือจริยธรรม ทั้งนี้ วัยรุ่นอาจจะรู้ว่าสิ่งใดผิดหรือถูกแต่เนื่องจากถูกกดดันจากอิทธิพลของปัจจัย 3 ด้าน (พฤกษา บุญบุญ, 2449:25-26) ได้แก่

1. ปัจจัยภายในตัววัยรุ่น เพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นมักเกิดได้ง่ายในวัยรุ่นที่ขาดการยับยั้งชั่งใจตนเอง และมีพฤติกรรมเสี่ยง ด ้านอื่นๆ ป ัจจัยนี้อาจมีอยู่ในตัวเด็กเองหรือเด็กขาดการเลี้ยงดูเพื่อเสริมสร้างการยับยั้งชั่งใจตนเอง เด็กกลุ่ม นี้มักจะเกิดปัญหาทางเพศ ปัญหายาเสพติด และปัญหาอาชญากรรมได้สูง
2. ปัจจัยทางด้านครอบครัว ในครอบครัวที่ขาดความรัก ความอบอุ่น เด็กเมื่อ ย่างเข้าสู่ วัยรุ่นจะแสวงหาความรักความอบอุ่นจากภายนอก และมักมีเพื่อนต่างเพศก่อนวัยอันควร เมื่อมีความใกล้ชิดกันทางร่างกายมากเข้าก็มีโอกาสต่อการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น
3. ปัจจัยทางด้านสังคม ในปัจจุบันสังคมมีการเปิดเผยและกระตุ้นทางเพศมาก วัยรุ่นที่ถูกกระตุ้นทางเพศมากก็จะขาดการยับยั้งชั่งใจตนเอง หาโอกาสเรีย นรู้การมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร นอกจากนี้ยังพบว่าในสังคมยังขาดการให้ความรู้ทางเพศที่ถูกต้องแก่เด็กและวัยรุ่น เมื่อเด็กอยากรู้

อยากเห็นจึงมักแสวงหาความรู้เอาเองตามสื่อต่างๆ ที่มีอยู่ 'ตามท้องตลาดซึ่งมักจะ เป็นสื่อที่ขาดคุณภาพทางวิชาการ แต่เป็นสิ่งที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศอย่างเดียว เด็กจึงเกิดปัญหาทางเพศได้ง่าย

กล่าวว่าการพฤติกรรมในช่วงของวัยรุ่นนี้ จะส่งผลกระทบต่อสภาวะความสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำให้วัยรุ่นไม่ค่อยน่ารัก ดูเก้งก้างซัดหุซัดตา นอกจากนี้ยังมีภาวะที่ขัดแย้งกับตนเอง โดยเด็กบาง คนรู้สึกขัดแย้งทางจิตใจเป็นอย่างมาก เมื่อมีการฝันเปียก สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และการมี ประจำเดือน อากาศจะรุนแรงมากน้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ถูก ปลูกฝังมาก่อน (มานพ คณะโต , 2541: 6) โดยวิถีทางเพศของวัยรุ่นชาย ความรู้สึกหรือความปรารถนาทางเพศจะเกิดขึ้นได้ง่ายและรวดเร็วกว่าวัยรุ่นหญิง เมื่อมีสิ่งมาช่วยยั่ว 'อารมณ์ทางเพศ ซึ่งอาจไม่ 'เกี่ยวข้องกับความรักเลยก็ได้ เช่น การคิดฝัน การจินตนาการ การได้เห็นรูปภาพ รูปร่างหน้าตา หรือการได้ยินเสียง หัวเราะของเพศตรงข้าม (Sasse, 1994: 371)

สังคมเป็นตัวกำหนดการแสดงออกทางเพศว่าควรเป็นอย่างไร อะไรคือความถูกต้อง เช่น เพศหญิงต้องรักษานวลสงวนตัว ไม่ซ่องแหวะเรื่องเพศ ยิ่งไม่แสดงออกเรื่องเพศมากเท่าไรยิ่งไร้เดียงสาทางเพศมากเท่านั้น และจะยิ่งเป '็นกุลสตรีมากยิ่งขึ้น แต่ 'ปัจจุบันอารยะธรรมตะวันตกได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในสังคมไทย ชายหญิงมีอิสระเสรีในการติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น การแสดงออกทางเพศที่เป็นการรักษานวลสงวนตัวจึงน้อยลง จากการได้เห็นแบบอย่างตามกระแสสังคมเหล่านี้ ประกอบกับแรงขับทางเพศ (sex drive) ทำให้วัยรุ่นต้องการและพยายามแสวงหาทางออก เพื่อตอบสนองความต้องการอยากรู้ อยากเห็นของตนในเรื่องเพศ ซึ่งสังคมไทยก็ได้ 'กำหนดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องสกปรก พูดถึงไม่ได้ ทำให้วัยรุ่นไม่กล้าพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องทางเพศกับบุคคลที่เหมาะสม ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ใหญ่ หรือครู จึงหันไปแสวงหาความรู้และประสบการณ์จากสื่อมวลชนและกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน ซึ่งก็ต่างมีความรู้และประสบการณ์น้อยเช่นเดียวกัน จึงทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ คือการมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่ยังไม่พร้อมและโดยปัจจุบันวัยรุ่นไม่เพียงมีโอกาสปล่อยตัวทางเพศมากขึ้น หากแต่ 'ช่วงเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสยังถูกขยายให้ยาวนานขึ้น ด้วยเหตุผลทางการศึกษา การทำงาน ดังนั้นผลที่ตามมาจากพฤติกรรมดังกล่าว 'ได้แก่การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การสูญเสียอนาคตทางการศึกษา และที่สำคัญอาจนำมาซึ่ง การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดต่าง ๆ (พุกษา นุกบุญ, 2449:27)

3.3 ทัศนคติของวัยรุ่นในเรื่องวิถีทางเพศ

จากที่กล่าวว่า ทัศนคติ (Attitude) คือ ความรู้สึกนึกคิดซึ่งรวมถึงค่านิยมที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งมีผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว การอบรมสั่งสอนของบิดามารดา การเลียนแบบ จากการกระทำ 'อกัน หรือการปฏิบัติตนระหว่าง บิดา มารดา การได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรม ต่างประเทศในสังคมนั้น ๆ

ซึ่งทัศนคติทางเพศที่แตกต่างกันของวัยรุ่นชายหญิงสะท้อนให้เห็นถึงระบบความคิด

ความเชื่อของทั้งชายและหญิงในวัยรุ่นซึ่งสรุปได้อย่างคร่าวๆ ว่ามีความคิดหรือทัศนคติที่สับสนในเรื่องเพศ เพราะการปกปิดความเป็นจริงในเรื่องเพศของบิดามารดา ตลอดจนความสับสนในเรื่องเพศของสังคมโดยรวม เช่น ผู้หญิงเป็นกุลสตรีจะไม่แสดงหรือพูดถึงเรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศเป็นเรื่องของหญิงโสเภณี การสำเร็จความใคร่ 'ด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ผิดปกติไม่ควรกระทำเป็นต้นซึ่งเป็นทัศนคติที่ตรงข้ามกับความเป็นจริง และเป็นทัศนคติที่ทำร้ายตนเอง ข่าวดูหรือข้อมูลที่สับสนในเรื่องเพศเช่นนี้ จึงทำให้ผู้คนในปัจจุบันมีวิถีทางเพศที่สับสน (พฤกษา นุกบุญ, 2449:28)

เพศชายและเพศหญิง ได้รับการอบรมสั่งสอนในเรื่องเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิตในเรื่องเพศ และอนามัยการเจริญพันธุ์ต่างกัน ซึ่ง Ford and Kittisuksathit 1996 ได้สรุปทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นชายหญิงไว้ ดังนี้

ตารางที่ 2.1 ความแตกต่างของทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นชายและหญิง

ทัศนคติทางเพศ	วัยรุ่นชาย	วัยรุ่นหญิง
การยอมรับทางสังคม	สังคมยอมรับให้ผู้ชายมี	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถือ
ต่อการมีเพศสัมพันธ์	เพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ผู้ที่ไม่มี	ว่าเป็นความไม่ถูกต้อง และเป็น
ก่อนแต่งงาน	อาจถูกถากถางเยาะเย้ยจากเพื่อน	รอยมลทิน/ชื่อเสียงของตนและ
		ครอบครัว
ทัศนคติต่อความรู้สึก	สามารถพูดเกี่ยวกับเรื่องเพศได้	ไม่สามารถพูดได้อย่างเปิดเผย
ทางเพศ	อย่างเปิดเผย	ความรู้สึกเรื่องเพศถูกปิดบัง
การมีเพศสัมพันธ์	มีการยอมรับอย่างกว้างขวาง มัก	ยากที่จะทราบข้อเท็จจริงเพราะ
	มีความสัมพันธ์หนแรกกับผู้หญิง	ผู้หญิงมักไม่เปิดเผยข้อมูล
	ชายบริการ	
ทัศนคติต่อการใช้ถุงยาง	ถุงยางจะใช้กับผู้หญิงชายบริการ	โดยทั่วไปไม่กล้าหาความรู้
อนามัยและการ	แต่ไม่ใช้กับแฟนหรือคู่สมรส การ	เกี่ยวกับวิธีคุมกำเนิด กลัวจะถูก
คุมกำเนิด	คุมกำเนิดถือว่าเป็นความ	มองว่าเป็นผู้หญิงไม่ดี
	รับผิดชอบของผู้หญิง	

ทัศนคติทางเพศ	วัยรุ่นชาย	วัยรุ่นหญิง
ทัศนคติต่อผลของการมีเพศสัมพันธ์	การมีเพศสัมพันธ์ไม่มีผลกระทบต่อชื่อเสียงของผู้ชาย อาจจะทำให้เสียใจบ้างแต่เรื่องการตั้งครรรภ์ไม่ใช่ปัญหาของผู้ชาย	การมีเพศสัมพันธ์มีผลต่อชื่อเสียงของผู้หญิง การตั้งครรรภ์จึงเป็นเครื่องบ่งชี้พฤติกรรม

ที่มา : Ford and Kittisuksathit (1996: 28)

จากตารางที่ 2.1 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงทัศนคติทางเพศที่แตกต่างกันของวัยรุ่นชายหญิงแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นถึงระบบความคิด ความเชื่อที่เป็ นมาตรฐานอีกด้วย เช่น ผู้ชายต้องกล้าเจ้าชู้ และเป็นผู้กำหนดเรื่องเพศสัมพันธ์ทั้งหมด ขณะที่เพศหญิงต้องสงบเสงี่ยม ผู้หญิงที่ใจกล้าเรื่องเพศถือเป็นเรื่องน่าอับอาย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่การที่ทำให้เพศหญิงมีอำนาจต่อรองทางเพศต่ำกว่าเพศชาย แต่สำหรับการศึกษาในครั้งนี้เรื่องของการดูแนวชายรักชาย YAOI นั้นผู้ที่อ่านจะมีความรู้สึกและทัศนคติต่างกับบุคคลที่ไม่อ่านหรือไม่

3.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมและทัศนคติทางเพศ

การศึกษาของ ดวงหทัย นุ่มนวล (2546) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวิถีทางเพศของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร กลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 13-21 ปี บริเวณสยามสแควร์ และเซ็นเตอร์พ้อย จำนวน 400 คน ผลการศึกษาด้านทัศนคติเกี่ยวกับวิถีทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อวิถีทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวสามารถนำมาซึ่งปัญหาได้ เช่น การตั้งครรรภ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ และลักษณะที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์ต่อ วิถีทางเพศของวัยรุ่น ส่วนปัจจัยทางด้านครอบครัวพบว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของ ครอบครัว การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา และการใช้ เวลาว่างมีความสัมพันธ์กับวิถีทางเพศของวัยรุ่น ปัจจัยทางด้านทัศนคติ พบว่าปัจจัยทางด้านทัศนคติเกี่ยวกับวิถีทางเพศ การปฏิบัติตนในเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับวิถีทางเพศของวัยรุ่น และปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับวิถีทางเพศของวัยรุ่น

การศึกษาของ อนงค์ ชีระพันธ์ (2544) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อวิถีทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1-6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น จำนวน 400 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนร้อยละ 27.80 เคยมีเพศสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งเพื่อถ่ายทอดความสุขให้แก่กัน และกัน ร้อยละ 49.80 เคยมีการจับมือถือแขน ร้อยละ 32.30 มีการกอดจูบลูบไล้กระตุ้นอารมณ์ให้กัน

ปัจจัยที่มีผลต่อวิถีทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น 'น ได้แก่ การทำกิจกรรมของกลุ่มเพื่อนที่คบ เนื้อหาข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ อายุ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูใน ครอบครัวที่ไม่เหมาะสม ทักษะคิด 'อเรื่องเพศ ส 'วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อวิถีทางเพศของวัยรุ่น โรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น 'น ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ค 'าใช้ง่ายที่ ได้รับ ลักษณะที่พอกอาศัย บุคคลที่วัยรุ่น 'นพอกอาศัยด้วย ความรู้ เรื่องเพศ การตระหนักรู้ ในตนเองในเรื่อง เพศ แหล่งข้อมูลข่าวสารในเรื่องเพศที่ได้รับ ลักษณะเพื่อนสนิทที่คบ สัมพันธ ภาพในครอบครัว และการ อบรมสั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัว

การศึกษาของ ชาติวุฒิ วัจวล (2542) เรื่อง อิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความรู้และ ทักษะคิดเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสหศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมตอนปลาย 400 คน จากการศึกษาพบว่า ในส่วนของการเปิดรับสื่อ และข้อมูล ข่าวสารเรื่องเพศศึกษานั้นกลุ่มตัวอย่างจะเปิดรับข้อมูล เรื่องเพศศึกษาจากสื่อโทรทัศน์ ร้อยละ 78.8 และวิทยุกระจายเสียง ร้อยละ 43.0 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข้อมูลเรื่อง เพศศึกษาจาก หนังสือพิมพ์เฉลี่ยสัปดาห์ละ 2.8 ครั้ง และนิตยสารเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ในส่วนของ พฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ส่วนใหญ่จะคุยเรื่องเพศศึกษากับเพื่อน ร้อยละ 91.5 ส่วน เรื่องที่คุยกับ เพื่อนได้แก่ เรื่องความรัก และเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย

การศึกษาของ พรพรรณน้อย ที่รักษพันธ์ (2541) ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะคิด และวิถีทางเพศของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในสถานศึกษาระดับมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และระดับทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ อยู่ในลักษณะ ใกล้เคียงกัน ส 'วนระดับวิถีทางเพศพบว่า มีพฤติกรรมที่เหมาะสมมากกว่าไม่เหมาะสมเพียงเล็กน้อย จากการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านกายภาพ สังคม และเศรษฐกิจกับความรู้ ' ทักษะคิด และ วิถีทางเพศ พบว่า เพศ การได้รับข้อมูลข่าวสาร รายได้ของตนเอง มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ ส่วนเพศ คณะที่เรียน และแหล่ง 'งที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์กับระดับทักษะคิด ในขณะที่เพศ อายุ และ แหล่งที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความรู้เกี่ยวกับเรื่อง เพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะคิดเรื่องเพศ และทักษะคิดเรื่องเพศมีความสัมพันธ์ ธ์ทางบวกกับ วิถีทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การศึกษาของ บุญนำ ชัยธีระพันธุ์กุล (2541) เรื่อง วิถีทางเพศของนักศึกษาในศูนย์ กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับความรู้เรื่องวิถีทางเพศจากหลาย แหล่ง แต่แหล่งที่มีบทบาทมากที่สุด คือ สื่อมวลชน

ณัฐฤดี สิ้นทรัพย์สมบูรณ์ (2541) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับวิถีทางเพศของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพมหานครอายุระหว่าง 18-20 ปี จำนวน

387 คนพบว่าส่วนใหญ่นักศึกษาจะพักอยู่กับบิดา มารดาได้ดูแลอย่างใกล้ชิด ะในการคบเพื่อนต่างเพศ และเที่ยวเตร่ แหล่งความรู้ที่นักศึกษารู้เรื่องเพศคือ สิ่งแวดล้อม เพื่อนสนิทส่วนใหญ่เป็นเพศเดียวกัน ส่วนความรู้เรื่องเพศนักศึกษามีความรู้ระดับปานกลาง มีพฤติกรรม การปฏิบัติตามทางเพศที่เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า อายุและเพศมีความสัมพันธ์กับ วิธีทางเพศ และความรู้ ความทัศนคติ ค่า นิยม มีความสัมพันธ์กับ วิธีทางเพศ ตัวแปรผันที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางรักเพศเดียวกัน คือ เพศ เพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน แหล่งความรู้เรื่อง เพศ ครอบครัว ครอบครัวที่อบอุ่นทำให้เกิดถือเป็นแบบอย่างที่ได้ เพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพื่อนต่างเพศไม่ใช่เรื่องเสียหาย ความรู้ในเรื่องเพศ ปัจจัย เบี่ยงเบนทางเพศ การรับรู้ของครอบครัวต่อเพื่อน ความขัดแย้งเรื่องเพศในครอบครัว อายุ และการเลี้ยงดูแบบเข้มงวด

การศึกษาของสุธาทิพย์ แสงวัฒนกุล (2536) เรื่อง ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการปล่อยตัวทางเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส พบว่า ทัศนคติของมารดา และทัศนคติของบิดาที่มีการปล่อยตัว ทางเพศก่อนสมรสตามการรับรู้ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติของนักศึกษาต่อเรื่องการแสดงออกทางเพศ ซึ่งแสดงให้ เห็นว่าครอบครัวเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของบุตร

การศึกษาของ Melanie J. et. al. (2004) เรื่อง แนวโน้มเกี่ยวกับปัจจัยภายในตัวบุคคลและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนกับวิธีทางเพศและการแสดงความรักต่อเพศตรงข้าม มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการทางวิธีทางเพศของวัยรุ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อายุ 19 ปีมีแนวโน้มวิธีทางเพศในการให้ความสนใจตัวต้นแบบ กลุ่มตัวอย่างที่อายุ 12- 13 ปี มีแนวโน้มวิธีทางเพศในการให้ความสำคัญกับการแสดงออกของตนเอง และการมีประสบการณ์ร่วมกับกลุ่มเพื่อน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 16 ปี มีแนวโน้มวิธีทางเพศที่ให้ ความสำคัญกับรักครั้งแรกและมีความถี่ในการใช้แอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น แต่ อย่างไรก็ตามแนวโน้มของ วิธีทางเพศของกลุ่มตัวอย่างก็ยังคงขึ้นอยู่กับขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจส่วนตัวของ บุคคลรวมทั้งขอบเขตที่สังคมกำหนด

การศึกษาของ James R. et. al. (2000) เรื่อง แรงจูงใจทางเพศ บทบาททางเพศ และวิธีทางเพศ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา การแสดงออกของ วิธีทางเพศในเรื่อง บทบาททางเพศ แรงจูงใจทางเพศในเรื่องของความรัก ความพอใจ การปฏิบัติตาม การยอมรับการครุ ครอบครอง และการเชื่อฟัง โดยการศึกษาใน 191 มหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรี พบว่า ความรัก ความพอใจ การปฏิบัติตาม แรงจูงใจในการยอมรับ เกิดจากความเท่าเทียมกันในการแสดงบทบาททางเพศ โดยแรงจูงใจในความรักเป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่ก่อให้เกิดการแสดงวิธีทางเพศที่เหมาะสม

บทความวิ ชาการเชิงวิจัยในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการดูกับการแลกเปลี่ยน บทบาทและทัศนคติของเด็กโดย Richard Mizerski (1995) ได้แสดงผลทดสอบในเรื่องผลกระทบของเด็กต่อการแลกเปลี่ยนบทบาทของตัวเองในการดูที่ส่งผลกับเด็กโดยกล่าวว่าการเลียนแบบ บทบาท

ของตัวละครในการ์ตูนที่ เด็กได้อ่านนั้นขึ้นอยู่กับตัวเนื้อหาและรายละเอียดที่การ์ตูนได้นำเสนอ ยิ่งการ์ตูนนั้นมีระดับของเนื้อหาที่สูงและละเอียดมาก เด็กที่อ่านก็จะมีพัฒนาการและมีพฤติกรรมตามตัวละครที่ตนชื่นชอบในเรื่องนั้น ซึ่งนำไปสู่การสูบบุหรี่และการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยผลงานชิ้นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายนั้นอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลที่อ่านซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาในเรื่องพฤติกรรมทางสังคมและวิถีทางเพศได้

4. แนวคิดเรื่องรักเพศเดียวกัน

Homosexual ว่าเป็น บุคคลที่รักเพศเดียวกัน โดยศัพท์ทางจิตวิทยา แปลว่า “ผู้ไม่เพศเดียวกัน” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2548:114) “ไม่ว่าชายหรือหญิงที่มีความรู้สึกสนใจต่อผู้ที่เป็นเพศเดียวกับตน “Homosexual is someone, male or female, who is erotically attracted to members of his/her own sex.” (Michael Ruse, 1988)

มีการสรุปสรุปความหมายของคำว่า “รักเพศเดียวกัน” ไว้ว่าประกอบด้วยลักษณะดังนี้ (รักใจ จินตวิโรจน์, 2541:22)

1. มีจินตนาการว่ามีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
2. มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันจริง
3. รู้สึกว่าเอกลักษณ์ภายในของตนเป็นรักเพศเดียวกัน
4. อยู่ในสังคมอย่างเปิดเผยในบทบาทของรักเพศเดียวกัน

การเป็นรักเพศเดียวกันก็คล้าย ๆ กับการสนใจในเรื่องเพศ ในแง่มุมอื่น ๆ ตรงที่ว่า มักจะมีคำศัพท์แสดงมากมาย มีคำศัพท์สองคำที่มาจากคำศัพท์แสดงและได้ใช้กันเป็นปกติในปัจจุบัน วิสัยเป็นคำซึ่งกลุ่มคนรักเพศเดียวกันนิยมใช้เอง คือคำว่า เกย์ (Gay) ซึ่งหมายถึงบุคคลที่เป็นรักเพศเดียวกัน และคำว่า ตรง/แท้ (Straight) ซึ่งหมายถึงบุคคลที่เป็นรักต่างเพศ

ในพจนานุกรมภาษาอังกฤษจะไม่มีคำศัพท์ที่หมายความถึงชายรักเพศเดียวกัน (Male homosexuals) แต่ที่คำว่า เลสเบี้ยน (Lesbian) ที่เป็นคำศัพท์เฉพาะที่หมายความถึงหญิงรักเพศเดียวกัน (Female homosexuals) (กรองกาญจน์ ชนะเสวีชัย, 2543: 12)

Kinsey ได้กล่าวว่ามีคำอยู่สองคำที่เรามักจะใช้กันอย่างสับสน สองคำนั้นคือบุคคลที่แต่งกายตรงข้ามกับเพศที่แท้จริงของตนเพื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ (Transvestite) และ บุคคลที่แสดงตนเป็นเพศตรงข้ามกับเพศที่แท้จริงของตน (Transsexual) (Kinsey et al, 1953; Pomeroy, 1975; Stoller, 1975)

Transvestite คือ บุคคลที่แต่งกายตรงข้ามกับเพศที่แท้จริงของตน เพื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ กล่าวคือ บุคคลที่แต่งกายด้วยเครื่องนุ่งห่มที่ในวัฒนธรรมของบุคคลนั้นพิจารณา

แล้วว่าเป็นเครื่องนุ่งห่มของเพศตรงข้าม ถ้าบุคคลนั้น ๆ ไม่มีความตั้งใจที่จะกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ บุคคลนั้นก็ควรจัดอยู่ในกลุ่มที่เรียกว่า บุคคลที่แต่งกายตรงกันข้ามกับเพศที่แท้จริงของตน (Cross-dresser) โดยที่บุคคลที่แต่งกายตรงกันข้ามกับเพศที่แท้จริงของตนเพื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ (Transvestite) นั้นไม่ได้มีการบ่งบอกถึงเพศที่บุคคลนั้นสนใจจะมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วยแต่อย่างใด ตัวอย่างเช่น ผู้ชายที่สวมยกทรงก่อนที่เขาจะมีสัมพันธ์ทางเพศกับภรรยาเป็นบุคคลที่แต่งกายตรงกันข้ามกับเพศที่แท้จริงของตนเพื่อที่จะกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ อันที่จริงแล้วบุคคลประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่เป็นรักต่างเพศ ถ้าไม่มีสิ่งใดที่เกินเลยไปจากนั้น

Transsexual คือ บุคคลที่แสดงตนเป็นเพศตรงกันข้ามกับเพศที่แท้จริงของตน กล่าวคือ บุคคลที่เพศ สรีระ (Sex) เป็นลักษณะของชีววิทยา (Biology) และเพศที่แสดงตน /เพศวิถี (Gender) เป็นคนละอย่างกัน บางคนมีร่างกายเป็นชาย แต่ภายในแสดงตนว่าเป็นพวกเดียวกับเพศหญิง บางคนมีร่างกายเป็นหญิงแต่แสดงตนว่าเป็นพวกเดียวกับเพศชาย มีหลายคนคิดว่าบุคคลที่แสดงตนเป็นเพศตรงกันข้ามกับเพศที่แท้จริงของตน (Transsexual) คือ บุคคลที่เข้าชายอยู่ในความเป็นรักเพศเดียวกันชั้นหนัก แต่จริง ๆ แล้ว บุคคลที่แสดงตนเป็นเพศตรงกันข้ามกับเพศที่แท้จริงของตน (Transsexual) กับบุคคลที่เป็นรักเพศเดียวกัน (Homosexual) นั้นเป็นคนละประเภทกัน ตัวอย่างเช่น เพศชายที่แสดงตนเป็นเพศหญิง (Transsexual female) จะมีความพึงพอใจในความเป็นชาย (Masculinity) ของตนและไม่ได้ปรารถนาจะเปลี่ยนเป็นเพศหญิง

สำหรับนักจิตวิทยาของไทยนั้น ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า Transsexual และ Transvestite ที่แตกต่างไปกับของ Kinsey โดยแย้งว่ากลุ่ม Transvestite ก็เป็นกลุ่มคนรักเพศเดียวกันอีกประเภทหนึ่ง โดยแบ่งกลุ่มรักเพศเดียวกันชายได้ 3 ระดับดังนี้คือ (วิทยา นาควัชระ, 2543)

1. พวกเกย์ทั่วไป (Gay) จะไม่แสดงออกแบบเป็นเพศหญิง โดยยังพอใจความเป็นเพศชายของตนเอง มีการแต่งกาย ภาษาพูด กิริยาท่าทาง และ มาตรฐานชีวิตและสังคมแบบชาย ไม่อยากเป็นหญิง มักจะรักและผูกพันกับพวกเกย์ด้วยกันเอง โดยแยกเป็น ฝ่ายเกย์คิง (คือคนที่ทำบทบาทของสามี) และ เกย์ควีน (คือคนที่ทำบทบาทเป็นภรรยาซึ่งส่วนใหญ่จะไม่แสดงเป็นหญิงเช่นเดียวกัน) พวกเกย์ทั่วไปนี้ ส่วนใหญ่จะไม่เปิดเผยให้สังคมทราบ นอกจากในกลุ่มคนสนิทเกย์บางคนบอกว่าสามารถร่วมเพศได้กับทั้งหญิงและชาย และเรียก ว่าตัวเองว่าเป็น Bisexual นั้น ส่วนใหญ่จะกลายเป็นพวก รักเพศเดียวกัน (Homosexual) ต่อไป และมีพวกที่เกลียดเกย์ ตามรังแก กดขี่ วิจารณ์ กล่ วหาหรือทำร้าย เรียกว่าเป็นพวกเกลียดเกย์ (Homophobia) ซึ่งอาจจะมาจากการที่มีรอยจารึกในใจที่ไม่ดีเกี่ยวกับการเป็นเกย์มาก่อน หรือตัวเองเป็นเกย์ที่ปกปิดไม่สามารถรับความเป็นเกย์ได้จึงแสดงความเกลียดชังออกมาเกินปกติ เพื่อปกป้องตัวเองว่าไม่ได้เป็นเกย์เป็นกลไกที่ซับซ้อนทางจิตใจที่เจ็บปวดของเขาเอง

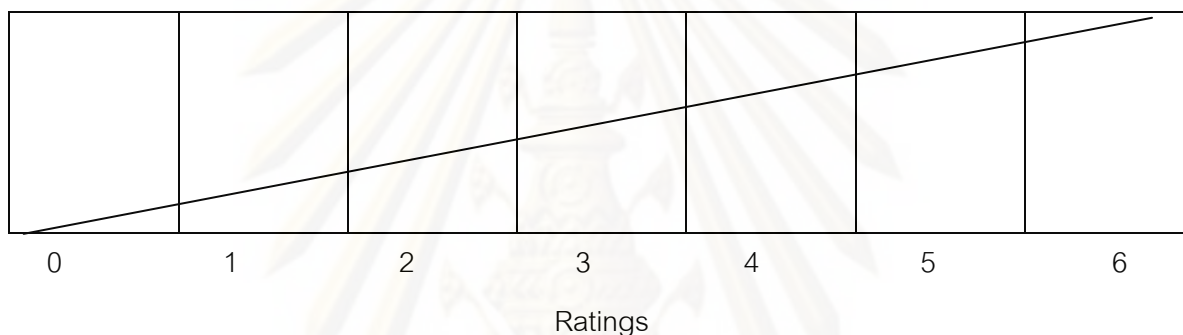
2. พวกลักเพศ (Transvestitism) หมายถึงผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศชอบเพศชายด้วยกัน แต่มีความพึงพอใจที่จะเลียนแบบเพศหญิงด้วยการแต่งตัวเลียนแบบ บุคลิกภาพภายนอกบ่งชี้ได้ง่ายมี

จิตวิทยา ภาษาพูด ท่าทางเหมือนผู้หญิง แต่งหน้า มีหน้าอก ผอมยาว ซีดฮอร์โมน แต่ไม่ได้แปลงเพศ มักจะถูกสังคมเรียกว่าเป็นพวกแหว่ ตืด กะเทย มักจะมีจิตใจอยากมีคนรักเป็นชายแท้ ๆ

3. พวกแปลงเพศ (Transsexuals หรือ Transgender) หมายถึงผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศชอบเพศชายด้วยกันมีความต้องการเป็นเพศหญิง และแปลงเพศเป็นผู้หญิงแล้ว จะรักผู้ชายแท้ ๆ และอยากแต่งงานเป็นแบบสามีภรรยา กับผู้ชายแท้ ๆ

สำหรับแนวคิดรักเพศเดียวกันของ คินซี นั้นได้จัดลำดับความเป็นรักต่างเพศและรักเพศเดียวกันโดยยึดถือหลักปฏิกิริยาตอบสนองด้านจิตวิทยาและด้านประสบการณ์ที่เปิดเผยจะสามารถจัดลำดับของปัจเจกบุคคลได้ดังต่อไปนี้ (Kinsey et al, 1953)

ตารางที่ 2.2 การจัดลำดับความเป็นรักต่างเพศ – ความเป็นรักเพศเดียวกัน

- 0 คือ เป็นรักต่างเพศเพียงอย่างเดียว โดยไม่มีความเป็นรักเพศเดียวกันเลย
- 1 คือ เป็นรักต่างเพศมากกว่า โดยมีความเป็นรักเพศเดียวกันเพียงน้อยนิด
- 2 คือ เป็นรักต่างเพศมากกว่า โดยมีความเป็นรักเพศเดียวกันบ้าง
- 3 คือ มีความเป็นรักต่างเพศและความเป็นรักเพศเดียวกันเท่า ๆ กัน
- 4 คือ เป็นรักเพศเดียวกันมากกว่า โดยมีความเป็นรักต่างเพศบ้าง
- 5 คือ เป็นรักเพศเดียวกันมากกว่า โดยมีความเป็นรักต่างเพศเพียงน้อยนิด
- 6 คือ เป็นรักเพศเดียวกันเพียงอย่างเดียว โดยไม่มีความเป็นรักต่างเพศเลย

4.1 ความแตกต่างของบุคคลที่เป็นรักต่างเพศกับบุคคลที่เป็นรักเพศเดียวกัน (Heterosexual – Homosexual differences)

จากการสำรวจครั้งหนึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างชายรักเพศเดียวกัน (Homosexual men) 44 คน และชายรักต่างเพศ (Heterosexual men) สรุปว่ามีความแตกต่างทางด้านร่างกายอยู่จริงพบว่าถึงแม้ชายรักเพศเดียวกันและชายรักต่างเพศจะมีความสูงใกล้เคียงกัน แต่ชายรักต่างเพศมีน้ำหนักมากกว่าชายรักเพศเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญเฉลี่ย 6.25 กก. และชายรักเพศเดียวกันมีกล้ามเนื้อที่แข็งแรงกว่าชาย

รักต่างเพศอย่างมีนัยสำคัญ (วัดโดยการใช้ไดนาโมมิเตอร์) และเครื่องมือแฮนด์-กริป ทั้งนี้อาจจะมี ความลำเอียงในการวัดเกิดขึ้นบ้าง (Evan, 1972)

สำหรับผู้หญิงนั้น ความแตกต่างระหว่างเลสเบียน (Lesbians) และ หญิงรักต่างเพศ (Heterosexual female) โดยรวมแล้วจะพบว่าแทบจะไม่มีลักษณะใดที่เด่นชัดอันเป็นลักษณะของ เลสเบียนโดยเฉพาะ (Lesbian type) และจากการศึกษาของ Kenyon (1968) โดยการสำรวจเลสเบียน 123 คน และ กลุ่มควบคุมจำนวนใกล้เคียงกันกลุ่มหนึ่งว่ามีการวัดใน 3 ตำแหน่งที่สามารถจำแนก ลักษณะของเลสเบียนออกมาได้ ได้แก่ น้ำหนัก, เหว และ รอบอก พบว่า เลสเบียนมีน้ำหนักมากกว่า มี รอบอกและเอวที่ใหญ่กว่า และ เตี้ยกว่ากลุ่มควบคุม (ถึงแม้ว่าความแตกต่างนี้ไม่เรียกว่ามีนัยสำคัญ แต่ก็เกือบจะถึงระดับ 5%) และก็มีสะโพกที่ใหญ่กว่ากลุ่มควบคุมเล็กน้อย (Ruse, 1988: 48) แต่กระนั้น ก็ดี มีการวิจัยอื่น ๆ ภายหลังที่ได้ข้อสรุปแตกต่างกันไปบ้าง

จากการวิจัยต่าง ๆ ไม่อาจจะให้คำตอบที่แน่นอนและเชื่อถือได้เสมอไป แต่เป็นสิ่งที่ สามารถนำมาพิจารณาประกอบเพิ่มเติมในส่วนอื่น ๆ ได้

สาเหตุของการแปลงเพศนั้น จากสถิติในปัจจุบัน ผู้ที่แปลงเพศจะแปลงจากเพศชาย เป็นเพศหญิง ส่วนผู้ที่แปลงจากเพศหญิงเป็นเพศชายนั้นยังมีจำนวนน้อยมาก ซึ่งผู้ศึกษาวิจัยถึงสาเหตุ ที่ทำให้ผู้ชายแปลงเพศเป็นเพศหญิง ได้แก่ Stoller (1976) และ Green (1976) ได้พบว่าสาเหตุหลักนั้น มักจะเกิดจากชีวิตในวัยเด็ก ซึ่งเด็กผู้ชายนั้นมักจะมีหน้าตาสวยงามน่ารักเหมือนเด็กผู้หญิง รวมทั้งไม่มีพ่อ ที่คอยเป็นแบบอย่างในบทบาทของผู้ชาย มีเพียงแม่ที่อยู่ใกล้ชิดและมีแต่เพื่อนเล่นเป็นเด็กผู้หญิง มากกว่าเพื่อนผู้ชาย แต่อย่างไรก็ตาม เราก็คงไม่สามารถสรุปได้ว่า เด็กผู้ชายที่มีปัจจัยครบทั้งสาม อย่าง คือมีหน้าตาสวยงามน่ารัก ใกล้ชิดกับแม่มาก และไม่มีพ่อ จะต้องกลายเป็นกระเทยเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ เนื่องจากจำนวนผู้ที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานั้นเป็นเพียงส่วนน้อยในสังคม (กรองกาญจน์ ชนะเสรีชัย, 2543: 15)

4.2 สาเหตุของการเป็นรักเพศเดียวกัน

สาเหตุของการเป็นรักเพศเดียวกันนั้น นักจิตวิทยาและผู้เชี่ยวชาญเชื่อว่าเกิดจาก ปัจจัยหลายประการ สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ดังนี้ คือ (พิมลมาศ แสงศักดิ์, 2545: 14)

1. ปัจจัยเกี่ยวกับโครงสร้างทางร่างกาย (Constitutional Factors) ทำให้มีความ ผิดปกติของฮอร์โมนในร่างกาย ในพวก รักเพศเดียวกันชายอาจจะมีฮอร์โมนเพศชายที่เรียกว่า เทสโทโร สเตอโรน (Testosterone) ต่ำกว่าปกติ และในพวก รักเพศเดียวกันหญิงอาจจะมีฮอร์โมนเพศชายที่ เรียกว่า แอนโดรเจน (Androgen) สูงกว่าปกติแต่ความผิดปกติของฮอร์โมนในร่างกายแต่เพียงอย่าง เดียวก็อาจจะไม่ทำให้เกิดมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาเป็น รักเพศเดียวกันอย่างแท้จริง เช่น การเลี้ยงดูในครอบครัว การเลียนแบบบุคคลในสังคมหรือแบบ แผนการเรียนรู้ในระยะต้นของชีวิตที่ทำให้ค่านิยม รสนิยม และความประทับใจทางเพศแตกต่างกันไป

2. ปัจจัยทางด้านจิตใจ (Psychological Factors) ซึ่งเกิดจากปัญหาพัฒนาการในวัยเด็ก ช่วงอายุ 3-5 ทำให้เกิดภาวะทางจิตใจที่เรียกว่าการติดตรึงอยู่กับที่ (Fixation) และภาวะการถดถอย (Regression) ซึ่งนักจิตวิเคราะห์ชาวออสเตรียที่ชื่อ ฟรอยด์ (Freud, 1856-1939) เชื่อว่า ในระยะอายุ 3-5 ปีนี้ เด็กผู้ชายจะมีปมออดิปุส (Oedipus Complex) ฟรอยด์อธิบายว่า การที่เด็กผู้ชายมีปมออดิปุสจะทำให้รักและคิดถึงแม่มาก ต้องการจะเป็นเจ้าของแม่แต่เพียงผู้เดียว มีความรู้สึกผูกพันกับแม่อย่างรุนแรง ถ้าเด็กผู้ชายวัยนี้ไม่ได้รับการดูแลให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมทำให้ไม่สามารถปรับตัวในวัยนี้ได้ เด็กจะอิจฉาพ่อและกลัวพ่อ กลัวว่าพ่อจะลงโทษ กลัวจะถูกตัดอวัยวะเพศ และกลัวว่าจะมีอวัยวะเพศเหมือนเด็กผู้หญิง ความกลัวเหล่านี้ทำให้เด็กผู้ชายพยายามแสวงหาความรักจากเพศเดียวกัน แทนที่จะรักกับเพศตรงกันข้าม ถ้าเด็กผู้ชายวัยนี้มีพัฒนาการที่ดีและปรับตัวได้ เขาจะผ่านพัฒนาการขั้นนี้ โดยการปรับตัวเลียนแบบพ่อทำตัวให้เหมือน “ผู้ชาย”

4.3 แนวและทฤษฎีเกี่ยวกับการเป็นรักเพศเดียวกัน

Freud ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันไว้ว่า ในช่วงเวลาที่เด็กก้าวเข้าสู่ช่วงปมออดิปุส (Oedipus Complex) คือในช่วงอายุ 4-5 ปี เด็กจะมีพฤติกรรมรักพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศตรงข้ามกับตน เช่น เด็กชายจะรักแม่และอิจฉาพ่อ ส่วนเด็กหญิงจะรักพ่อและอิจฉาแม่ ถ้าหากเด็กคนนั้นถูกปฏิเสธความรักหรือถูกทอดทิ้ง โดยพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศตรงข้ามแล้ว เด็กคนนั้นจะเกิดความไม่พอใจอย่างรุนแรง และจะก่อให้เกิดแนวโน้มการเป็นบุคคล รักเพศเดียวกันได้ และถ้าหากเด็กคนนั้น ๆ เติบโตขึ้นเป็นวัยรุ่นแล้ว และสามารถเปลี่ยนการทุ่มเทความรักไปสู่พ่อและแม่ไปเป็นการสนใจเพศตรงข้ามคนอื่น ๆ แทน เด็กคนนั้นก็จะเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน แต่ถ้าหากเด็กยังคงฝักใฝ่กับความรักแบบเดิมและได้เกิดเหตุการณ์ที่ทำให้รู้สึกตนเองถูกทรยศ เช่นเมื่อเด็กสาวได้น้องชายคนใหม่ที่เพิ่มคลอດ และพ่อหันไปรักและดูแลเอาใจใส่ลูกคนใหม่และภรรยาอย่างมาก จนดูเหมือนไม่สนใจลูกสาว เด็กสาวคนนั้นจะเกิดความคับแค้นใจอย่างรุนแรง จนถึงขั้นสาบานว่าจะเลิกชีวิตความเป็นผู้หญิงที่รักผู้ชายและเปลี่ยนไปเป็นเลสเบี้ยนแทน (กรองกาญจน์ ชนะเสรีชัย, 2543: 16)

4.4 แนวคิดการเรียนรู้ทางสังคมกับการเกิดรักเพศเดียวกัน

West (1976) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมที่คนเราจะมุ่งไปเป็นเพศใดนั้น ขึ้นอยู่กับชีวิตในวัยเด็ก ซึ่งเด็กจะยึดถือพ่อแม่เป็นแบบอย่างของบทบาทในสังคม แต่อย่างไรก็ตาม การที่บุคคลจะกลายเป็นรักเพศเดียวกัน ก็สามารถเกิดขึ้นจากประสบการณ์ในวัยหนุ่มสาวได้ เช่น เมื่อเกิดประสบการณ์อันเลวร้ายจากการรักแบบต่างเพศ อาจทำให้ผู้ ที่มีแนวโน้มจะเป็นรักเพศเดียวกันอยู่แต่เดิมเปลี่ยนเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันในเวลาต่อมา นอกจากนี้ Churchill (1967) ยังได้สนับสนุนแนวคิดนี้ โดยเสนอว่า สิ่งที่บุคคลประสบในวัยหนุ่มสาว มีผลกระทบอย่างมากต่อ วิธีทางเพศเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ กล่าวคือ ถ้าบุคคลนั้นมีประสบการณ์ที่ดีกับการเป็นรักเพศเดียวกันก็จะเป็นรักเพศเดียวกัน

ต่อไป แต่ถ้ามีประสบการณ์ที่ดีกับ รักต่างเพศ ก็จะเป็นรักต่างเพศต่อไปเรื่อย ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล (กรองกาญจน์ ชนะเสรีชัย, 2543: 16)

อย่างไรก็ตามยังมีข้อโต้แย้งอยู่ว่า เด็กสามารถจะเรียนรู้บทบาททางสังคมจากบุคคลอื่น ๆ ได้ด้วย เช่น ครูอาจารย์ เพื่อน หรือสื่อต่างๆ ซึ่งเป็นแบบอย่างของบทบาททางเพศที่นอกเหนือไปจากพ่อและแม่ นอกจากนี้ ในกรณีของเด็กที่ไม่เคยมีประสบการณ์ด้านรักต่างเพศมาก่อนเลย แต่กลับ เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่รักเพศเดียวกันก็สามารถทำให้เราเห็นว่าการผัดพ้อในด้านความรักไม่ใช่สาเหตุเดียวที่จะทำให้บุคคลกลายเป็นรักเพศเดียวกัน (กรองกาญจน์ ชนะเสรีชัย, 2543: 17)

4.5 ทฤษฎีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Developmental Theory)

Kohlberg (1963) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้เสนอทฤษฎีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ เพื่ออธิบายถึงสาเหตุของการเป็น รักเพศเดียวกันว่า ในวัยเด็กอายุประมาณ 3 ปี นั้น เด็กจะมีความคิดเกี่ยวกับตนเองว่าเพศใด โดยไม่จำเป็นต้องมีต้นแบบ ตัวอย่างเช่น “ฉันเป็นผู้ชาย ดังนั้นฉันจึงต้องการในสิ่งที่เด็กผู้ชายทำ แล้วฉันจะได้รางวัลตอบแทน” ซึ่งทฤษฎีจะแตกต่างไปจากแนวคิดเรื่องการเรียนรู้ทางสังคมที่ว่า บุคคลมีความเข้าใจว่าตนเองเป็นเพศใดอยู่ก่อนแล้ว จึงค่อยมีพฤติกรรมเป็นไปตามบทบาทของเพศนั้น ในขณะที่การเรียนรู้ทางสังคมจะเริ่มจากการเรียนรู้บทบาททางเพศจากต้นแบบของคนอื่นๆ แล้วจึงนำมาปฏิบัติตาม (กรองกาญจน์ ชนะเสรีชัย, 2543: 17)

4.6 แนวคิดความเป็นคนสองเพศปนกันอยู่

L.J. Hatterer กล่าวว่า บุคคลที่เป็นชายจริงหญิงแท้จะไม่สนใจเพศเดียวกันเลย ซึ่งมีเป็นส่วนน้อย ส่วนใหญ่คนเรามักจะมีความเป็นชายและหญิงปนกันอยู่ กล่าวคือผู้ชายก็จะมีความเป็นผู้หญิงปนอยู่ ส่วนผู้หญิงก็จะมีความเป็นผู้ชายปนอยู่ด้วย ซึ่งถ้าหากมีโอกาสแสดงความรู้สึกของอีกเพศหนึ่งออกมาได้ ก็จะแสดงออกมา พบได้มากในกลุ่มนักเรียนประจำ กองทหาร หรือบางประเทศที่ไม่ยอมให้ชายหญิงมีเพศสัมพันธ์กันง่ายๆ เช่น ประเทศในแถบตะวันออกกลาง เป็นต้น (กิ่งรัก อิงคะวัต, 2542: 28)

4.7 แนวคิดทางพันธุกรรม

แนวคิดนี้กล่าวว่า คนที่เป็นรักเพศเดียวกันนั้นเกิดมาเพื่อจะเป็น (Born to be) เป็นสิ่งที่ติดตัวมาทางพันธุกรรม มีผู้ศึกษาเปรียบเทียบเซลล์สมองของผู้ชายและผู้หญิงจำนวนหนึ่งพบว่า สมองส่วน Hypothalamus ซึ่งมีชื่อเซลล์ว่า 3rd Interstitial Nucleus of anterior Hypothalamus หรือ INAH3 นั้น จะมีขนาดแตกต่างกันในผู้หญิงและผู้ชาย โดยที่ผู้หญิงจะมีขนาดของ INAH3 เล็กกว่าผู้ชาย 3 เท่า และสำหรับผู้ชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้น พบว่ามีขนาดเซลล์ INAH3 เล็กกว่าผู้ชายทั่วไป และมีเส้นโครโมโซม X จะมีส่วนที่เรียกว่า Xq28 ซึ่งเป็นส่วนที่ได้รับจากมารดาจะมีลักษณะแตกต่างจากผู้ชายทั่วไปด้วย (โตมร สุขปรีชา , 2538 : 32)

4.8 ทักษะติดต่อกลุ่มรักเพศเดียวกันตามทฤษฎี ATGL (Attitude toward Gay and Lesbians)

Gregory M,Herek (1984) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับรักเพศเดียวกันโดยได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีการอดทนต่อการถูกประณาม(Condemnation tolerance factor) พบว่าแต่ละปัจจัยนั้นมีโครงสร้างและองค์ประกอบที่สอดคล้องกับทัศนคติส่วนบุคคล และ ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมทางสังคมนิยมเรียกกันว่า การเกลียดพวกรักเพศเดียวกัน(Homophobia) โดย Herek ได้ออกแบบเครื่องมือเพื่อใช้วัดทัศนคติที่มีต่อเลสเบียน และ เกย์ จากการใช้แบบสอบถาม ตามวิธี Likert scale ดังนี้

ตารางที่ 2.3 แสดงระดับทัศนคติที่มีต่อเลสเบียน และ เกย์

ระดับทัศนคติที่มีต่อเลสเบียน

- 1.กลุ่มรักเพศเดียวกันหญิงไม่เหมาะกับสังคมบ้านเรา (สหรัฐอเมริกา)
- 2.การเป็นรักเพศเดียวกันหญิงไม่ควรจะเป็นสาเหตุให้เกิดการกีดกันทางอาชีพ
- 3.การเป็นรักเพศเดียวกันหญิงเป็นสิ่งที่ไม่เอื้อประโยชน์ต่อสังคม เพราะจะทำให้เกิดการล่มสลายในระหว่างประเทศ
- 4.รัฐควรมีกฎหมายที่ผ่อนปรนพฤติกรรมกรรมการเป็นรักเพศเดียวกันหญิง
- 5.การเป็นรักเพศเดียวกันหญิงถือเป็นบาป
- 6.การเพิ่มจำนวนการเป็นรักเพศเดียวกันหญิงในศีลธรรม (สหรัฐอเมริกา) แสดงอัตราส่วนที่ลดลง
- 7.การเป็นรักเพศเดียวกันหญิงไม่น่าจะมีปัญหาแต่อย่างใด แต่ถ้าสังคมทำให้เป็นรักเพศเดียวกันจะก่อให้เกิดปัญหา
- 8.กลุ่มรักเพศเดียวกันหญิงถือเป็นการคุกคามต่อสถาบันสังคม
- 9.กลุ่มรักเพศเดียวกันหญิงเป็นเพศที่ชั้นต่ำ
- 10.กลุ่มรักเพศเดียวกันหญิงถือเป็นกลุ่มที่มีอาการป่วยทางจิต

ระดับทัศนคติที่มีต่อเกย์

- 11.คู่รักที่เป็นรักเพศเดียวกันชายควรจะได้รับการดูแลเลี้ยงดูเด็กได้เหมือนกับคู่รักที่เป็นรักต่างเพศ
- 12.ฉันคิดว่าคนที่ เป็นรักเพศเดียวกันชายนั้นน่าขยะแขยง
- 13.คนที่ เป็นรักเพศเดียวกันชายนั้นไม่ควรจะได้รับการอนุญาตให้สอนในโรงเรียน

ระดับทัศนคติที่มีต่อเกย์

14. การเป็นรักเพศเดียวกันชายนั้นเป็นการผิดทำนองคลองธรรม
 15. การเป็นรักเพศเดียวกันชายนั้นเป็นการบ่งบอกเพศตามธรรมชาติเหมือนมนุษย์ทั่วไป
 16. ถ้าคนเรามีความรู้สึกที่เป็นรักเพศเดียวกัน เขาควรจะทำอะไรก็ได้ทุกอย่างเพื่อจะเอาชนะความรู้สึกนั้น
 17. ฉันจะไม่รู้สึกเสียใจมากนักถ้าฉันรู้ว่าลูกชายฉันเป็นพวกรักเพศเดียวกัน
 18. พฤติกรรมการรักเพศเดียวกันระหว่างชายด้วยกันเป็นสิ่งที่ผิดอย่างแน่นอน
 19. ความคิดที่ชายรักเพศเดียวกันแต่งงานกันนั้นดูน่าหัวเราะเยาะสำหรับฉัน
 20. การเป็นรักเพศเดียวกันชายนั้นเป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตอีกรูปแบบหนึ่งที่ไม่ควรจะถูกประณาม
-

ที่มา : Beverly Greene, Gredory M. Herek. Lesbian and Gay Psychology: Theory, Research and Clinical Application. (London: SAGE, 1994:210)

จากการสร้างระดับทัศนคติต่างๆนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีทัศนคติในด้านลบต่อพฤติกรรมการเป็นรักเพศเดียวกัน โดยมีความสัมพันธ์กับปัจจัยดังต่อไปนี้

1. ทัศนคติต่อบทบาททางเพศที่มีมาแต่โบราณ
2. ความเชื่อในระบบความคิดจากครอบครัวที่มีมาแต่โบราณ
3. เกิดจากการวินิจฉัยโดยผลการ
4. เกิดจากการยอมรับในทัศนคติของเพื่อนอีกคนหนึ่งที่มีต่อพฤติกรรมร่วมรักเพศเดียวกัน
5. เกิดจากการขาดการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มรักเพศเดียวกันในอดีต

จากข้อมูลข้างต้นนั้น เป็นการวัดระดับทัศนคติที่มีต่อกลุ่ม รักเพศเดียวกันในทางจิตวิทยา ดังนั้น Herek จึงได้พยายามหาปัจจัยหลักอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของกลุ่มรักต่างเพศที่มีต่อกลุ่มรักเพศเดียวกันซึ่งปรากฏหลายปัจจัยด้วยกัน ทั้งนี้ รวมไปถึงปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ เช่น เพศ, การศึกษา เป็นต้น โดยการสำรวจจากกลุ่มประชากร แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำจะมีระดับทัศนคติไปในทางลบมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูง (กรองกาญจน์ ชนะเสรีชัย, 2543: 19)

นอกจากนี้ระดับทัศนคติของกลุ่มรักต่างเพศที่มีต่อกลุ่มรักเพศเดียวกันยังมีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกับตัวแปรทางด้านสังคมจิตวิทยาดังต่อไปนี้ (Herek, 1987; Herek and Glunt, 1993)

- 1.ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ และ บทบาทของครอบครัว
- 2.ศาสนา
- 3.ระบบความคิดทางการเมือง
- 4.ระดับความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มรักเพศเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มรักต่างเพศที่มีต่อกลุ่ม รักเพศเดียวกัน ก็ยังคงมีความคิดเห็นที่แตกต่างไปในหลายๆแนวคิด ได้แก่

1.นักเสรีนิยม (Liberationist) ได้พยายามเปลี่ยนแปลงสังคมให้เกิดการยอมรับกลุ่มรักเพศเดียวกันอย่างรวดเร็ว โดยต้องการที่จะให้ หมดการยกเลิกแนวคิดของการมุ่งเน้นในเรื่องเพศ (Sexual orientation) โดยพวกเขาเชื่อว่ามนุษย์เรามีสิทธิเท่าเทียมกัน ไม่มีการแบ่งเพศว่าเป็นเพศชายหรือ เพศหญิง นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้กลุ่มคน รักเพศเดียวกันมี “การเปิดเผยตัวเอง” (Coming out) ต่อสาธารณชนทั่วไป

2.นักปฏิรูป (Reformist) ได้สนับสนุนกับความคิดที่ว่า กลุ่ม รักเพศเดียวกันเป็นคนอีกกลุ่มหนึ่งในสังคม โดยที่ภายในสังคมกลุ่มดังกล่าวนี้ก็มีความต้องการ (Needs) มีเป้าหมาย (Goals) และความสนใจ (Interest) ที่เขาพึงควรจะได้รับอย่างถูกต้องตามกฎหมายโดยที่นักการตลาดที่มีความฉลาดหลักแหลมสามารถนำกลยุทธ์มาปรับใช้กับกลุ่มคนเหล่านี้ได้

จากแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องรักเพศเดียวกัน และ แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน สามารถนำมาตั้งเป็นสมมติฐานในงานวิจัยครั้งนี้ได้ว่าบุคคลหนึ่งจะมีพฤติกรรมและทัศนคติทางเพศอย่างไรต่อการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายนั้น ขึ้นอยู่กับทัศนคติที่มีต่อ วิถีทางเพศซึ่งทัศนคติต่อพฤติกรรมดังกล่าวประกอบไปด้วยหลายปัจจัยขึ้นโดยงานวิจัยเรื่องนี้อยู่กับข้อมูลประชากรและสังคม และพฤติกรรมกรอ่านของกลุ่มตัวอย่าง

4.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับรักเพศเดียวกัน

รุ่งกานดา พงศ์ธรรกุลพานิช (2531) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อรักเพศเดียวกันชาย กรณีศึกษาโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 208 คนพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ตระหนักว่าพฤติกรรมรักเพศเดียวกันเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนและมีผลกระทบต่อผู้มีพฤติกรรมเอง และบุคคลแวดล้อม แต่นักเรียนส่วนใหญ่ก็มีความเห็นใจ เข้าใจและยอมรับในคุณค่าของความเป็นมนุษย์ของผู้ที่เป็นรักเพศเดียวกัน ขณะเดียวกันก็เห็นว่าควรจะมีการจำกัดสิทธิบางประการ เช่น การเป็นผู้นำ การประกอบอาชีพ และควรจะมีกฏระเบียบที่จะส่งผลให้เกิดการแพร่ระบาดของพฤติกรรมรักเพศเดียวกันเพศชาย ในด้านความคาดหวังของนักเรียนชายต่อบุคคลแวดล้อมของพวกเรารักเพศเดียวกันชาย พบว่านักเรียนส่วนใหญ่คาดหวังว่าบิดามารดาของผู้ที่มีพฤติกรรม รักเพศเดียวกันชาย ควรให้ความรัก ความอบอุ่นและความใกล้ชิดดูแลลูกมากขึ้นขณะเดียวกันก็ต้องพยายามหาแนวทางปรับเปลี่ยนวิถีทางเพศของลูกให้กลับเข้าสู่ปกติโดยอาศัยผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจด้านจิตเวช

วิทยาเข้ามาช่วย ส่วนอาจารย์ควรช่วยแก้ไขพฤติกรรม รักเพศเดียวกัน โดยการปรับพฤติกรรม และไม่ส่งเสริมพฤติกรรมที่เลียนแบบผู้หญิงของนักเรียนชาย เพื่อนักเรียนด้วยกันควรเข้าใจและให้ช่วยเหลือแนะนำให้เพื่อนกลับมาใช้ชีวิตทางเพศในแบบปกติ ไม่ควรลอกเลียนหรือเห็นเป็นเรื่องขบขัน มีนักเรียนร้อยละ 72.6 เห็นด้วยว่าพวกเรารักเพศเดียวกันชายให้มีความมั่นใจมากกว่าปกติ และร้อยละ 67.3 พฤติกรรมรักเพศเดียวกันในชายเป็นปัญหาต่อสังคม

จากแนวคิดทฤษฎีตลอดจนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ทางผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายนั้นเป็นสื่อมวลชนชนิดหนึ่งที่เป็นสื่อสมัยใหม่ที่เข้ามาสู่กลุ่มวัยรุ่นได้อย่างรวดเร็วและได้มีความนิยมเพิ่มขึ้น เป็นการรวบรวมข้อมูลและศึกษาว่าการ์ตูนประเภทดังกล่าวจะมีผลกระทบในด้านวิถีทางเพศตลอดจนรวมถึงทัศนคติเรื่องเพศของวัยรุ่นหรือไม่ เพราะการ์ตูนแนวนี้เป็นการ์ตูนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรม รักเพศเดียวกัน และช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่อยากรู้อยากลอง จากงานวิจัยและทฤษฎีข้างต้น ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบต่างๆมาใช้ในการออกแบบสอบถามเพื่อพิสูจน์สมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งจะมีวิธีการดำเนินงานวิจัยตามระเบียบวิธีการวิจัยต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI) และวิถีทางเพศของวัยรุ่นไทย” ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) ด้วยการวัดตัวแปรเป็นการสอบวัดเพียงครั้งเดียว (One-shot Descriptive Study) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยใช้วิธีให้ผู้ตอบกรอกแบบสอบถามเอง (Self-Administered) โดยใช้สุ่มเก็บแบบสอบถามแบบอุบัติเหตุ (Accidental Sampling)

ประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือวัยรุ่นชายและหญิงที่มีอายุ 15-25 ปีทั้งอ่านและไม่อ่านหนังสือการ์ตูนแนวชายรักชาย (YAOI)

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามหลักเกณฑ์การแปรผันร่วมกันระหว่างขนาดของกลุ่มตัวอย่างกับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Cochran (1963)

$$\text{จากสูตรที่ว่า } n = \frac{Z^2(1-\alpha)/2 \times p \times q}{d^2}$$

ซึ่งในที่นี้	n	คือ	ขนาดของตัวอย่างที่ต้องการสุ่ม
	Z	คือ	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตั้งไว้ที่ 1.96 ซึ่งตรงกับความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ .05
	p	คือ	ค่าสัดส่วนของกลุ่มประชากรที่ต้องการสุ่ม
	q	คือ	ผลต่างของค่าสัดส่วนเมื่อเทียบกับ 1
	d	คือ	ค่าความผิดพลาดที่ยอมรับได้

โดยจากสูตรดังกล่าว ผู้ศึกษาต้องการสุ่มตัวอย่างโดยกำหนดส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไว้ที่ .05 ซึ่งแปลงค่าแล้วมีค่า 1.96 โดยสัดส่วนของกลุ่มประชากรที่ต้องการสุ่มมีค่าที่ .20 (ค่าดังกล่าวมาจากการออกสำรวจของผู้วิจัยกับกลุ่มที่อ่านการ์ตูนแนวชายรักชายในร้านหนังสือโดยสัดส่วนเทียบจากจำนวน 100 คน) ดังนั้นผลต่างของสัดส่วนเมื่อเทียบกับ 1แล้วจะมีค่า .80 โดยผู้วิจัยกำหนดค่าความผิดพลาดไว้ที่ .05 ซึ่งเป็นที่ยอมรับจากผู้วิจัยทั่วไปสามารถนำค่าดังกล่าวมาแทนค่าได้ดังนี้

$$n = \frac{(1.96)^2 \times 0.20 \times 0.80}{(0.05)^2}$$

$$n = \frac{0.614656}{0.0025}$$

$$n = 245.8624$$

$$n \approx 250$$

จากการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของวัยรุ่นอายุระหว่าง 15-25 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครตามสูตรของ Cochran โดยการยอมรับความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มได้ร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างที่จำนวน 250 คน

การสุ่มตัวอย่าง

สถานที่ที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บข้อมูลคือร้านเช่าหนังสือการ์ตูนในเขตกรุงเทพฯ โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากเซตทั้ง 50 เขตในกรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ใช้การสุ่มแบบง่ายโดยได้ตัวอย่างแบบไม่แทนที่ (Sampling without replacement) ได้จำนวน 5 เขต โดยเลือกร้านเช่าการ์ตูนเขตละหนึ่งร้าน ได้แก่ ร้านไอ้ตการ์ตูน(พระนคร) ร้านยิ้มกันอ่าน(ดุสิต) ศูนย์บุคเร็นท์(บางเขน) บ้านหนังสือ(บางพลัด) และตูนแสดควร์(ปทุมวัน) โดยเก็บตัวอย่างเขตละ 50 คน และกำหนดว่าแต่ละเขตต้องจำแนกประเภทกลุ่มคนที่อ่านและไม่อ่านเท่าๆกัน โดยใช้วิธีจับคู่เปรียบเทียบ (Matching Case) โดยใช้ข้อมูลประชากรและสังคมเป็นตัวควบคุม เพื่อจะได้นำมาใช้ในการเปรียบเทียบได้อย่างมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นระหว่างกลุ่มที่อ่านและไม่อ่าน

กระบวนการเก็บข้อมูล

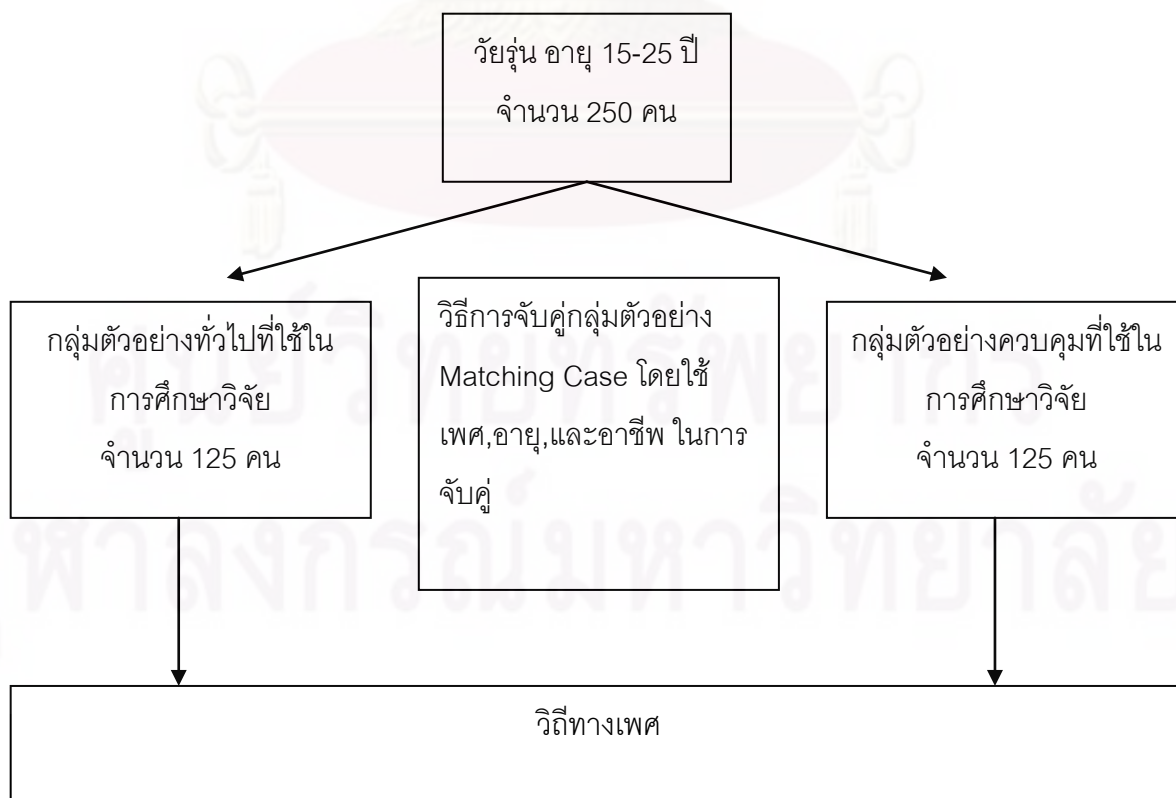
เมื่อทางผู้วิจัยได้รับการอนุมัติงานวิจัยจากทางสถาบันจริยธรรมทางมหาวิทยาลัยแล้วได้ทำการติดต่อกับทางเจ้าของร้านเช่าการ์ตูนโดยตรงทั้ง 5 ร้านเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บแบบสอบถามของงานวิจัยในครั้งนี้ โดยสถานที่ที่ผู้วิจัยเลือกทั้ง 5 ร้านนั้นบริเวณรอบร้านนั้นล้อมรอบไปด้วยสถานที่ที่มีผู้คนที่อยู่ในช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่าง เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัย รวมไปถึงสถานที่ประกอบกิจการต่างๆ ส่วนทางด้านภายในร้านนั้นจัดเป็นร้านเช่าที่มีขนาดกลางถึงใหญ่ มีการจัดประเภทการ์ตูนไว้อย่างชัดเจนโดยแบ่ง แยก

สำนักพิมพ์เพื่ออำนวยความสะดวกหาเช่าอ่านของผู้ที่มาใช้บริการ นอกจากนั้นยังมีบริการกาแฟ ขนมขบเคี้ยวรวมไปถึงสถานที่ในการให้อ่านเช่าในร้านอีกด้วย เมื่อทางผู้วิจัยได้ทำการติดต่อและได้รับความอนุเคราะห์ในการใช้สถานที่ในการเก็บข้อมูลแล้ว ทางผู้วิจัยได้ทำการนำแบบสอบถามไปตั้งไว้บริเวณทุกมุมของร้านเช่าการ์ตูน โดยใส่ถาดวางบนโต๊ะที่ดูสะอาดตา พร้อมทั้งทำป้ายติดตั้งขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามว่าไว้ว่า “รักอ่านการ์ตูน ช่วยตอบด้วยนะครับ” และหลังจากนั้นก็กลับไปตามเก็บ และสำรวจดูว่ามีผู้ให้ความร่วมมือตามจำนวนที่ต้องการหรือไม่ จากการสอบถามจากเจ้าของร้านแต่ละร้านได้บอกว่ามีบางส่วนนั่งตอบแบบสอบถามภายในร้าน บางส่วนหยิบไปตอบที่บ้านและนำมาคืนพร้อมการ์ตูนที่เช่าไป โดยระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจนได้ตามจำนวนที่ต้องการใช้เวลาประมาณ 2 เดือน

เกณฑ์การคัดเลือก-คัดออก

ทางผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลของกลุ่มผู้ที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายจากร้านเช่าการ์ตูนโดยได้ทำการขอความร่วมมือจากเจ้าของร้านในการนำแบบสอบถามไปตั้งไว้ที่บริเวณมุม ของการ์ตูนชายรักชายสำหรับผู้ที่ย่าน และมุมอื่นๆสำหรับผู้ที่ไม่อ่าน โดยให้ผู้มาเช่าได้สามารถในการตอบแบบ สอบถามด้วยความสมัครใจ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกของแบบสอบถามโดยใช้เกณฑ์ของอายุที่ใช้ในการวิจัยที่อายุ 15 – 25 ปี โดยแบบสอบถามที่ได้นั้นต้องเป็นแบบสอบถามที่มีการตอบโดยสมบูรณ์และหลังจากนั้นได้ใช้เพศ อายุ และอาชีพ มาใช้ในการจับคู่วิเคราะห์ผลระหว่างกลุ่มที่อ่านและไม่อ่าน

การสุ่มตัวอย่างประชากรและวิธีการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้อย่างแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น ที่ให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยตนเอง (Self - Administered) ทั้งนี้ในแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามปลายปิด (Closed-Ended Questionnaire) รวมกันทั้งสิ้น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปทางประชากรและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI) ของกลุ่มตัวอย่างเฉพาะกลุ่มบุคคลที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับวิถีทางเพศทางด้านความรู้สึกและทัศนคติ

การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

สำหรับการทดสอบเครื่องมือ ผู้ศึกษาได้ทดสอบแบบสอบถามว่าสามารถวัดได้ตรงประเด็นมากน้อยเพียงใด รวมถึงภาษาที่ใช้วัดในแบบสอบถาม โดยนำไปทดสอบ (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติเหมือนกันจำนวน 30 คน เพื่อนำข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับทฤษฎี แนวความคิด และวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ ก่อนเริ่มดำเนินการ เก็บข้อมูลจากภาคสนามจริง โดยทดสอบดังนี้

1. ตรวจสอบความตรง (Validity) ของแบบสอบถามโดยได้นำแบบสอบถามเรื่อง Lesbian and Gay Psychology: Theory, Research and Clinical Applications ของ Beverly Green, Gredory M. Herek (London; Sage, 1994: 210) ที่เป็นแบบสอบถามวัดทัศนคติทางเพศในกลุ่มพฤติกรรมรักเพศเดียวกันมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับงานวิจัยในครั้งนี้ เป็นต้นแบบในการออกแบบสอบถามเนื่องจากตัวความในแบบสอบถามมีความสอดคล้องและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ศึกษาโดยปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันจริยธรรมเพื่องานวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนำแบบสอบถามมาแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อให้แบบสอบถามสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และสามารถสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกัน

2. ตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามจากผลการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง 30 คน โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของ Cronbach ซึ่งจากการคำนวณหาค่าความเชื่อถือ โดยใช้วิธีทางสถิติ ได้ค่า .927 ถือว่ามีความน่าเชื่อถือสูง

เกณฑ์เทียบระดับความรู้สึกและทัศนคติ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้เพื่อเป็นการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่าง การอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI) และวิถีทางเพศของวัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานคร การวัดค่าตัวแปรนี้เป็นการวัดค่าโดยใช้วิธีวัดตามวิธี Likert Scale โดยมีวิธีการวัดดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI) และวิถีทางเพศของวัยรุ่นไทย

ด้านความรู้สึก

วัดตัวแปรผลกระทบด้านความรู้สึกต่อวิถีทางเพศของกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนแนวชายรักชายมีจำนวน 5 ข้อ มีการให้คะแนนข้อดังนี้

ใช่	ค่าคะแนน	1
ไม่ใช่	ค่าคะแนน	0

โดยจัดอันดับของค่าเฉลี่ยคะแนนของความรู้สึกทางวิถีทางเพศ

ค่าคะแนนระหว่าง	0.00-0.99	ความรู้สึกไม่ใช่
ค่าคะแนนระหว่าง	1.00-2.00	ความรู้สึกใช่

ด้านทัศนคติ

วัดตัวแปรวิถีทางเพศด้านทัศนคติของกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI) มีจำนวน 10 ข้อ โดยมีการจัดเรียงลำดับสเกลดังนี้

ข้อด้านบวก ได้แก่ ข้อ 1, 2, 7-8 และ 10

เห็นด้วย	ค่าคะแนน	3
ไม่แน่ใจ	ค่าคะแนน	2
ไม่เห็นด้วย	ค่าคะแนน	1

ข้อด้านลบ ได้แก่ ข้อ 3-6 และ 9

เห็นด้วย	ค่าคะแนน	1
ไม่แน่ใจ	ค่าคะแนน	2
ไม่เห็นด้วย	ค่าคะแนน	3

โดยจัดอันดับของค่าเฉลี่ยคะแนนของทัศนคติทางวิถีทางเพศ

คะแนนระหว่าง	0.01 – 1.00	ไม่เห็นด้วย
คะแนนระหว่าง	1.01 – 2.00	ไม่แน่ใจ
คะแนนระหว่าง	2.01 – 3.00	เห็นด้วย

กรอบแนวคิดงานวิจัย

ตัวแปรอิสระ

พฤติกรรมกรอ่านหนังสือการ์ตูน

ญี่ปุ่น แนวชายรักชาย (YAOI)

- รูปแบบหนังสือที่อ่าน
- ระยะเวลา
- ความถี่
- การเล่าต่อ
- ค่าใช้จ่ายในการเช่า

ตัวแปรตาม

วิถีทางเพศ

- ด้านความรู้สึกทางเพศ
- ด้านทัศนคติทางเพศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง“ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI) และวิถีทางเพศของวัยรุ่นไทย” ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายของวัยรุ่น 2. เพื่อศึกษาการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นที่อ่านหนังสือการ์ตูนแนวชายรักชายเมื่อเทียบกับผู้ที่ไม่อ่าน 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายและวิถีทางเพศของวัยรุ่นซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน โดยใช้แบบสอบถามในการวิจัย ทั้งนี้ได้แบ่งประเด็นการวิเคราะห์ไว้ 5 ประเด็น คือ ข้อมูลประชากรและสังคม พฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนแนวชายรักชาย การใช้เวลาว่าง วิถีทางเพศ และ การทดสอบ

สมมติฐาน

ข้อมูลประชากรและสังคม

ลักษณะข้อมูลประชากรและสังคม ทางผู้วิจัยได้ใช้ส่วนนี้เป็นตัวแปรควบคุมในการนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีจับคู่ (Matching Case) โดยใช้ เพศ อายุ และอาชีพ ในการเป็นตัวแปรควบคุม จากการนำข้อมูลส่วนนี้มาวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่อ่านและไม่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายนั้นในเรื่องเพศ เพศหญิงมีจำนวนในการอ่านและไม่อ่านหนังสือมากกว่าเพศชาย โดยคิดเป็นร้อยละ 60 ซึ่งในขณะที่เพศชายทั้งกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านนั้นมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 40 ในส่วนเรื่องของอายุนั้นทางผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มอายุออกเป็นทั้งหมด 4 กลุ่มคือ 1. กลุ่มอายุ 15-17 ปี 2. กลุ่มอายุ 18-20 ปี 3. กลุ่มอายุ 21-23 ปีและ 4. กลุ่มอายุ 24-25 ปี โดยในส่วนนี้กลุ่มตัวอย่างที่อ่านและไม่อ่านนั้นจะมีค่าที่เท่ากันตามที่กล่าวไว้ว่าเป็นตัวแปรควบคุม โดยกลุ่มอายุที่ทั้งอ่านและไม่อ่านนั้นมีจำนวนมากที่สุดคือช่วงอายุ 15-17 ปี โดยมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 50.4 รองลงมาที่ช่วงอายุ 18-20 ปีคิดเป็นร้อยละ 27.2 ส่วนกลุ่มอายุที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือช่วงอายุ 24.-25 ปีคิดเป็นร้อยละ 4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ลักษณะข้อมูลประชากรอีกหึ่งตัวที่ใช้ควบคุมที่จะมีจำนวนกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านเท่ากันนั้นคือเรื่องของอาชีพ ในส่วนของอาชีพที่กำลังศึกษาอยู่นั้นส่วนมากเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือกำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 40 โดยมีระดับการศึกษาชั้น ปวส . น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนของเรื่องอาชีพที่ทำงานนั้นส่วนมากเป็นพนักงานเอกชนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคืออาชีพค้าขายคิดเป็นร้อยละ 20 ส่วนอาชีพรับราชการนั้นมีสัดส่วนร้อยละน้อยสุดคิดเป็นร้อยละ 6.7 จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้นค่าร้อยละระหว่างกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านนั้นจะมีค่าเท่ากันเพราะใช้เป็นตัวแปรควบคุม ในส่วนของข้อมูลประชากรและสังคมด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดานั้นกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายมีสถานภาพบิดามารดาอยู่ร่วมกันมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมาคือบิดามารดาแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 30.4 ส่วนในกลุ่มของผู้ที่ไม่อ่านนั้นก็มีสถานภาพที่บิดามารดาอยู่

ร่วมกันมากที่สุดคือเป็นร้อยละ 67.2 รองลงมาคือ บิดามารดา แยกกันอยู่คิดเป็นร้อยละ 19.2 ในภาพรวมเรื่องของสถานภาพสมรสของบิดามารดานั้นทั้งกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านมีสถานภาพสมรสของบิดามารดาที่อยู่ร่วมกันมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือบิดามารดาแยกกันอยู่คิดเป็นร้อยละ 24.8 โดยในกลุ่มตัวอย่างที่อ่านและไม่อ่านนั้นไม่มีใครตอบว่าบิดาและมารดาถึงแก่กรรม ข้อมูลประชากรสังคมเรื่องสุดท้ายที่นำมาเป็นตัวแปรในงานวิจัยคือสถานภาพการอยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านและไม่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย โดยกลุ่มที่อ่านนั้นส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 48 รองลงมาคือพักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาคิดเป็นร้อยละ 27.2 ในส่วนกลุ่มที่ไม่อ่านนั้นส่วนใหญ่ก็พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาคิดเป็นร้อยละ 54.4 รองลงมาคือ พักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาคิดเป็นร้อยละ 26.4 เมื่อรวมทั้งกลุ่มตัวอย่างที่อ่านและไม่อ่านแล้ว ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.2 รองลงมาคือพักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา คิดเป็นร้อยละ 26.8 ตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะข้อมูลประชากรและสังคมของกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI)

ลักษณะข้อมูลประชากร และสังคม	กลุ่มที่อ่าน		กลุ่มที่ไม่อ่าน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ						
ชาย	50	40.0	50	40.0	100	40.0
หญิง	75	60.0	75	60.0	150	60.0
รวม	125	100.0	125	100.0	250	100.0
2. อายุ						
15-17 ปี	63	50.4	63	50.4	126	50.4
18-20 ปี	34	27.2	34	27.2	68	27.2
21-23 ปี	23	18.4	23	18.4	46	18.4
24-25 ปี	5	4.0	5	4.0	10	4.0
รวม	125	100.0	125	100.0	250	100.0
3. อาชีพ						
3.1 กำลังศึกษาอยู่						
ระดับชั้นมัธยมศึกษา	55	50.0	55	50.0	110	50.0
ระดับ ปวช.	9	8.2	9	8.2	18	8.2
ระดับ ปวส.	2	1.8	2	1.8	4	1.8
ระดับมหาวิทยาลัย	44	40	44	40	88	40
รวม	110	100.0	110	100.0	220	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูลประชากรและสังคม	กลุ่มที่อ่าน		กลุ่มที่ไม่อ่าน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3.2 ทำงาน						
รับราชการ	1	6.7	1	6.7	2	6.7
พนักงานเอกชน	9	60.0	9	60.0	18	60.0
ค้าขาย	3	20.0	3	20.0	6	20.0
อาชีพอิสระ	2	13.3	2	13.3	4	13.3
รวม	15	100.0	15	100.0	30	100.0
4. สถานภาพสมรสของบิดามารดา						
บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	66	52.8	84	67.2	150	60.0
บิดามารดาแยกกันอยู่	38	30.4	24	19.2	62	24.8
บิดามารดาแยกกันอยู่ เพราะมีปัญหา	6	4.8	13	10.4	19	7.6
มารดาถึงแก่กรรม	6	4.8	-	-	6	2.4
บิดาถึงแก่กรรม	9	7.2	4	3.2	13	5.2
บิดาและมารดาถึงแก่กรรม	-	-	-	-	-	-
รวม	125	100.0	125	100.0	250	100.0
5. สถานภาพการอยู่อาศัย						
อยู่กับบิดามารดา	60	48.0	68	54.4	128	51.2
อยู่กับบิดาหรือมารดา	34	27.2	33	26.4	67	26.8
อยู่กับญาติผู้ใหญ่	28	22.4	12	9.6	40	16.0
อยู่กับเพื่อน	-	-	8	6.4	8	3.2
อยู่คนเดียว	3	2.4	-	-	3	1.2
อื่นๆ	-	-	4	3.2	4	1.6
รวม	125	100.0	125	100.0	250	100.0

พฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย

ในเรื่องของพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายนั้นทางผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะกลุ่มที่อ่านจำนวน 125 คน โดยผลการศึกษารูปได้ว่า ในเรื่องของรูปแบบการอ่านหนังสือนั้นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกที่จะอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่มีรูปแบบเล่มเดี่ยวจบมากกว่ารูปแบบประเภทหลายเล่มจบหรือแบบชุด โดยการอ่านรูปแบบเล่มเดี่ยวจบคิด เป็นร้อยละ 77.6 และ หลายเล่มหรือหลายชุดจบคิดเป็นร้อยละ 22.4 เรื่องต่อมาที่ศึกษานั้นคือเรื่องระยะเวลาของการอ่านซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งระยะเวลาของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายออกเป็น

4 กลุ่มด้วยกันคือ 1. ที่ระยะเวลาการอ่านต่ำกว่า 6 เดือน 2. มีระยะเวลาการอ่าน 6 เดือน-1ปี 3. มีระยะเวลาการอ่าน 2-3 ปี และ 4. มีระยะเวลาการอ่าน 3ปีขึ้นไป โดยผลการศึกษสามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือนั้นได้มีระยะเวลาในการอ่านมากที่สุดอยู่ที่ ต่ำกว่า 6 เดือน คิด เป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือ 6 เดือน-1ปี คิด เป็นร้อยละ 17.6 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือ มากกว่า 3 ปีนั้นมีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 10.4 ของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านทั้งหมด ในเรื่องความถี่ในการอ่านนั้นทางผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่มด้วยกันคือ 1. อ่านเป็นประจำหมายถึงอ่านการ์ตูนประเภทนี้ 5-7 วันต่อสัปดาห์ 2. อ่านเป็นครั้งคราวหมายถึงอ่าน 3-4 วันต่อสัปดาห์อ่าน และ 3. นานๆครั้งหมายถึงอ่าน 1-2 วันต่อสัปดาห์ ผลการศึกษสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายนานๆครั้งคิดเป็นร้อยละ 70.4 รองลงมาคืออ่านเป็นประจำคิดเป็นร้อยละ 21.6 และน้อยที่สุดคือ อ่านเป็นประจำคิดเป็นร้อยละ 8.0 ในเรื่องบุคคลที่พูดคุยบอกต่อเกี่ยวกับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายผู้วิจัยได้แบ่งบุคคลออกเป็น 4 กลุ่มด้วยกันคือ 1.เพื่อน 2. คนในครอบครัว 3. ไม่มีคนบอกต่อ และ 4. อื่นๆ ผลการศึกษสรุปได้ว่า ส่วนใหญ่จะมีเพื่อนเป็นบุคคลพูดคุยบอกต่อเกี่ยวกับหนังสือประเภทนี้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 83.2 รองลงมาคือไม่พูดคุยบอกต่อกับใครคิดเป็นร้อยละ 16.8 ในขณะที่คนในครอบครัวและอื่นๆนั้นไม่มีจำนวนผู้ตอบ ในส่วนเรื่องค่าใช้จ่ายในการเช่าการ์ตูนต่อเดือนนั้นผู้วิจัยได้จัดกลุ่มค่าใช้จ่ายออกเป็น 4 กลุ่มด้วยกันคือ 1. ตั้งแต่ 1-50 บาท 2. ตั้งแต่ 51-100 บาท 3. ตั้งแต่ 101-150 บาท และ 4. ตั้งแต่ 151 บาทขึ้นไป โดยผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายนั้นส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเช่าการ์ตูนต่อเดือนอยู่ 1-50 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.6 รองลงมาคือ 51-100 บาทคิดเป็นร้อยละ 32.8 150 บาทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 19.2 และน้อยที่สุดอยู่ที่ 101-150 บาทคิดเป็นร้อยละ 14.4 บาท โดยกลุ่มผู้อ่านทั้งหมดมีค่าใช้จ่ายในการเช่าหนังสือการ์ตูนเฉลี่ย 143.28 บาท โดยมีค่าเช่าต่ำที่สุดอยู่ที่ 20 บาทต่อเดือนและมากที่สุดที่ 600 บาทต่อเดือน ตามตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชาย (YAOL) รักชายของกลุ่มที่อ่าน

พฤติกรรมการอ่านหนังสือ การ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย	กลุ่มที่อ่าน	
	จำนวน	ร้อยละ
<u>1. รูปแบบหนังสือ</u>		
เล่มเดี่ยวจบ	97	77.6
หลายเล่มจบ/แบบชุด	28	22.4
รวม	125	100.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

<u>2. ระยะเวลาของการอ่าน</u>		
ต่ำกว่า 6 เดือน	75	60.0
6 เดือน – 1 ปี	22	17.6
2-3 ปี	15	12.0
3 ปีขึ้นไป	13	10.4
รวม	125	100.0
<u>3. ความถี่ในการอ่าน</u>		
เป็นประจำ	10	8.0
เป็นครั้งคราว	27	21.6
นานๆครั้ง	88	70.4
รวม	125	100.0
<u>4. บุคคลที่พูดคุยบอกต่อ</u>		
เพื่อน	104	83.2
คนในครอบครัว	-	-
ไม่มี	21	16.8
อื่นๆ	-	-
รวม	125	100.0
พฤติกรรมกรอ่านหนังสือ	กลุ่มที่อ่าน	
การ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย	จำนวน	ร้อยละ
<u>5. ค่าใช้จ่ายในการเช่าการ์ตูน</u>		
<u>ต่อเดือน</u>		
1 – 50 บาท	42	36.6
51 – 100 บาท	41	32.8
101 – 150 บาท	18	14.4
150 บาทขึ้นไป	24	19.2
รวม	125	100.0
เฉลี่ยต่อเดือน 143.28 บาท	ค่าเช่าต่ำสุดต่อเดือน 20 บาท	ค่าเช่าสูงสุดต่อเดือน 600 บาท

การใช้เวลาว่าง

การศึกษาเรื่องการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างเป็นการศึกษาเพื่อดูว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายนั้นมีการใช้เวลาแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่อ่านหรือไม่ โดยแต่ละกลุ่มนั้นจะทำการเลือกการใช้เวลาออกเป็น 3 ลำดับ โดยลำดับที่ 1 ใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมเป็นประจำ และไล่ลงมาอันดับที่ 2 และ 3 ตามลำดับ สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มที่อ่านนั้นได้เลือกการใช้เวลาว่างเป็นลำดับที่ 1 มากที่สุดที่การเล่นเกมส์ที่บ้านคิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาคือการเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้าคิดเป็นร้อยละ 16.8 ส่วนเรื่องการใช้เวลาว่างในการพักผ่อนในสวนสาธารณะและการไปดิสโก้เทคนั้นไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่อ่านเลือกเป็นลำดับที่ 1 ในการใช้เวลาว่างลำดับที่ 2 ของกลุ่มที่อ่านนั้นได้เลือกการเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้ามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 26.4 รองลงมาคือ การไปคุยตามบ้านเพื่อนหรือคนรู้จัก ส่วนน้อยที่สุดนั้นคือการไปวัดทำบุญและเล่นเกมที่ร้านอินเทอร์เน็ตคิดเป็นร้อยละ 2.4 การใช้เวลาว่างลำดับที่ 3 ของกลุ่มที่อ่านนั้นมากที่สุดคือการเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้าคิดเป็นร้อยละ 21.6 รองลงมาคือ การดูคอนเสิร์ตหรือภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 19.2 โดยมีการไปดิสโก้เทคและร้องคาราโอเกะน้อยที่สุดในการเลือกลำดับนี้คิดเป็นร้อยละ 1.6 ต่อไปเป็นลำดับที่ 1 ของกลุ่มที่ไม่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายได้เลือกการเล่นเกมส์ที่บ้านเป็นการใช้เวลาว่างมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมาคือการเล่นกีฬา คิดเป็นร้อยละ 16 และที่เลือกเป็นลำดับที่ 1 น้อยที่สุดคือการไปดิสโก้เทคและการไปร้องคาราโอเกะ คิดเป็นร้อยละ 2.4 ลำดับการใช้เวลาว่างลำดับที่ 2 ของกลุ่มที่ไม่อ่านได้เลือกการเล่นกีฬามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 23.2 รองลงมาคือการดูคอนเสิร์ตหรือภาพยนตร์คิดเป็นร้อยละ 21.6 และน้อยที่สุดคือการไปพักผ่อนในสวนสาธารณะคิดเป็นร้อยละ 1.6 ลำดับที่ 3 ที่กลุ่มที่ไม่อ่านหนังสือการ์ตูนเลือกทำในเวลาว่างนั้นได้เลือก การไปคุยตามบ้านเพื่อนหรือคนรู้จักมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 20 รองลงมาคือการไปดูคอนเสิร์ตหรือภาพยนตร์คิดเป็นร้อยละ 19.2 ส่วนที่เลือกน้อยที่สุดนั้นคือการไปดิสโก้เทคและไปร้องคาราโอเกะคิดเป็นร้อยละ 1.6 เมื่อสรุปรวมทั้งหมดทั้งกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านหนังสือการ์ตูนนั้นการใช้เวลาว่างที่วัยรุ่นนิยมทำมากที่สุดลำดับที่ 1 คือการเล่นเกมส์ที่บ้านคิดเป็นร้อยละ 20 ลำดับที่ 2 คือการเดินตามห้างสรรพสินค้า และลำดับที่ 3 คือ การดูคอนเสิร์ตและภาพยนตร์ โดยที่การไปดิสโก้เทคหรือผับนั้นกลุ่มตัวอย่างเลือกทำน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.1 ตามตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านและไม่อ่านการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI)

การใช้เวลาว่าง	ลำดับที่ 1		ลำดับที่ 2		ลำดับที่ 3		รวม	ลำดับที่
	อ่าน	ไม่อ่าน	อ่าน	ไม่อ่าน	อ่าน	ไม่อ่าน		
พักผ่อนใน	-	11	6	2	6	9	34	
สวนสาธารณะ	-	(8.8%)	(4.8%)	(1.6%)	(4.8%)	(7.2%)	(4.5%)	
ไปดิสโก้เทค/ผับ	-	3	-	5	6	2	16	
	-	(2.4%)	-	(4.0%)	(4.8%)	(1.6%)	(2.1%)	
ไปคาราโอเกะ	12	3	12	11	18	2	58	
	(9.6%)	(2.4%)	(9.6%)	(8.8%)	(14.4%)	(1.6%)	(7.7%)	
ดูคอนเสิร์ต/ ภาพยนตร์	15	13	13	27	21	24	113	ลำดับที่ 3
	(12.0%)	(10.4%)	(10.4%)	(21.6%)	(16.8%)	(19.2%)	(15.0%)	
คุยตามบ้านเพื่อน/ คนรู้จัก	10	8	27	8	18	25	96	
	(8.0%)	(6.4%)	(21.6%)	(6.4%)	(14.4%)	(20.0%)	(12.8%)	
เดินตาม	21	10	33	16	27	16	123	ลำดับที่ 2
	(16.8%)	(8.0%)	(26.4%)	(12.8%)	(21.6%)	(12.8%)	(16.4%)	
เล่นกีฬา	9	20	9	29	6	16	89	
	(7.2%)	(16.0%)	(7.2%)	(23.2%)	(4.8%)	(12.8%)	(11.8%)	
ไปวัดทำบุญ	6	2	3	2	4	3	20	
	(4.8%)	(1.6%)	(2.4%)	(1.6%)	(3.2%)	(2.4%)	(2.6%)	
เล่นเกมที่บ้าน	46	45	19	17	12	11	150	ลำดับที่ 1
	(36.8%)	(36.0%)	(15.2%)	(13.6%)	(9.6%)	(8.8%)	(20.0%)	
เล่นเกมที่ร้าน	6	10	3	8	7	17	51	
	(4.8%)	(8.0%)	(2.4%)	(6.4%)	(5.6%)	(13.6%)	(6.8%)	
อินเทอร์เน็ต								
	(4.8%)	(8.0%)	(2.4%)	(6.4%)	(5.6%)	(13.6%)	(6.8%)	
รวม	125	125	125	125	125	125	750	-
	(100.0%)	(100.0%)	(100.0%)	(100.0%)	(100.0%)	(100.0%)	(100.0%)	

วิถีทางเพศ

1. ด้านความรู้สึก

จากการศึกษาเรื่องวิถีทางเพศในเรื่องความรู้สึกนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายเพื่อศึกษาว่าถ้ากลุ่มที่อ่านนั้นได้อ่านแล้วได้มีความรู้สึกที่อยากหรือต้องการทำพฤติกรรมเช่นนั้นหรือไม่ โดยการตอบนั้นมี 2 ตัวเลือกคือ ใช่และไม่ใช่ สามารถสรุปโดยแยกกลุ่มการตอบ โดยกลุ่มที่ตอบ “ใช่” ได้มีความเห็นในเรื่องความรู้สึกอยากจะจับมือและกอดกับเพศเดียวกันหลังจากได้อ่านการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 26.6 ถ้าจำแนกตามเพศ

แล้วเพศหญิงมีร้อยละมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.5 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมาคือการที่อยากจะมีคนรักเป็นเพศเดียวกันคิดเป็นร้อยละ 20.1 โดยถ้าจำแนกตามเพศ เพศชายตอบใช้มีร้อยละมากกว่าเพศหญิงโดยเพศชายคิดเป็นร้อยละ 21.8 และเพศหญิง 18.8 ส่วนในเรื่องอยากมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันนั้นมีการตอบใช้ที่น้อยที่สุดโดยคิดเป็นร้อยละ 11.1 โดยถ้าจำแนกตามเพศแล้วมีเพศหญิง มีสัดส่วนร้อยละมากกว่าเพศชายโดยคิดเป็นร้อยละ 11.2 และ 10.8 ตามลำดับ โดยกลุ่มที่ตอบ “ไม่ใช่” ได้ตอบข้อที่ว่าด้วยความรู้สึกอยากจะมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 22.4 ถ้าคิดจำแนกตามเพศแล้วเพศชายมีร้อยละมากกว่าเพศหญิงโดยที่เพศชายมีค่าคิดเป็นร้อยละ 22.5 และเพศหญิงร้อยละ 22.4 รองลงมาคือความรู้สึกอยากจะจูบเพศเดียวกันคิดเป็นร้อยละ 21.2 ถ้าจำแนกตามเพศแล้วเพศหญิงมีค่าร้อยละมากกว่าเพศชายโดยที่เพศหญิงมีค่าคิดเป็นร้อยละ 21.5 และเพศชาย 21.1 ส่วนข้อที่กลุ่มตอบไม่ใช่ นั้นเลือกน้อยที่สุดคือความรู้สึกที่อยากจะทำมือและกอดเพศเดียวกันคิดเป็นร้อยละ 18.2 ถ้าจำแนกตามเพศแล้วเพศชายมีร้อยละมากกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีค่าคิดเป็นร้อยละ 18.5 และเพศหญิง 17.9 โดยถ้าเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทุกข้อแล้วผลสรุปออกมาว่ากลุ่มตัวอย่างตอบไม่ใช่กับวิถีทางเพศด้านความรู้สึก ตามตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 วิถีทางเพศด้านความรู้สึกของกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย

วิถีทางเพศ ด้านความรู้สึก	ระดับความรู้สึก						MEAN	S.D.	ระดับ ความรู้สึก
	ใช่			ไม่ใช่					
	ช	ญ	รวม	ช	ญ	รวม			
อยากจะมีคนรักเพศเดียวกัน	12 (21.8%)	15 (18.8%)	27 (20.1%)	38 (19.4%)	60 (20.4%)	98 (20.0%)	0.22	.413	ไม่ใช่
อยากจะทำมือกับเพศ เดียวกัน	14 (25.5%)	22 (27.5%)	36 (26.6%)	36 (18.5%)	53 (17.9%)	89 (18.2%)	0.29	.455	ไม่ใช่
อยากจะทำกอดกับเพศเดียวกัน	14 (25.5%)	22 (27.5%)	36 (26.6%)	36 (18.5%)	53 (17.9%)	89 (18.2%)	0.29	.455	ไม่ใช่
อยากจะทำจูบกับเพศเดียวกัน	9 (16.4%)	12 (15.0%)	21 (15.6%)	41 (21.1%)	63 (21.5%)	104 (21.2%)	0.17	.375	ไม่ใช่
อยากจะมีเพศสัมพันธ์กับเพศ เดียวกัน	6 (10.8%)	9 (11.2%)	15 (11.1%)	44 (22.5%)	66 (22.3%)	110 (22.4%)	0.12	.326	ไม่ใช่
ภาพรวม	55 (100%)	80 (100%)	135 (100%)	195 (100%)	295 (100%)	490 (100%)	.218	.405	ไม่ใช่

2. ด้านทัศนคติ

การศึกษาวิถีทางเพศด้านทัศนคตินั้นทางผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทั้งกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย จากผลการศึกษสามารถสรุปได้ว่าวิถีทางเพศด้านทัศนคติที่ว่าด้วยการที่ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงควรให้เกียรติกันและกันนั้นทั้งกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านได้เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 100 ในเรื่องการที่หญิงชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์จนกว่าจะแต่งงานนั้นกลุ่มที่อ่านเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 71 ส่วนกลุ่มที่ไม่อ่านนั้นแสดงความเห็นที่ไม่แน่ใจกับข้อความดังกล่าวมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 59.2 แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแล้วผลกลับออกมาว่าทั้งกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านมีความเห็นที่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานสังคมนิยมรับเฉพาะผู้ชายและไม่ยอมรับสำหรับผู้หญิงนั้นกลุ่มที่อ่านได้แสดงความเห็นที่ไม่แน่ใจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 48.9 เช่นเดียวกับกลุ่มที่ไม่อ่านคิดเป็นร้อยละ 51.1 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแล้วความเห็นทั้งกลุ่มอ่านและไม่อ่านได้แสดงทัศนคติที่ไม่แน่ใจกับข้อความดังกล่าว ในเรื่องการลักลอบได้เสียกันในวัยเรียนเป็นเรื่องที่ผิดกลุ่มที่อ่านได้แสดงทัศนคติไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 74.1 กลับกันที่กลุ่มที่ไม่อ่านแสดงความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 89.5 แต่ถ้าเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างแสดงทัศนคติว่าไม่แน่ใจกับข้อความดังกล่าว การมีคนรักในวัยเรียนทำให้การเรียนดีขึ้นทั้งกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านได้แสดงทัศนคติที่ไม่แน่ใจกับบทความข้างต้นโดยที่กลุ่มที่อ่านคิดเป็นร้อยละ 52.6 และกลุ่มที่ไม่อ่านคิดเป็นร้อยละ 47.4 ในส่วนของเรื่องที่ว่ากลุ่มรักเพศเดียวกันไม่เหมาะกับสังคมบ้างเราโดยกลุ่มที่อ่านได้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 71 ส่วนกลุ่มที่ไม่อ่านนั้นแสดงทัศนคติที่ไม่แน่ใจคิดเป็นร้อยละ 61.9 แต่โดยภาพรวมแล้วค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับทัศนคติที่เห็นด้วย ในเรื่องการเป็นรักเพศเดียวกันไม่ควรจะเป็นสาเหตุของการกีดกันทางอาชีพกลุ่มที่อ่านมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 71 ขณะที่กลุ่มที่ไม่อ่านมีทัศนคติที่ไม่แน่ใจ แต่เมื่อโดยพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมแล้วอยู่ในระดับทัศนคติที่เห็นด้วย ในส่วนของเรื่องของรัฐควรจะมีกฎหมายที่รองรับพฤติกรรมรักเพศเดียวกันทั้งกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านนั้นได้แสดงทัศนคติที่เห็นด้วยโดยกลุ่มที่อ่านมีเปอร์เซ็นต์ร้อยละ 50.4 และกลุ่มที่ไม่อ่านคิดเป็นร้อยละ 49.6 ในเรื่องกลุ่มรักเพศเดียวกันถือเป็นกลุ่มผู้ป่วยทางจิตกลุ่มที่อ่านมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 59.1 แต่ในส่วนของกลุ่มที่ไม่อ่านมีทัศนคติที่ไม่แน่ใจในเรื่องดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 55.9 แต่ด้วยโดยพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจัดอยู่ในระดับทัศนคติที่เห็นด้วย ในเรื่องสุดท้ายคือในเรื่องการเป็นรักเพศเดียวกันเป็นการบ่งบอกเพศตามธรรมชาติเหมือนกับมนุษย์ทั่วไป ทั้งกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านต่างแสดงทัศนคติที่ไม่แน่ใจ โดยกลุ่มที่อ่านคิดเป็นร้อยละ 48.3 กลุ่มที่ไม่อ่านคิดเป็นร้อยละ 51.7 แต่เมื่อพิจารณาภาพรวมโดยใช้ค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าอยู่ในระดับทัศนคติที่เห็นด้วย จากภาพรวมทั้งหมดที่กล่าวมาเกี่ยวกับวิถีทางเพศด้านทัศนคติกลุ่มที่อ่านนั้นทัศนคติรวมที่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 58.4 ส่วนกลุ่มที่ไม่อ่านนั้นแสดงทัศนคติที่ไม่แน่ใจคิดเป็นร้อยละ 57 แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้วมีระดับทัศนคติที่

เห็นด้วย ตามตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 วิธีทางเพศด้านทัศนคติของกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย

วิธีทางเพศด้านทัศนคติ		เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	รวม	\bar{X}	ระดับทัศนคติ
ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงควรให้เกียรติกันและกัน	อ่าน	125 (50.0%)	-	-	125 (50.0%)	3.00	เห็นด้วย
	ไม่อ่าน	125 (50.0%)	-	-	125 (50.0%)	3.00	เห็นด้วย
	ภาพรวม	250 (100%)	-	-	250 (100%)	3.00	เห็นด้วย
หญิงชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์จนกว่าจะแต่งงาน	อ่าน	76 (71.0%)	49 (40.8%)	-	125 (50.0%)	2.61	เห็นด้วย
	ไม่อ่าน	31 (29.0%)	71 (59.2%)	23 (100%)	125 (50.0%)	2.06	เห็นด้วย
	ภาพรวม	107 (100%)	120 (100%)	23 (100%)	250 (100%)	2.34	เห็นด้วย
การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานสังคมนิยมรับเฉพาะผู้ชายและไม่ยอมรับสำหรับผู้หญิง	อ่าน	21 (53.8%)	67 (48.9%)	37 (50.0%)	125 (50.0%)	1.87	ไม่แน่ใจ
	ไม่อ่าน	18 (46.2%)	70 (51.1%)	37 (50.0%)	125 (50.0%)	1.85	ไม่แน่ใจ
	ภาพรวม	39 (100%)	137 (100%)	74 (100%)	250 (100%)	1.86	ไม่แน่ใจ
การลักลอบได้เสียกันในวัยเรียนเป็นเรื่องที่ผิด	อ่าน	6 (10.5%)	30 (41.0%)	89 (74.1%)	125 (50.0%)	1.34	ไม่แน่ใจ
	ไม่อ่าน	51 (89.5%)	43 (59.0%)	31 (25.9%)	125 (50.0%)	2.16	เห็นด้วย
	ภาพรวม	57 (100%)	73 (100%)	120 (100%)	250 (100%)	1.75	ไม่แน่ใจ
การมีคนรักในวัยเรียนทำให้การเรียนดีขึ้น	อ่าน	34 (70.8%)	79 (52.6%)	12 (23.0%)	125 (50.0%)	2.18	เห็นด้วย
	ไม่อ่าน	14 (29.2%)	71 (47.4%)	40 (77.0%)	125 (50.0%)	1.79	ไม่แน่ใจ
	ภาพรวม	48 (100%)	150 (100%)	52 (100%)	250 (100%)	1.98	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

วิถีทางเพศด้านทัศนคติ		เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	รวม	\bar{X}	ระดับทัศนคติ
กลุ่มรักเพศเดียวกันไม่เหมาะสมกับสังคมบ้านเรา	อ่าน	71 (71.0%)	42 (38.1%)	12 (30.0%)	125 (50.0%)	2.47	เห็นด้วย
	ไม่อ่าน	29 (29.0%)	68 (61.9%)	28 (70.0%)	125 (50.0%)	2.01	เห็นด้วย
	ภาพรวม	100 (100%)	110 (100%)	40 (100%)	250 (100%)	2.24	เห็นด้วย
การเป็นรักเพศเดียวกันไม่ควรจะเป็นสาเหตุของการกีดกันทางอาชีพ	อ่าน	98 (74.8%)	21 (19.6%)	6 (50.0%)	125 (50.0%)	2.74	เห็นด้วย
	ไม่อ่าน	33 (25.2%)	86 (80.4%)	6 (50.0%)	125 (50.0%)	2.22	เห็นด้วย
	ภาพรวม	131 (100%)	107 (100%)	12 (100%)	250 (100%)	2.48	เห็นด้วย
รัฐควรมีกฎหมายที่รองรับพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน	อ่าน	61 (50.4%)	49 (48.0%)	15 (55.5%)	125 (50.0%)	2.37	เห็นด้วย
	ไม่อ่าน	60 (49.6%)	53 (52.0%)	12 (44.5%)	125 (50.0%)	2.38	เห็นด้วย
	ภาพรวม	121 (100%)	102 (100%)	27 (100%)	250 (100%)	2.38	เห็นด้วย
กลุ่มรักเพศเดียวกันถือเป็นกลุ่มผู้ป่วยทางจิต	อ่าน	71 (59.1%)	45 (44.1%)	9 (32.1%)	125 (50.0%)	2.50	เห็นด้วย
	ไม่อ่าน	49 (40.9%)	57 (55.9%)	19 (67.9%)	125 (50.0%)	2.24	เห็นด้วย
	ภาพรวม	120 (100%)	102 (100%)	28 (100%)	250 (100%)	2.37	เห็นด้วย
การเป็นรักเพศเดียวกันเป็นการบ่งบอกเพศตามธรรมชาติเหมือนมนุษย์ทั่วไป	อ่าน	50 (65.7%)	57 (48.3%)	18 (32.1%)	125 (50.0%)	2.26	เห็นด้วย
	ไม่อ่าน	26 (34.3%)	61 (51.7%)	38 (67.9%)	125 (50.0%)	1.90	ไม่แน่ใจ
	ภาพรวม	76 (100%)	118 (100%)	56 (100%)	250 (100%)	2.08	เห็นด้วย
ภาพรวม	อ่าน	613 (58.4%)	439 (43.0%)	198 (45.2%)	1,250 (50.0%)	2.33	เห็นด้วย
	ไม่อ่าน	436	580	234	1,250	2.16	เห็นด้วย

	(41.6%)	(57.0%)	(54.8%)	(50.0%)		
ทั้งหมด	1049 (100%)	1019 (100%)	432 (100%)	2,500 (100%)	2.25	เห็นด้วย

การทดสอบสมมติฐาน

ในการศึกษาครั้งนี้ทางผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานออกไว้ 3 ข้อด้วยกันคือ 1. ลักษณะประชากรและสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย 2. วัยรุ่นที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายมีวิถีทางเพศด้านทัศนคติแตกต่างจากผู้ที่ไม่อ่าน และ 3. พฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่ต่างกันมีทัศนคติทางเพศที่ต่างกัน

จากงานวิจัยตามสมมติฐานข้อที่ 1 ประชากรและสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย โดยทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Chi-square เพื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สรุปในเรื่องของความสัมพันธ์กับรูปแบบหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายสามารถสรุปได้ว่าในเรื่องของเพศนั้น เพศหญิงและเพศชายมีการเลือกรูปแบบของหนังสือการ์ตูนประเภทเล่มเดี่ยวจบมากกว่าหลายเล่มจบโดยที่เพศหญิงมีค่าร้อยละมากกว่าเพศชายในการเลือก โดยเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 58.8 และเพศชายร้อยละ 41.2 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์ กับรูปแบบการอ่านหนังสือการ์ตูนแนวชายรักชาย ช่วงกลุ่มอายุสามารถสรุปได้ว่ากลุ่มทุกกลุ่มอายุได้มีการเลือกรูปแบบหนังสือประเภทเล่มเดี่ยวจบมากที่สุดโดยกลุ่มอายุ 15-17 ปีนี้มีจำนวนร้อยละมากที่สุดคิดเป็น 52.6 รองลงมาคือกลุ่มช่วงอายุ 18-20 ปีคิดเป็นร้อยละ 25.8 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วพบว่ากลุ่มอายุไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบของหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ในเรื่องอาชีพนั้นผู้วิจัยได้สรุปเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่และกลุ่มวัยทำงาน จากข้อมูลพบว่าทั้งกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่และวัยทำงานนั้นได้เลือกรูปแบบหนังสือประเภทเล่มเดี่ยวจบมากที่สุดเช่นกัน โดยกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่นั้นมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 90.7 ซึ่งมากกว่ากลุ่มวัยทำงาน และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์แล้วสามารถสรุปได้ว่า อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกรูปแบบของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ในเรื่องของสถานภาพสมรสของบิดามารดาพบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มได้เลือกอ่านการ์ตูนแบบเล่มเดี่ยวจบ โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันนั้นมีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.7 รองลงมาคือบิดามารดาแยกกันอยู่คิดเป็นร้อยละ 23.7 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วพบว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดานั้นไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ในเรื่องสถานภาพการอยู่อาศัยกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มได้เลือกรูปแบบการอ่านประเภทเล่มเดี่ยวจบ โดยสถานภาพการอยู่อาศัยที่อยู่กับบิดามารดานั้นมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49.5 และรองลงมาคือการพักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา คิดเป็นร้อยละ 25.8 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วพบว่าสถานภาพของการอยู่อาศัยนั้นไม่มี

ความสัมพันธ์กับรูปแบบหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ตามตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรและสังคมกับการเลือกรูปแบบหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย

ข้อมูลประชากรและสังคม	รูปแบบหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย		Chi-square
	เล่มเดี่ยวจบ	หลายเล่มจบ / ชุด	
1. เพศ			
ชาย	40 (41.2%)	10 (35.7%)	.276
หญิง	57 (58.8%)	18 (64.3%)	
รวม	97 (100%)	28 (100%)	
2. อายุ			
15 – 17 ปี	51 (52.6%)	12 (42.9%)	1.628
18 – 20 ปี	25 (25.8%)	9 (32.1%)	
21 – 23 ปี	18 (18.6%)	5 (17.9%)	
24 – 25 ปี	3 (3.0%)	2 (7.1%)	
รวม	97 (100%)	28 (100%)	
3. อาชีพ			
กำลังศึกษาอยู่	88 (90.7%)	22 (78.5%)	3.038
ทำงาน	9 (9.3%)	6 (21.5%)	
รวม	97 (100%)	28 (100%)	

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อมูลประชากรและสังคม	รูปแบบหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย		Chi-square
	เล่มเดี่ยวจบ	หลายเล่มจบ / ชุด	
4. สถานภาพสมรสของบิดามารดา			
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	54 (55.7%)	12 (42.8%)	7.808
บิดามารดาแยกกันอยู่	23 (23.7%)	13 (46.4%)	
บิดามารดาแยกกันอยู่เพราะมี ปัญหา	6 (6.2%)	-	
มารดาถึงแก่กรรม	6 (6.2%)	-	
บิดาถึงแก่กรรม	6 (6.2%)	3 (10.8%)	
รวม	97 (100%)	28 (100%)	
5. สถานภาพการอยู่อาศัย			
อยู่กับบิดามารดา	48 (49.5%)	12 (42.9%)	1.498
อยู่กับบิดาหรือมารดา	25 (25.8%)	9 (32.1%)	
อยู่กับญาติผู้ใหญ่	21 (21.6%)	7 (25.0%)	
อยู่คนเดียว	3 (3.1%)	-	
รวม	97 (100%)	28 (100%)	

ในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรและสังคมกับระยะเวลาของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายสามารถสรุปได้ว่าเรื่องของเพศนั้น เพศหญิงและเพศชายมีการเลือกระยะเวลาของการอ่านหนังสือการ์ตูนต่ำกว่า 6 เดือนมากที่สุดโดยที่เพศหญิงมีค่าร้อยละมากกว่าเพศชายในการเลือก โดยเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 57.3 และเพศชายร้อยละ 42.7 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาของการอ่านหนังสือการ์ตูนแนวชายรักชาย ช่วงกลุ่มอายุสามารถสรุปได้ว่ากลุ่มทุกกลุ่มอายุได้มีการเลือกระยะเวลาของการอ่านหนังสือต่ำ

กว่า 6 เดือนมากที่สุดโดยกลุ่มอายุ 15-17 ปีนั้นมีจำนวนร้อยละมากที่สุดคิดเป็น 52 รองลงมาคือกลุ่มช่วงอายุ 18-20 ปีคิดเป็นร้อยละ 25.3 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วพบว่ากลุ่มอายุไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ในเรื่องอาซึฟนั้นผู้วิจัยได้สรุปเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่และกลุ่มวัยทำงาน จากข้อมูลพบว่าทั้งกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่และวัยทำงานนั้นได้เลือกระยะเวลาของการอ่านหนังสือต่ำกว่า 6 เดือนมากที่สุด โดยกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่นั้นมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 92 ซึ่งมากกว่ากลุ่มวัยทำงาน และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์แล้วสามารถสรุปได้ว่า อาซึฟไม่มีความสัมพันธ์กับ ระยะเวลาของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ในเรื่องของ สถานภาพสมรสของบิดามารดาพบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มได้มีระยะเวลาของการอ่านต่ำกว่า 6 เดือน โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันนั้นมีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 68 รองลงมาคือบิดามารดาแยกกันอยู่คิดเป็นร้อยละ 20 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วพบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดานั้นมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่องสถานภาพการอยู่อาศัยกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีระยะเวลาของการอ่านต่ำกว่า 6 เดือนมากที่สุด โดยสถานภาพการอยู่อาศัยที่อยู่กับบิดามารดานั้นมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60 และรองลงมาคือการพักอาศัยอยู่กับญาติผู้ใหญ่คิดเป็นร้อยละ 20 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วพบว่าสถานภาพของการอยู่อาศัยนั้นมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตามตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรและสังคมกับระยะเวลาของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย

ข้อมูลประชากรและสังคม	ระยะเวลาของการอ่าน				Chi-square
	หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย				
	ต่ำกว่า 6 ด.	6ด.-1ปี	2-3ปี	3ปีขึ้นไป	
1. เพศ					
ชาย	32 (42.7%)	8 (36.4%)	6 (40.0%)	4 (30.7%)	.805
หญิง	43 (57.3%)	14 (63.6%)	9 (60.0%)	9 (69.3%)	
รวม	75 (100%)	22 (100%)	15 (100%)	13 (100%)	

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อมูลประชากรและสังคม	ระยะเวลาของการอ่าน				Chi-square
	หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย				
	ต่ำกว่า 6 ต.	6ต.-1ปี	2-3ปี	3ปีขึ้นไป	
2. อายุ					
15 – 17 ปี	39 (52.0%)	11 (50.0%)	6 (40.0%)	7 (53.8%)	11.989
18 – 20 ปี	19 (25.3%)	6 (27.3%)	5 (33.3%)	4 (30.8%)	
21 – 23 ปี	16 (21.3%)	3 (13.6%)	4 (26.7%)	-	
24 – 25 ปี	1 (1.4%)	2 (9.1%)	-	2 (15.4%)	
รวม	75 (100%)	22 (100%)	15 (100%)	13 (100%)	
3. อาชีพ					
กำลังศึกษาอยู่	69 (92.0%)	18 (81.8%)	12 (80.0%)	11 (84.6%)	2.983
ทำงาน	6 (8.0%)	4 (18.2%)	3 (20.0%)	2 (15.4%)	
รวม	75 (100%)	22 (100%)	15 (100%)	13 (100%)	
4. สถานภาพสมรสของบิดา					
มารดา	51 (68.0%)	6 (27.3%)	3 (20.0%)	6 (46.1%)	47.881*
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน					
บิดามารดาแยกกันอยู่	15 (20.0%)	13 (59.1%)	6 (40.0%)	4 (20.8%)	
บิดามารดาแยกกันอยู่เพราะมี ปัญหา	-	3 (13.6%)	3 (20.0%)	-	
มารดาถึงแก่กรรม	6 (8.0%)	-	-	-	

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อมูลประชากรและสังคม	ระยะเวลาของการอ่าน				Chi-square
	หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย				
	ต่ำกว่า 6 ด.	6ด.-1ปี	2-3ปี	3ปีขึ้นไป	
บิดาถึงแก่กรรม	3 (4.0%)	-	3 (20.0%)	3 (23.1%)	
รวม	75 (100%)	22 (100%)	15 (100%)	13 (100%)	
5. สถานภาพการอยู่อาศัย					
อยู่กับบิดามารดา	45 (60.0%)	6 (27.3%)	3 (20.0%)	6 (46.2%)	
อยู่กับบิดาหรือมารดา	12 (16.0%)	9 (40.9%)	6 (40.0%)	7 (53.8%)	
อยู่กับญาติผู้ใหญ่	15 (20.0%)	7 (31.8%)	6 (40.0%)	-	24.005*
อยู่คนเดียว	3 (4.0%)	-	-	-	
รวม	75 (100%)	22 (100%)	15 (100%)	13 (100%)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในเรื่องของความสัมพันธ์กับความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย สามารถสรุปได้ว่าในเรื่องของเพศนั้น เพศหญิงและเพศชายมีการเลือก ความถี่ของการอ่านหนังสือการ์ตูนนานๆครั้งมากที่สุดโดยที่เพศหญิงมีค่าร้อยละมากกว่าเพศชายในการเลือก โดยเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 59.1 และเพศชายร้อยละ 40.9 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนแนวชายรักชาย ช่วงกลุ่มอายุสามารถสรุปได้ว่ากลุ่มทุกกลุ่มอายุได้มีการเลือกความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนนานๆครั้งมากที่สุดโดยกลุ่มอายุ 15-17 ปีนั้นมีจำนวนร้อยละมากที่สุดคิดเป็น 52.3 รองลงมาคือกลุ่มช่วงอายุ 18-20 ปีคิดเป็นร้อยละ 26.1 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วพบว่ากลุ่มอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ในเรื่องอาชีพนั้นผู้วิจัยได้สรุปเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่และกลุ่มวัยทำงาน จากข้อมูลพบว่าทั้งกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่และวัยทำงานนั้นได้เลือกความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนนานๆครั้งมากที่สุด โดยกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่นั้นมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 90.9 ซึ่งมากกว่ากลุ่มวัยทำงาน และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์แล้วสามารถสรุปได้ว่า อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับ ความถี่ในการอ่านหนังสือ

การ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ในเรื่องของ สถานภาพสมรสของบิดามารดาพบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม ยกเว้นสถานภาพของบิดาถึงแก่กรรมได้มีความถี่ในการอ่านนวนิยายครั้ง โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันนั้นมีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาคือบิดามารดาแยกกันอยู่คิดเป็นร้อยละ 21.6 ส่วนสถานภาพของบิดาถึงแก่กรรมนั้นกลุ่มตัวอย่างได้มีความถี่ในการอ่านเป็นครั้งคราวมากกว่าความถี่ในการอ่านนวนิยายครั้ง และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วพบว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดานั้นมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่องสถานภาพการอยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีความถี่ในการอ่านนวนิยายครั้งมากที่สุด โดยสถานภาพการอยู่อาศัยที่อยู่กับบิดามารดานั้นมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 54.4 และรองลงมาคือการพักอาศัยอยู่กับญาติผู้ใหญ่คิดเป็นร้อยละ 21.6 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วพบว่าสถานภาพของการอยู่อาศัยนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ตามตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรและสังคมกับความถี่ในการการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย

ข้อมูลประชากรและสังคม	ความถี่ในการอ่าน			Chi-square
	หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย			
	เป็นประจำ	เป็นครั้งคราว	นานๆครั้ง	
1. เพศ				
ชาย	4 (40.0%)	10 (37.0%)	36 (40.9%)	.129
หญิง	6 (60.0%)	17 (63.0%)	52 (59.1%)	
รวม	10 (100%)	27 (100%)	88 (100%)	
2. อายุ				
15 – 17 ปี	4 (40.0%)	14 (51.9%)	46 (52.3%)	8.584
18 – 20 ปี	3 (30.0%)	8 (29.6%)	23 (26.1%)	
21 – 23 ปี	1 (10.0%)	5 (18.5%)	16 (18.2%)	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อมูลประชากรและสังคม	ความถี่ในการอ่าน			Chi-square
	หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย			
	เป็นประจำ	เป็นครั้งคราว	นานๆครั้ง	
24 – 25 ปี	2 (20.0%)	-	3 (3.4%)	
รวม	10 (100%)	27 (100%)	88 (100%)	
3. อาชีพ				
กำลังศึกษาอยู่	7 (70.0%)	23 (85.2%)	80 (90.9%)	3.976
ทำงาน	3 (30.0%)	4 (14.8%)	8 (9.1%)	
รวม	10 (100%)	27 (100%)	88 (100%)	
4. สถานภาพสมรสของบิดามารดา				
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	3 (30.0%)	9 (33.3%)	54 (61.4%)	29.286*
บิดามารดาแยกกันอยู่	7 (70.0%)	12 (44.5%)	19 (21.6%)	
บิดามารดาแยกกันอยู่เพราะมี ปัญหา	-	-	6 (6.8%)	
มารดาถึงแก่กรรม	-	-	6 (6.8%)	
บิดาถึงแก่กรรม	-	6 (22.2%)	3 (3.4%)	
รวม	10 (100%)	27 (100%)	88 (100%)	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อมูลประชากรและสังคม	ความถี่ในการอ่าน			Chi-square
	หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย			
	เป็นประจำ	เป็นครั้งคราว	นานๆครั้ง	
5. สถานภาพการอยู่อาศัย				
อยู่กับบิดามารดา	3 (30.0%)	9 (33.3%)	48 (54.4%)	9.242
อยู่กับบิดาหรือมารดา	4 (40.0%)	12 (44.5%)	18 (20.6%)	
อยู่กับญาติผู้ใหญ่	3 (30.0%)	6 (22.2%)	19 (21.6%)	
อยู่คนเดียว	-	-	3 (3.4%)	
รวม	10 (100%)	27 (100%)	88 (100%)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในเรื่องของความสัมพันธ์กับบุคคลที่พูดคุยบอกต่อของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายสามารถสรุปได้ว่าในเรื่องของเพศนั้น เพศหญิงและเพศชายมีการเลือก บุคคลบอกต่อของการอ่านหนังสือการ์ตูนคือเพื่อนมากที่สุดโดยที่เพศหญิงมีค่าร้อยละมากกว่าเพศชายในการเลือก โดยเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 60.6 และเพศชายร้อยละ 39.4 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วพบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่พูดคุยบอกต่อของการอ่านหนังสือการ์ตูนแนวชายรักชาย ช่วงกลุ่มอายุสามารถสรุปได้ว่ากลุ่มทุกกลุ่มอายุได้มีการเลือกเพื่อนเป็นบุคคลบอกต่อมากที่สุดโดยกลุ่มอายุ 15-17 ปีนั้นมีจำนวนร้อยละมากที่สุดคิดเป็น 49 รองลงมาคือกลุ่มช่วงอายุ 18-20 ปีคิดเป็นร้อยละ 29.8 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วพบว่ากลุ่มอายุไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่พูดคุยบอกต่อของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ในเรื่องอาชีพนั้นผู้วิจัยได้สรุปเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่และกลุ่มวัยทำงาน จากข้อมูลพบว่าทั้งกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่และวัยทำงานนั้นได้เลือก เพื่อนเป็นบุคคลบอกต่อมากที่สุด โดยกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่นั้นมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 86.5 ซึ่งมากกว่ากลุ่มวัยทำงาน และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์แล้วสามารถสรุปได้ว่า อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับ บุคคลที่พูดคุยบอกต่อของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ในเรื่องของ สถานภาพสมรสของบิดามารดาพบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มได้มีเพื่อนเป็นบุคคลบอกต่อมากที่สุด โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันนั้นมีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมาคือบิดามารดาแยกกันอยู่คิดเป็นร้อยละ 30.7 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วพบว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดานั้นไม่มีความสัมพันธ์

กับบุคคลที่พูดคุยบอกต่อของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ในเรื่องสถานภาพการอยู่อาศัยกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีเพื่อนเป็นบุคคลบอกต่อมากที่สุด โดยสถานภาพการอยู่อาศัยที่อยู่กับบิดามารดานั้นมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49 และรองลงมาคือการพักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาคิดเป็นร้อยละ 26.9 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วพบว่าสถานภาพของการอยู่อาศัยนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่พูดคุยบอกต่อของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ตามตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรและสังคมกับบุคคลที่พูดคุยบอกต่อในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย

ข้อมูลประชากรและสังคม	บุคคลที่พูดคุยบอกต่อในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย				Chi-square
	เพื่อน	ครอบครัว	ไม่มี	อื่นๆ	
1. เพศ					
ชาย	41 (39.4%)	-	9 (42.9%)	-	.806
หญิง	63 (60.6%)	-	12 (57.1%)	-	
รวม	104 (100%)	-	21 (100%)	-	
2. อายุ					
15 – 17 ปี	51 (49.0%)	-	12 (57.1%)	-	4.204
18 – 20 ปี	31 (29.8%)	-	3 (14.3%)	-	
21 – 23 ปี	17 (16.3%)	-	6 (28.6%)	-	
24 – 25 ปี	5 (4.9%)	-	-	-	
รวม	104 (100%)	-	21 (100%)	-	

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อมูลประชากรและสังคม	บุคคลที่พูดคุยบอกต่อในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย				Chi-square
	เพื่อน	ครอบครัว	ไม่มี	อื่นๆ	
3. อาชีพ					
กำลังศึกษาอยู่	90 (86.5%)	-	20 (95.2%)	-	1.252
ทำงาน	14 (13.5%)	-	1 (4.8%)	-	
รวม	104 (100%)	-	21 (100%)	-	
4. สถานภาพสมรสของบิดา					
มารดา	57 (54.8%)	-	9 (42.9%)	-	8.203
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน					
บิดามารดาแยกกันอยู่	32 (30.7%)	-	6 (28.5%)	-	
บิดามารดาแยกกันอยู่เพราะมี ปัญหา	6 (5.8%)	-	-	-	
มารดาถึงแก่กรรม	3 (2.9%)	-	3 (14.3%)	-	
บิดาถึงแก่กรรม	6 (5.8%)	-	3 (14.3%)	-	
รวม	104 (100%)	-	21 (100%)	-	
5. สถานภาพการอยู่อาศัย					
อยู่กับบิดามารดา	51 (49.0%)	-	9 (42.9%)	-	1.191
อยู่กับบิดาหรือมารดา	28 (26.9%)	-	6 (28.5%)	-	
อยู่กับญาติผู้ใหญ่	22 (21.2%)	-	6 (28.5%)	-	
อยู่คนเดียว	3 (2.9%)	-	-	-	

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อมูลประชากรและสังคม	บุคคลที่พูดคุยบอกต่อในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย				Chi-square
	เพื่อน	ครอบครัว	ไม่มี	อื่นๆ	
รวม	104 (100%)	-	21 (100%)	-	

จากงานวิจัยตามสมมติฐานข้อที่ 2 วัยรุ่นที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายมีวิถีทางเพศด้านทัศนคติแตกต่างจากผู้ที่ไม่อ่าน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test independent โดยการใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตัวแปรต้นสองกลุ่มกับตัวแปรตามหนึ่งกลุ่ม โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่อ่านและไม่อ่านมีจำนวนที่เท่ากันคือ 125 คนโดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยวิถีทางเพศด้านทัศนคติพบว่ากลุ่มที่อ่านมีค่าเฉลี่ยที่ 2.332 และกลุ่มที่ไม่อ่านอยู่ที่ 2.161 เมื่อทำการทดสอบด้วยวิธีดังกล่าวผลออกมาว่า กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายมีวิถีทางเพศด้านทัศนคติที่แตกต่างจากผู้ที่มาอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่อ่านมีความแตกต่างมากกว่ากลุ่มที่ไม่อ่านเมื่อเปรียบจากค่าเฉลี่ย ตามตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ความแตกต่างวิถีทางเพศด้านทัศนคติของกลุ่มที่อ่านกับไม่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย

	กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{X}	S.D.	t
วิถีทางทางเพศ	อ่าน	125	2.332	.192	
	ด้านทัศนคติ	ไม่อ่าน	125	2.161	.222
	รวม	250	2.247	.207	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยตามสมมติฐานข้อที่ 3 พฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่ต่างกันมีวิถีทางเพศที่ต่างกันศึกษาเฉพาะกลุ่มที่อ่าน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test independent โดยการใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตัวแปรต้นสองกลุ่มกับตัวแปรตามหนึ่งกลุ่ม และ f-test One-way ANOVA เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตัวแปรต้นสองกลุ่มขึ้นไปกับตัวแปรตามหนึ่งกลุ่ม โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สามารถสรุปได้ว่า เรื่องความแตกต่างระหว่างรูปแบบหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายกับวิถีทางเพศ จำนวนกลุ่มผู้อ่านเลือกรูปแบบของหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายแบบเล่มเดี่ยวฉบับมีจำนวน 97 คน และรูปแบบหลายเล่มฉบับมีจำนวน 28 คน เมื่อทำการทดสอบด้วยวิธีทางสถิติพบว่ารูปแบบหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่ต่างกันมีวิถีทางเพศด้านความรู้สึกและ

ด้านทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านแบบหลายเล่มฉบับนั้นมีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าอีกกลุ่ม สรุปได้ว่ารูปแบบหนังสือแบบหลายเล่มฉบับนั้นมีความแตกต่างกับวิถีทางเพศมากกว่าอ่านแบบเล่มเดี่ยวจบ ตามตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ความแตกต่างของรูปแบบหนังสือญี่ปุ่นแนวชายรักชายกับวิถีทางเพศ

วิถีทางเพศ	รูปแบบหนังสือ	n	\bar{X}	S.D.	t
ด้านความรู้สึก	เล่มเดี่ยวจบ	97	.179	.337	-2.217*
	แบบหลายเล่ม/ชุด	28	.343	.392	
	รวม	125	.261	.355	
ด้านทัศนคติ	เล่มเดี่ยวจบ	97	2.31	.198	-2.452*
	แบบหลายเล่ม/ชุด	28	2.40	.156	
	รวม	125	2.33	.192	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในเรื่องความแตกต่างของระยะเวลาของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายกับวิถีทางเพศ จำนวน ของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาต่ำกว่า 6 เดือน มีจำนวน 75 คน 6เดือนถึง1ปี มีจำนวน 22 คน 2-3 ปีมีจำนวน 15 คนและ 3 ปีขึ้นไปมีจำนวน 13 คน เมื่อทำการทดสอบด้วยวิธีทางสถิติพบว่าระยะเวลาของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่ต่างกันมีวิถีทางเพศด้านความรู้สึกและทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นมากกว่า 3 ปีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดทำให้มีความแตกต่างมากที่สุด สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชานมากกว่า 3 ปีขึ้นไปมีความแตกต่างในเรื่องวิถีทางเพศมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ตามตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ความแตกต่างของระยะเวลาของการอ่านหนังสือญี่ปุ่นแนวชายรักชายกับวิถีทางเพศ

วิถีทางเพศ	ระยะเวลาของการอ่าน	n	\bar{X}	S.D.	F
ด้านความรู้สึก	ต่ำกว่า 6 เดือน	75	.160	.312	3.716*
	6 ด. - 1 ปี	22	.164	.294	
	2 - 3 ปี	15	.400	.507	
	3 ปีขึ้นไป	13	.415	.378	
	รวม	125	.216	.355	

	ต่ำกว่า 6 เดือน	75	2.30	.208	
	6 ด. - 1 ปี	22	2.31	.126	
ด้านทัศนคติ	2 - 3 ปี	15	2.34	.124	7.775*
	3 ปีขึ้นไป	13	2.55	.877	
	รวม	125	2.33	.192	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความแตกต่างของความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายกับวิถีทางเพศ จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการอ่านเป็นประจำจำนวน 10 คน เป็นครั้งคราวจำนวน 27 คน นานๆครั้งจำนวน 88 คน เมื่อทำการทดสอบด้วยวิธีทางสถิติพบว่าความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่ต่างกันมีวิถีทางเพศทั้งด้านความรู้สึกและทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่ากลุ่มที่อ่านเป็นประจำนั้นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดทำให้มีความแตกต่างมากที่สุด สรุปโดยความถี่ในการอ่านเป็นประจำมีความแตกต่างมากที่สุดเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่นในเรื่องวิถีทางเพศ ตามตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ความแตกต่างของความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายกับวิถีทางเพศ

วิถีทางเพศ	ความถี่ในการอ่าน	n	\bar{X}	S.D.	F
ด้านความรู้สึก	เป็นประจำ	10	.420	.437	3.730*
	เป็นครั้งคราว	27	.311	.409	
	นานๆครั้ง	88	.164	.316	
	รวม	125	.216	.355	
ด้านทัศนคติ	เป็นประจำ	10	2.54	.208	8.618*
	เป็นครั้งคราว	27	2.37	.126	
	นานๆครั้ง	88	2.30	.124	
	รวม	125	2.33	.192	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความแตกต่างของบุคคลที่พูดคุยบอกต่อในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายกับวิถีทางเพศ กลุ่มตัวอย่างได้เลือกเพื่อนเป็นจำนวน 104 คน นอกจากนั้นได้บอกว่าไม่มีบุคคลบอกต่อเป็นจำนวน 21 คน เมื่อทำการทดสอบด้วยวิธีทางสถิติพบว่าบุคคลบอกต่อที่ต่างกันมีวิถีทางเพศทั้งด้านความรู้สึกและทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาแล้ว กลุ่มเพื่อนมีความแตกต่างกับวิถีทางเพศมากที่สุด สรุปได้ว่าเพื่อนเป็นบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างพูดคุยบอกต่อเกี่ยวกับ

การอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายมีความแตกต่างกับวิถีทางเพศมากที่สุดเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่นๆ ตามตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ความแตกต่างของบุคคลที่พูดคุยบอกต่อในการอ่านหนังสือญี่ปุ่นแนวชายรักชายกับวิถีทางเพศ

วิถีทางเพศ	บุคคลที่พูดคุยบอกต่อ	n	\bar{X}	S.D.	F
ด้านความรู้สึก	เพื่อน	104	.248	.437	5.219*
	คนในครอบครัว	-	-	-	
	ไม่มี	21	.057	.316	
	อื่นๆ	-	-	-	
	รวม	125	.216	.355	
ด้านทัศนคติ	เพื่อน	104	2.35	.189	7.684*
	คนในครอบครัว	-	-	-	
	ไม่มี	21	2.22	.179	
	อื่นๆ	-	-	-	
	รวม	125	2.33	.192	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI) และวิถีทางเพศของวัยรุ่นไทย ” มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ เพื่อ ศึกษาพฤติกรรม การอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายของวัยรุ่น การใช้เวลาว่างของวัยรุ่น ในการอ่านหนังสือการ์ตูนแนวชายรักชายเมื่อเทียบกับผู้ที่ไม่อ่าน และหาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายและวิถีทางเพศของวัยรุ่น

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยมีกลุ่มควบคุมแบบจับคู่ (Matching case-control design) โดยใช้แบบสอบถามให้ตัวอย่างเป็นผู้ตอบเอง กลุ่มประชากรที่ศึกษาคือ วัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปีที่อ่านและไม่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย โดยแบ่งเป็นกลุ่มละ 125 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 250 คน

เครื่องมือในการเก็บข้อมูลเป็นการใช้แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด มีคำถามทั้งสิ้น 17 ข้อ ประกอบด้วยเนื้อหา 4 ส่วน คือ ข้อมูลประชากรและสังคม พฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย การใช้เวลาว่าง และวิถีทางเพศ (Sexual orientation)

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยในการพรรณนา ข้อมูลประชากรและสังคม พฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย การใช้เวลาว่างและวิถีทางเพศที่แบ่งเป็นส่วนด้านความรู้สึกและทัศนคติ ส่วนการทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามทีละคู่ โดยกำหนดความสัมพันธ์โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และการใช้วิเคราะห์แบบ T-test Groups เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน และ One-way ANOVA (F-test) สำหรับการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับหลายกลุ่มตัวอย่างโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ในเรื่องของข้อมูลประชากรและสังคม พบว่า มีกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60.0 และวัยรุ่นชายร้อยละ 40.0 โดยส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-17 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.4 และรองลงมาที่ช่วงอายุ 18-20 คิดเป็นร้อยละ 27.2 ของกลุ่มที่อ่านทั้งวัยรุ่นชายและหญิง โดยกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มที่อ่านส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่คิดเป็นร้อยละ 88.0 และกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 44.0 รองลงมาคือระดับมหาวิทยาลัยร้อยละ 35.2 ของกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่ โดยกลุ่ม ตัวอย่างที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่ทำงานแล้วคิดเป็นร้อยละ 12.0 ของกลุ่มที่อ่านทั้งหมด โดยส่วนมากเป็นพนักงานเอกชนร้อยละ 7.2 ของกลุ่มที่ทำงานด้านสถานภาพของบิดามารดาส่วนใหญ่บิดาและมารดาอยู่ด้วยกันมากที่สุดโดยกลุ่มที่อ่านคิดเป็นร้อยละ

ละ 52.8 และกลุ่มที่ไม่อ่านคิดเป็นร้อยละ 67.2 รองลงมาคือบิดามารดาแยกกันอยู่โดยกลุ่มที่อ่านคิดเป็นร้อยละ 30.4 และ ร้อยละ 19.2 ของกลุ่มที่ไม่อ่าน ด้านสถานภาพการอยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาโดยกลุ่มที่อ่านคิดเป็นร้อยละ 48.0 และกลุ่มที่ไม่อ่านคิดเป็นร้อยละ 54.4 รองลงมาคืออาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาโดยกลุ่มที่อ่านคิดเป็นร้อยละ 27.2 และกลุ่มที่ไม่อ่านคิดเป็นร้อยละ 26.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

กล่าวโดยสรุปกลุ่มวัยรุ่นหญิงมีจำนวนผู้ที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่มากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-17 ปี ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ด้านสถานภาพของบิดามารดาของกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านส่วนใหญ่อยู่ร่วมกัน และด้านสถานภาพบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยของกลุ่มตัวอย่างทั้งที่อ่านและไม่อ่านส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา

การศึกษาพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ผลจากการศึกษาพบว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายมีพฤติกรรมการอ่านโดยเลือกรูปแบบหนังสือประเภทเล่มเดี่ยวจบมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 77.6 และแบบหลายเล่มจบหรือแบบชุดคิดเป็นร้อยละ 22.4 ในเรื่องของระยะเวลาในการอ่าน กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายต่ำกว่า 6 เดือนมีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60.0 และรองลงมาที่ 6 เดือนถึง 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.6 ในส่วนของความถี่ในการอ่านกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายนานๆครั้งมากที่สุดคิดเป็น 70.4 ในเรื่องของการเล่าคุยบอกต่อในเนื้อหาภายในหนังสือที่กลุ่มตัวอย่างได้พูดคุยบอกต่อกับเพื่อนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 83.2 และรองลงมาคือไม่ได้มีการพูดคุยบอกต่อคิดเป็นร้อยละ 16.8 ในส่วนค่าใช้จ่ายในการยืมหนังสือการ์ตูนแนวชายรักชายส่วนใหญ่อยู่ที่ 1-50 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.6 และรองลงมาที่ 51-100 บาทคิดเป็นร้อยละ 32.8 โดยเฉลี่ยจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ที่ประมาณ 143.50 บาทต่อเดือน โดยจากข้อมูลต่ำสุดเรื่องค่าใช้จ่ายในการเช่าการ์ตูนของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ 20 บาทต่อเดือน สูงสุดอยู่ที่ 600 บาทต่อเดือน

การศึกษาเรื่องพฤติกรรม การอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อ่านการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายโดยที่กลุ่มวัยรุ่นที่อ่านส่วนใหญ่เลือกรูปแบบหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทเล่มเดี่ยวจบมากที่สุด ในเรื่องระยะเวลาของการอ่านนั้นส่วนใหญ่มีระยะเวลาอ่านต่ำกว่า 6 เดือน ส่วนค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเช่าการ์ตูนนั้นส่วนใหญ่ตกอยู่ที่ช่วง 1-50 บาทต่อเดือน โดยเฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มที่อ่านทั้งหมดอยู่ที่ประมาณ 145.50 บาท และค่าใช้จ่ายที่ต่ำสุดอยู่ที่ 20 บาทต่อเดือนและสูงสุดอยู่ที่ 600 บาทต่อเดือน

จากการศึกษาเรื่องการใช้เวลาว่างของกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ผลจากการศึกษาพบว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายได้เลือกการใช้เวลาว่างเป็นลำดับที่ 1 ในการเล่นเกมที่บ้านมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36.8 และได้เลือกลำดับที่ 2 และที่ 3 คือเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้าคิดเป็นร้อยละ 26.4 และ 21.6 ส่วนกลุ่มที่ไม่อ่านหนังสือการ์ตูนนั้นได้

เลือกการใช้เวลาว่างในการเล่นเกมส์ที่บ้านเป็นลำดับที่ 1 เช่นเดียวกับกลุ่มที่อ่านโดยคิดเป็นร้อยละ 36.0 ลำดับที่ 2 เลือกการเล่นกีฬาคิดเป็นร้อยละ 23.2 และลำดับที่ 3 เลือกคุยตามบ้านเพื่อน/คนรู้จัก คิดเป็นร้อยละ 20.0 และโดยภาพรวมของผู้ที่อ่านและไม่อ่านนั้นได้เลือกการเล่นเกมส์ที่บ้านเป็นลำดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 20.0 เดินเล่นตามห้างสรรพสินค้าเป็นลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 16.4 และ ดูคอนเสิร์ต/ภาพยนตร์เป็นลำดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 15.0

ในด้านวิถีทางเพศทางผู้วิจัยได้แบ่งเป็นสองส่วนคือส่วนที่เกิดจากความรู้สึกในส่วนนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มที่อ่านเพราะผู้วิจัยต้องการทราบถึงว่าเมื่อกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายแล้วมีผลต่อวิถีทางเพศด้านความรู้สึกหรือไม่และอีกส่วนคือด้านทัศนคติเกี่ยวกับวิถีทางเพศทั้งนี้ได้ศึกษาทั้งกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านเพื่อที่จะนำมาเปรียบเทียบหาความแตกต่าง

ผลการศึกษาในเรื่องความรู้สึกทางวิถีทางเพศของกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายพบว่าผู้ที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายไม่มีความรู้สึกต่อด้านวิถีทางเพศเมื่ออ่านหนังสือ เพราะเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยทุกข้อแล้วมีค่าเฉลี่ยที่ .218 ผลระดับความรู้สึกผลออกมาว่า “ไม่ใช่” โดยความอยากที่จะจับมือและกอดเพศเดียวกันนั้นมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 0.29 รองลงมาคือค่าเฉลี่ยของความอยากที่จะมีคนรักเพศเดียวกันที่ค่าเฉลี่ย 0.22 จากผลสามารถอธิบายได้ว่าเมื่อกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายแล้วนั้นไม่ส่งผล กระทบต่อความรู้สึกวิถีทางเพศในเรื่องการมีแฟนเป็นเพศเดียวกัน การจับมือ การกอด การจูบตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

ผลจากการศึกษาเรื่องทัศนคติที่เกี่ยวกับวิถีทางเพศ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่เห็นด้วยกับวิถีทางเพศโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.25 เมื่อศึกษาในรายละเอียดจะพบว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนแนวชายรักชายเห็นด้วยกับการที่ ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงควรให้เกียรติกันและกัน มากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.00 รองลงมาคือเห็นด้วยกับ การเป็นรักเพศเดียวกันไม่ควรจะเป็นสาเหตุของการกีดกันทางอาชีพที่ค่าเฉลี่ย 2.74 ในขณะที่ในเรื่อง การลักลอบได้เสียกันในวัยเรียนเป็นเรื่องที่ผิด มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดที่ 1.34 อีกทางส่วนกลุ่มที่ไม่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายเห็นด้วยกับการที่ ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงควรให้เกียรติกันและกัน มากที่สุดเช่นเดียวกับกลุ่มที่อ่านที่ค่าเฉลี่ย 3.00 รองลงมาคือการที่รัฐควรจะมีกฎหมายที่รองรับพฤติกรรม รักเพศเดียวกันที่ค่าเฉลี่ยที่ 2.38 ในขณะที่เรื่อง การมีคนรักในวัยเรียนทำให้การเรียนดีขึ้นนั้นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดที่ 1.79

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการอ่านและวิถีทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะประชากรและสังคมมีความสัมพันธ์การเลือกรูปแบบหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายแตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะประชากรและสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกรูปแบบหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ลักษณะประชากรและสังคมมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ผลจากการศึกษาพบว่า สถานภาพของสมรสบิดา มารดาและสถานภาพการพักอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น

แนวชายรักชายโดยที่สถานภาพสมรสของบิดามารดาที่อยู่ร่วมกันและสถานภาพการพักอาศัยกับบิดามารดานั้นมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาการอ่านที่ต่ำกว่า 6 เดือนมากที่สุด นอกนั้นไม่พบความสัมพันธ์ลักษณะประชากรและสังคมมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ผลจากการศึกษาพบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายโดยที่บิดามารดาอยู่ร่วมกันนั้นมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการอ่านนานๆ ครั้งมากที่สุด นอกนั้นไม่พบความสัมพันธ์ ลักษณะประชากรและสังคมมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่พูดคุยบอกต่อในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะประชากรและสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่พูดคุยบอกต่อในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย

โดยสรุปกล่าวคือ วัยรุ่นที่มีลักษณะประชากรในเรื่องสถานภาพสมรสของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับของการอ่านและความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย และวัยรุ่นที่มีลักษณะประชากรและสังคมในเรื่องสถานภาพการพักอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย นอกจากนั้นไม่พบความสัมพันธ์

วัยรุ่นที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายมีวิถีทางเพศด้านทัศนคติแตกต่างจากผู้ที่ไม่อ่าน ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายมีวิถีทางเพศด้านทัศนคติแตกต่างจากผู้ที่ไม่อ่าน โดยที่กลุ่มที่อ่านนั้นมีความแตกต่างมากกว่ากลุ่มที่ไม่อ่านเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย

พฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่ต่างกันมีวิถีทางเพศแตกต่างกันในเรื่องรูปแบบหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่ต่างกันมีวิถีทางเพศแตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่ต่างกันมีวิถีทางเพศแตกต่างกันทั้งทั้งด้านความรู้สึกและด้านทัศนคติโดยรูปแบบหนังสือแบบหลายเล่มจบนั้นมีความแตกต่างมากที่สุดเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่เปรียบเทียบกับรูปแบบอ่านเล่มเดียวจบ ระยะเวลาของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่ต่างกันมีวิถีทางเพศแตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาของการอ่านหนังสือ การ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่ต่างกันมีวิถีทางเพศแตกต่างกันทั้งทั้งด้านความรู้สึกและด้านทัศนคติโดยที่ระยะเวลาการอ่านตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปนั้นมีความแตกต่างมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย ในเรื่องความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่ต่างกันมีวิถีทางเพศแตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า ความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่ต่างกันมีวิถีทางเพศแตกต่างกันทั้งทั้งด้านความรู้สึกและด้านทัศนคติโดยความถี่ในการอ่านที่เป็นประจำนั้นมีความแตกต่างมากที่สุดเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยสุดท้ายบุคคลที่พูดคุยบอกต่อ ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่ต่างกันมีวิถีทางเพศแตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่พูดคุยบอกต่อในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่ต่างกันมีวิถีทางเพศแตกต่างกันทั้งทั้งด้านความรู้สึกและด้านทัศนคติโดยเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีความแตกต่างมากที่สุดเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย

โดยสรุปกล่าวคือพฤติกรรมการอ่านหนังสือญี่ปุ่นแนวชายรักชายไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของหนังสือ ระยะเวลาของการอ่าน ความถี่ในการอ่านและบุคคลในการเล่าบอกต่อที่ต่างกันมีวิถีทางเพศทั้งสองด้านคือด้านความรู้สึกและทัศนคติเกี่ยวกับวิถีทางเพศที่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้อ่านการ์ตูนประเภทชายรักชาย หรือการ์ตูนที่แสดงออกทางเพศที่แตกต่างไปจากปกติ ผลการศึกษาเบื้องต้นทำให้มองว่าการ์ตูนประเภทนี้มีการเปิดกว้างมากขึ้นจึงเกิดนักอ่านหน้าใหม่ที่สนใจการ์ตูนแนวนี้เพิ่มมากขึ้น ความถี่ในการอ่านของกลุ่มที่อ่านนั้นส่วนใหญ่บางครั้งที่จะอ่านอาจเป็นเพราะการ์ตูนแนวนี้เกี่ยวข้องกับเพศสภาพที่ในสังคมบ้านเรายังไม่ยอมรับอาจจะถูกมองว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ ส่วนใหญ่บุคคลที่บอกต่อเรื่องราวในหนังสือนั้นคือเพื่อนมากที่สุดเป็น เพราะในวงวัยรุ่นนั้นเพื่อนมีอิทธิพลสูงในการกระทำการต่างๆ การสร้างตัวตนให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

จากผลการศึกษาพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย เรื่องผลการศึกษาข้อมูลประชากรและสังคมกับพฤติกรรมการอ่านได้สอดคล้องกับงานศึกษาของลิลดา ศุภนิมิตรวงศ์ (2550:40) เรื่องพฤติกรรมการเปิดรับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทชายรักชายและความพึงพอใจของวัยรุ่นหญิง (15-25 ปี) เพศส่วนใหญ่ที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายนั้นคือเพศหญิงเพราะเป้าหมายการผลิตการ์ตูนแนวนี้มีผู้ผลิตเป็นผู้หญิงและมีเป้าหมายเป็นผู้หญิง (ญาณวรรเจียรรัตนกุล, 2550:5) ในเรื่องของกลุ่มอายุที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายจากผลการศึกษาได้อยู่ที่ช่วง 15-17 มากที่สุดร้อยละ 50.4 ของ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทั้งหมดซึ่งมีความแตกต่างจากงานวิจัยของ Pagliassotti Dru (2008) ในการศึกษาการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายในฝั่งตะวันตกโดยส่วนมากอยู่ในช่วงอายุ 18-24 ปี และจากการศึกษาของ Thompson (2003) และ Cha (2005) ได้กล่าวว่านิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยและผู้หญิงวัยทำงานเป็นกลุ่มอาชีพที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายซึ่งขัดแย้งกับผลของผู้วิจัยที่ได้สรุปว่ากลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็นกลุ่มที่อ่านมากที่สุดร้อยละ 44 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ในสถานภาพของบิดามารดานั้นจากการศึกษาของพฤกษา บุญบุญ (2549:26) เรื่องทัศนคติต่อวิถีทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครได้มองเห็นปัจจัยด้านครอบครัวจะเป็นตัวที่ทำให้วัยรุ่นนั้นแสวงหาสิ่งอื่นรวมไปถึงการเบี่ยงเบนทางเพศซึ่งถ้ามองถึงการดูการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายก็เข้าข่ายเช่นกันแต่ผลจากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพครอบครัวที่อยู่ร่วมกันก็สามารถเข้าถึงสื่อที่เบี่ยงเบนทางเพศได้เช่นกันแต่เพียงว่าจำนวนระยะเวลาและความถี่ในการอ่านนั้นจะน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพครอบครัวต่างออกไป

ส่วนเรื่องการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นนี้เป็นการศึกษาในเรื่องของการใช้เวลาว่างของกลุ่มวัยรุ่นที่ทั้งอ่านและไม่อ่านเพื่อศึกษาเปรียบเทียบดูว่ามีความคล้ายคลึงกันหรือไม่ สรุปได้ว่าทั้งกลุ่มที่

อ่านและไม่อ่านนั้นส่วนใหญ่มีการใช้เวลาว่างที่เหมือนกันคือการเล่นอินเทอร์เน็ตที่บ้านเพราะปัจจุบันเทคโนโลยีได้กว้างขวางและแผ่ขยายมากขึ้นจึงสามารถทำให้ ทำกิจกรรมใดๆได้โดยผ่านทาง อินเทอร์เน็ตอีกทั้งปัจจุบันค่าใช้จ่ายในการใช้อินเทอร์เน็ตถูกจนคนทุกระดับสามารถใช้ที่บ้านได้โดยไม่ต้องไปเล่นตามร้าน ส่วนอันดับสองและอันดับสามนั้นกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านมีการใช้เวลาว่างที่ต่างกัน โดยที่อันดับที่สองและสามของกลุ่มที่อ่านนั้นคือการเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้า ส่วนกลุ่มที่ไม่อ่านนั้น อันดับสองคือการเล่นกีฬาและอันดับที่สามคือการไปคุยตามบ้านเพื่อนหรือคนรู้จัก แต่ถ้ามองใน ภาพรวมของผู้ที่ทั้งอ่านและไม่อ่านแล้วอันดับหนึ่งคือการเล่นอินเทอร์เน็ตที่บ้าน อันดับสองคือการเดิน เล่นตามห้างสรรพสินค้า และอันดับที่สามคือการไปชมคอนเสิร์ตหรือภาพยนตร์

จากการศึกษาในเรื่องของพฤติกรรมการอ่านกลุ่มตัวอย่างนิยมอ่านหนังสือการ์ตูน แนวชายรักชายในประเภทเล่มเดี่ยวจบมากที่สุดซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของลลิตา ศุภนิมิตวงศ์ (2550:103-106) แต่ในเรื่องของระยะเวลาและความถี่ในการอ่านนั้นกลับแตกต่างกันออกไปโดย งานวิจัยของลลิตานั้นบอกว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระยะเวลาที่อ่านหนังสือประเภทนี้อยู่ที่ 2-3ปีและความถี่ของการอ่านอยู่ที่เป็นบางครั้ง (2-3วัน/สัปดาห์)ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยเล่มนี้ที่บอกว่าส่วนใหญ่ แล้วกลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาในการอ่านมากที่สุดที่ต่ำกว่า 6 เดือนร้อยละ 60 และความถี่ในการอ่าน อยู่ทีนานๆครั้ง (1-2วัน/สัปดาห์) ร้อยละ 70.4 ในส่วนในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเช่าหนังสือการ์ตูนได้ กล่าวขัดแย้งกับการศึกษาวิจัยของธรรมจักร อยุธยา (2544:88-90) เรื่องการศึกษาระดับความ ชอบและ พฤติกรรมการบริโภคหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานครที่ว่าเด็กที่มีรายได้ต่ำ จะอ่านหนังสือนานๆครั้ง ซึ่งจากงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากอ่านเช่าหนังสือนานๆ ครั้งเช่นกันโดยขึ้นอยู่กับว่าจะเช่ามากหรือน้อย ดังนั้นกลุ่มตัวอย่าง ที่มีค่าใช้จ่ายในการเช่าสูงก็สามารถ อ่านได้นานๆครั้งเช่นกัน แต่ยังมีส่วนที่สอดคล้องกับการศึกษาบางเรื่องที่ว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมอ่าน หนังสือการ์ตูนและเลือกซื้อเช่าด้วยตนเองซึ่งมีกลุ่มอายุมากที่สุดอยู่ที่ 15-18 ปีและส่วนมากศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา

นอกจากนี้ในส่วนบุคคลที่บอกเล่าต่อหน้านงานวิจัยกลุ่มเป้าหมายยังอยู่ในช่วงวัยรุ่นที่มีความอยากรู้อยากลอง เป็นช่วงเปลี่ยนวัยชีวิตทางสังคม อารมณ์ จิตใจ ค่านิยม อุดมคติ ฯลฯ เด็ก กำลังเรียนและทดลองบทบาท อีกทั้งเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับคำว่า "เพื่อน" ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าในช่วง วัยนี้อาจทำให้วัยรุ่นเลือกเข้าถึงสื่อหนังสือการ์ตูนประเภทชายรักชายตามค่านิยมในกลุ่มตน หรือตาม สภาพแวดล้อม รอบตัว ซึ่งสอดคล้อง ึ่งกับแนวคิดของ Katz ที่ว่า การเลือกใช้ สื่อนั้นก็สืบเนื่องมาจาก เหตุผลทาง จิตวิทยาและความต้องการทางสังคมของแต่ละบุคคลนั้นๆ และ Davison ที่ให้ข้อคิดว่า บุคคล ทุกคนมีความเกี่ยวพันอย่างยิ่งต่อสังคมและสภาพแวดล้อมรอบๆตัว ซึ่งสภาพแวดล้อมดังกล่าว เป็นสาเหตุให้แต่ละบุคคลมีความต้องการเลือกใช้สื่อ หรือเลือกรับข าวสารเพื่อสนองความพอใจ และสอดคล้องกับความต้องการทางสังคม (พัชนี เที่ยจรรยาและคณะ, 2541: 225-226)

อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานศึกษาวิจัยของ ปาริชาติ สุริยวพันธ์ (2549:96-97) ศึกษาเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมของวัยรุ่นตอนกลางที่มีต่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น พบว่าเหตุผลในการเลือกอ่านการ์ตูนของวัยรุ่นตอนกลางนั้น (15-18 ปี) เป็นเพราะวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านฮอร์โมน ประสาทส่วนต่างๆ และความรู้สึกทางด้านสัมผัสตื่นตัวมากขึ้น ทำให้วัยรุ่นมีความสนใจอยากรู้ อยากเห็นในเรื่องต่างๆ มากขึ้น สนใจในการแสวงหาและแสดงออกซึ่งความรู้ใหม่ๆ ซึ่งเหตุผลที่เลือกอ่านการ์ตูนก็คือเนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน อ่านแล้วมีความเพลิดเพลิน ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด และยังมีปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกอ่านหนังสือการ์ตูนของวัยรุ่น ก็คือ เพื่อนหรือคนรู้จักนั่นเอง โดยสอดคล้องกับงานวิจัยนี้โดยที่เพื่อนนั้นเป็นบุคคลที่ กลุ่มตัวอย่างเล่าบอกต่อเนื้อหาภายในการ์ตูนมากที่สุดร้อยละ 83.2

ส่วนที่สองเรื่องการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทั้งอ่านและไม่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายนั้นมีการใช้เวลาว่างตรงกันที่สุดคือการเล่นเกมส์ที่บ้านโดยการ เล่นเกมส์รวมไปถึงทั้งเกมส์เครื่องและเกมส์อินเทอร์เน็ตซึ่งได้ตรงกับการการศึกษาเรื่องการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้หญิงที่อ่านหนังสือการ์ตูนแนวชายรักชายของลลิตา ศุภนิมิตรวงศ์ (2550: 26) ว่าส่วนใหญ่จะเล่นอินเทอร์เน็ต เช่นกัน

ส่วนที่สามความสัมพันธ์ระหว่าง การอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายและวิถีทางเพศของวัยรุ่นนั้น ผลจากการศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลประชากรกับพฤติกรรมการอ่านนั้น ผลการศึกษาบอกว่ามีเพียงตัวแปรสถานภาพของบิดามารดาและลักษณะการพักอยู่อาศัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่าน ซึ่งได้ขัดแย้งกับงานวิจัยในเรื่องของความสัมพันธ์ของข้อมูลประชากรและพฤติกรรมการอ่านของลลิตา ศุภนิมิตรวงศ์ (2550 : 106) โดยบอกว่า เพศ อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่าน ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่อ่านและไม่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายกับวิถีทางเพศด้านทัศนคติพบว่ากลุ่มที่อ่านนั้นมีวิถีทางเพศด้านทัศนคติที่แตกต่างจากกลุ่มที่ไม่อ่านโดยสอดคล้องกับงานศึกษาของกุลภา วรจสาระ (2544:18) ที่ว่าการที่มีผู้ชื่นชอบสิ่งเดียวกันก่อให้เกิดวัฒนธรรมย่อยซึ่งส่งผลทำให้เกิดกลุ่มพฤติกรรมและระบบสัญลักษณ์ในที่นี้กลุ่มที่อ่านหนังสือญี่ปุ่นแนวชายรักชายเป็นกลุ่มที่มีความชอบในสิ่งเดียวกันก็จะมีพฤติกรรมรวมถึงทัศนคติที่คล้ายกัน การศึกษาเรื่องวิถีทางเพศด้านทัศนคติทางเพศข้อที่ว่าด้วยกลุ่มรักเพศเดียวกันไม่เหมาะสมกับสังคมบ้านเรานั้นที่น่าแปลกคือกลุ่มที่อ่านหนังสือญี่ปุ่นแนวชายรักชายได้เห็น ด้วยกับข้อความดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาด้านทัศนคติของกลุ่มรักเพศเดียวกันของ Herex (อ้างใน London: Sage, 1994:210) ทัศนคตินั้นอาจเกิดจากความคิดจากครอบครัวที่มีมาแต่โบราณ ซึ่งในสังคมไทยนั้นสมัยก่อนมองว่ากลุ่มรักเพศเดียวกันเป็นกลุ่มผู้ป่วยทางจิตซึ่งสอดคล้องกับผลที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเช่นกันจึงมองว่าการเป็นรักเพศเดียวกันนั้นไม่เหมาะสมกับสังคมไทย การศึกษาวิจัยในเรื่อง

ความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อรักเพศเดียวกันชายของรุ่งกานดา พงศ์ธรรกุลพานิช (2531) พบว่ากลุ่มรักเพศเดียวกันควรมีการจำกัดสิทธิ บางประการ เช่น การเป็นผู้เฒ่า การประกอบอาชีพ เป็นต้น

จากผลสามารถอธิบายว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือญี่ปุ่นแนวชายรักชายนั้นมีความพร้อมทัศนคติที่เห็นด้วย โดยข้อที่กลุ่มที่อ่านและไม่อ่านมีความเห็นด้วยมากที่สุดตรงกันคือในเรื่องของการที่ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงควรให้เกียรติกันแล ะกัน ถ้าพิจารณาโดยละเอียดแล้วทัศนคติทางเพศที่นอกเหนือจากที่กล่าวไปโดยกลุ่มอ่านและไม่อ่านมีความเห็นด้วยตรงกันคือ หญิงชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์จนกว่าจะแต่งงาน กลุ่มรักเพศเดียวกันไม่เหมาะกับสังคมบ้านเรา การเป็นรักเพศเดียวกันไม่ควรจะเป็นสาเหตุของการกีดกันทางอาชีพ รัฐควรจะมีกฎหมายที่รองรับพฤติกรรม รักเพศเดียวกัน และกลุ่มรักเพศเดียวกันถือเป็นกลุ่มผู้ป่วยทางจิต

ข้อเสนอแนะ

การศึกษครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะ 2 ประการ กล่าวคือ ข้อเสนอแนะทางสังคมในการกำหนดนโยบาย และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทางสังคมและการกำหนดนโยบาย

1.1 หนังสือการ์ตูนประเภทชายรักชายที่มีอยู่ขณะนี้ไม่ต่างจากหนังสือการ์ตูนประเภทตาหวานทั่วไป แต่หนังสือการ์ตูนประเภทชายรักชายถูกจัดเป็ นแนวการ์ตูนเฉพาะกลุ่มที่สังคมไทยบางส่วนยังไม่ยอมรับ อีกทั้งเรตของการ์ตูนที่ดูแล้วค่อนข้างแรงกว่าการ์ตูนทั่วไป จึงถูกกวาดล้าง บ่อยครั้งเลยทำให้เกิดการเผยแพร่ผ่านสำนักพิมพ์อย่างผิดกฎหมาย ทำให้ยังไม่มีการ์ตูนซีไรต์ ตามที่ควรเป็นตามสำนักพิมพ์ที่ถูกกฎหมาย แต่ทั้งนี้การออกกฎหมายควบคุมใด ๆ ก็ตาม ควรเบ้ นไปอย่างไม่ปิดกั้นที่จะเข้าถึงสื่อประเภทนี้ เพราะจากการศึกษาวิจัย ทำให้ทราบถึงกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยต้องการเรียนรู้ด้วยวิจญาณของตน โดยหลักเหตุผล ดังนี้ การแก้ปัญหา นี้ จึงต้องอาศัยความร่วมมือทั้งทางภาครัฐและเอกชน ที่เล็งเห็นและคำนึงถึง คุณภาพเด็กและเยาวชนเป็ นสำคัญ โดยควรปรึกษามาตรการทางกฎหมายเรื่องของการเผยแพร่สื่อ มีการจัดระดับ (Rating) วางมุมไว้เฉพาะที่มีการนำป้าย สัญลักษณ์ มาช่วยในการสื่อสารแก่ ผู้อ่านให้ชัดเจน โดยมีการประชาสัมพันธ์ อย่างต่อเนื่องเพื่อเป็น การสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เนื่องจากรูปแบบของหนังสือการ์ตูนมีความคล้ายคลึงกับ หนังสือการ์ตูนทั่วไป จึงอาจเกิดความสับสน และเกิดการเข้าถึงสื่อประเภทนี้โดยไม่รู้ตัว

1.2 สื่อมวลชน โดยเฉพาะสื่ออินเทอร์เน็ตที่ปัจจุบันได้รับความสำคัญอย่างมาก อีกทั้งเป็นสื่อเสรีทั่วโลก จึงเสมือนเป็ นดาบสองคม เนื่องจากวัยรุ่น 'นหญิงที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภท อาจเลือกหันเข้าหากการ์ตูนประเภทนี้ทางสื่ออินเทอร์เน็ตแทน หากมีการกวาดล้างหนังสือการ์ตูน ประเภทนี้จนไม่สามารถหาอ่านได้ ซึ่งภาพทางอินเทอร์เน็ตจะไม่มีการ์ตูนอย่างสื่อสิ่งพิมพ์ ทางหน่วยงานที่

เกี่ยวข้องกับกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงควรวางวิธีการป้องกันและยับยั้งการเข้าถึง การ์ตูนประเภทนี้ทาง สื่ออินเทอร์เน็ตอย่างจริงจัง โดยการปิดหรือล๊อคหน้าของเวปเพจเพื่อป้องกันการ เข้าถึงของสื่อดังกล่าว

1.3 การควบคุมสื่ออินเทอร์เน็ตนั้นเป็นเรื่องยากที่จะควบคุมและจำกัดขอบเขตของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆได้ของผู้รับสาร ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงเห็นว่า การให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับหนังสือการ์ตูนประเภทนี้ แก่กลุ่มเด็กและเยาวชน เป็นหนทางที่ดีที่สุดโดยเน้นให้ ความสำคัญ ในการสร้างเกราะป้องกันให้แก่ผู้รับสารให้มีวิจารณญาณในการรับรู้และสามารถ แยกแยะข่าวสารที่ตนรับได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

2.1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content) ของหนังสือการ์ตูนประเภทชายรักชาย เป็นเรื่อง น่าสนใจศึกษา ทั้งนี้เพราะ ตัวเนื้อหานี้ มีอิทธิ พลที่สามารถนำไปสู่ 'การสร้างสรรค์' หรือแทรกผ่านสื่อ ประเภทอื่นๆอย่างภาพยนตร์ ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องสมควรหรือไม่สม ควรในการนำการ์ตูนประเภทนี้มา เผยแพร่ต่อไป

2.2 งานที่น่าสนใจศึกษาอีกเรื่องหนึ่ง น่าจะเป็นการสำรวจถึงผลกระทบของพฤติกรรม การอ่านการ์ตูนประเภทนี้เปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นที่เรียนโรงเรียนสห ศึกษา (ชาย-หญิง) โรงเรียนชายล้วน และโรงเรียนหญิงล้วน เพื่อศึกษาความ เหมือนหรือแตกต่างในการเลือกเข้าถึงสื่อหนังสือการ์ตูน ประเภทนี้ และผลกระทบที่มีต่อวัยรุ่นในด้านอื่นๆ ที่มีใช้พฤติกรรมทางเพศอย่างเดียว เช่น ผลกระทบ ด้านการเรียน ซึ่งนอกจากจะเป็นการสำรวจแล้วอาจจะ เป็นการทำการวิจัย แบบ Focus Group หรือ สัมภาษณ์เชิงลึก น่าจะทำให้ได้ข้อมูลที่มีน้ำหนัก และสามารถเอาไปใช้วางแผนเพื่อพัฒนาวัยรุ่นต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรองกาญจน์ ชนะเสรีชัย. 2543. การรับรู้และทัศนคติของกลุ่มรักต่างเพศและรักร่วมเพศต่อ
โฆษณารักร่วมเพศในวีสื่อสิ่งพิมพ์และพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการโฆษณา ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนนา แก้วเทพ. 2545. สื่อและวัฒนธรรมศึกษากับสังคมไทย. รัฐศาสตร์สาร 23(3): 50-97.
- กาญจนนา แก้วเทพ. 2547. สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์ Higher Press,
- กุกภา วจนะสาระ. 2544. เซ็นเตอร์พ้อยท์กับPreteen: การก่อตัวของวัฒนธรรมวัยแรกรุ่น.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขามานุษยวิทยา คณะสังคมวิทยาและ
มานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ขวัญเรือน กิตติวัฒน์. 2529. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการสื่อสารในพฤติกรรมศาสตร์การสื่อสาร.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
- จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ. 2546. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
- จุลศักดิ์ อมรเวช. 2544. ตำนานการ์ตูน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แสงดาว,
- ชวรัตน์ เชิดชัย. 2527. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร : บริษัทการพิมพ์
จำกัด,
- ชาติวุฒิชัย วัจนวล. 2542. อิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความรู้และทัศนคติเรื่องเพศศึกษาของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสหศึกษา กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ญาณานธร เจียรรัตนกุล. 2550. YAOI: การ์ตูนเกย์โดยผู้หญิงเพื่อผู้หญิง. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเพศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐฤดี สิ้นทรัพย์สมบุญ. 2541. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา สถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดวงหทัย นุ่มนวล. 2546. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทองพล ภูมิพัฒน์. 2538. จิตวิทยาสังคม. นนทบุรี : SR printing,

- ทัศนาศัลยนันท์. 2543. เบื้องหลังความสำเร็จของการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีต่อเด็กและเยาวชนไทย.
 รายงานการวิจัย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธงชัย สันติวงษ์. 2539. การตลาดโลกาภิวัตน์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทย
 วัฒนาพานิช,
- ธนาธิพ ฉัตรภูมิ. 2545. “การ์ตูนญี่ปุ่น” ในฐานะสื่อการเรียน. สถานปฏิบัติ เล่มที่ 5 (มีนาคม 2545):
 30-32.
- ธรรมจักร์ อยู่โพธิ์. 2544. การศึกษาระดับความชอบและพฤติกรรมการบริโภคหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น
ของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะ
 นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ รักประยูร. 2545. การเผยแพร่วัฒนธรรมวัยรุ่นญี่ปุ่นผ่านสื่อในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธันว์ทิพย์ ศรีสุดา. 2548. การวิเคราะห์เนื้อหาและผู้อ่านการ์ตูนยาโอย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นราภรณ์ หะวานนท์. 2542. รื้อสร้างองค์ความคิดผู้หญิงกับสุขภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 3.
 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
 นิพนธ์ นาคสมภพ. 2540. 20 ปี อ.ส.ม.ท. กรุงเทพมหานคร : อัมรินทร์พรินติ้งแอนพับลิชชิ่ง
 (มหาชน),
- นิยมพรรณ วรรณศิริ. 2540. มนุษยวิทยาสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
- บุญนำ ชัยธีระพันธุ์กุล. 2541. พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
มงคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
- ประมะ สตะเวทิน. 2541. การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี. พิมพ์ครั้งที่ 2.
 กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์,
- ประภาพันธุ์ สุวรรณ. 2526. ทัศนคติ: การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.
 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช,
- ประยูรศรี มณีสร. 2532. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท.,
- ปาริชาติ สุริยวรรณ. 2549. ทัศนคติและพฤติกรรมของวัยรุ่นตอนกลางที่มีต่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น
ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศและความรุนแรง. รายงานโครงการเฉพาะบุคคลมหาบัณฑิต คณะ
 วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ผู้จัดการออนไลน์. การ์ตูนเกย์ นี่แหละ...ผู้ชายในฝัน[Online]. Available from:
<http://www.manager.co.th> [10 พฤศจิกายน 2549]

- พรรณน้อย ที่ปรึกษาพันธุ์. 2541. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทัศนคติพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในสถานศึกษาระดับมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พุกษา นุกบุญ. 2549. ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัฒนา กิติอาษา. 2545. "สนาม" ในความทรงจำของนักเรียนมัธยมศึกษา. คนใน: ประสบการณ์ภาคสนามของนักมานุษยวิทยาไทย: 113-162.
- พัชนี เชยจรรยา และคณะ. 2541. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง,
- พัลลภา วิชิตะกุล. 2546. ผลกระทบทางวัฒนธรรมของละครได้วันทางโทรทัศน์ เรื่อง "รักใสใสหัวใจ 4 ดวง" ที่มีต่อวัยรุ่นไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมลมาศ แสงศักดิ์. 2545. แนวโน้มพฤติกรรมทางเพศและความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาส่งเสริมสุขภาพ คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไพพรรณ อินทนา. 2546. การส่งเสริมการอ่าน. ชลบุรี : ชลบุรีการพิมพ์,
- มาณพ คณะโต. 2541. พฤติกรรมทางเพศ. กรุงเทพมหานคร : อาคารสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, โยธิน ศันสนยุทธ์ และ จุมพล พูลภัทรชีวิน. 2529. จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ,
- รวมพล สายอรุณ. 2541. ภาพลักษณ์เกย์ในสายตานักศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2548. พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยา อักษร A-L. กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์โสภากการพิมพ์,
- เริงฤดี ปรากฏระนันท์. 2544. การเปิดรับเนื้อหาทางเพศจากนิตยสารผู้หญิง และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของสตรีวัยรุ่นและวัยทำงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งกานดา พงศ์ธรรกุลพานิช. 2531. ความคิดเห็นของนักเรียนชายมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อพฤติกรรมร่วมเพศชาย วิทยาลัย กลุ่มโรงเรียนที่ 1 ของกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ลลิตา ศุภนิมิตวงศ์. 2550. พฤติกรรมกาารเปิดรับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทชายรักชายและความพึงพอใจของวัยรุ่นหญิง (15-25 ปี). วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิริยะ สว่างโชติ. 2542. "ไปโรงเรียนก็ไม่ไป ไปโรงเรียนก็ไปสาย": บทเรียนที่ว่าด้วยเรื่องการศึกษา Pop(ula) Culture. รัฐศาสตร์สาร 21(3): 301-328.
- ศิรินันท์ กิตติสุขสถิต. 2551. ประชากรและสังคม 2551, รสนิยมทางเพศของวัยรุ่นไทยยุคไซเบอร์, นครปฐม : สำนักพิมพ์เอดิชั่น เพรส โปรดักส์ จำกัด,
- ศรีเรื่อน แก้วกังวล. 2545. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
- ศรีเรื่อน แก้วกังวล. 2549. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
- ศึกษาธิการ,กระทรวง.กรมวิชาการ. 2520. ผลสำรวจความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย, กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทยจำกัด. 2540. ประชาชาติธุรกิจ, หนังสือการ์ตูนสร้างสรรค์หรือมอมเมาเยาวชน, กรุงเทพมหานคร,
- สมพงษ์ พันสเจริญ. 2545. การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคหนังสือการ์ตูนในเขต กทม.: ศึกษาเฉพาะกรณีหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นและจีน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2550. กลุ่มสถิติประชากรและสังคม, การสำรวจพฤติกรรมกาารอ่านของประชากร พ.ศ. 2550, กรุงเทพมหานคร : สำนักสถิติเศรษฐกิจและสังคม,
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2548. กลุ่มสถิติประชากรและสังคม, การสำรวจพฤติกรรมกาารอ่านหนังสือของประชากร, กรุงเทพมหานคร,
- สุชา จันท์เอม. 2529. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
- สุจิตรา ศรีสุธรวงศ์. 2544. พฤติกรรมกาารอ่านหนังสือวรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดีของเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชา จันท์เอม และ สุรางค์ จันท์เอม. 2524. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
- สุชา จันท์เอม. 2544. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
- สุชาติ ไสมประยูร และ วรณี ไสมประยูร. 2540. เพศศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทย

วัฒนาพานิช,

สุชาติ โสภประยูร. 2540. เพศศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา

พานิช,

สุชาติ สวัสดิ์ศรี. 2526. วัฒนธรรมการ์ตูนญี่ปุ่น. โลกหนังสือ 6 เล่มที่ 7 (เมษายน 2526).

สุชาติพิทย์ แสงวัฒนกุล. 2536. ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการปล่อยตัวทาง
เพศสัมพันธ์ก่อนสมรส. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุนทร โคมิน และสนธิ สมัครการ. 2522. ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย. กรุงเทพมหานคร :

สถาบันบัณฑิตบริหารศาสตร์,

สุภิญญา ทองรัตนศิริ. 2544. การ์ตูนญี่ปุ่นในฐานะสื่อ: การศึกษากรณีการ์ตูนเรื่อง N.Y.N.Y.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ คณะวารสารศาสตร์
และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุวรรณ สันติประภา. 2532. พฤติกรรมการอ่านและการเลือกอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของเด็ก
ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และ
สื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อนงค์ ชีระพันธ์. 2544. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
สามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาการ
พัฒนา คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อรัชพร คิมหัจจ์นทร์. 2548. อิทธิพลของหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นต่อทัศนคติต่อบทบาททางเพศของ
นักเรียนโรงเรียนราชวินิต บางเขน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน
คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ

Andrew M. 2001. Dictionary of psychology. New York : Great Clarendon Street,

Bandura, A. 1977. Social Learning Theory. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall,

Cole, Bard C. 2001. Male on Male action for Girls. Gay & Lesbian Review 8(1): 40.

Available from: H.W. Wilson [2009, Sep 8].

Hurlock, E.B. 1978. Child development. 6th ed. New York : McGraw-Hill,

Ford, Nicholas and Kittisuksathit, Sirinan. 1996. Youth Sexuality; The sexual Awareness,
Lifestyles and Related-Health Service Needs of Young, Singles, Factory Workers
in Thailand. Nakornpathom: Institute of Population and Social Research Mahidol
University,

James R. Browning, Elaine Hatfield, Debra Kessler and Tim Levine. 2000. Sexual

- Motives, Gender, and Sexual Behavior. Archives of Sexual Behavior 29(2): 135-153.
- Klapper, Joseph T. 1960. The Effective of Mass Communication. New York : The Free Press,
- Lunging, Wim. 2006. YAOI Ronso: Discussing Depictions of Male Homosexuality in Japanese Girls' Gay Comics and Gay Pornography [Online]. Intersections: Gender, History and Culture in Asian context. Murdoch University, 2006. Available from: <http://www.she.murdoch.edu.au/intersections/issue12/lunsing.html> [2008, Nov 10].
- Mark McLelland and Seung Hyun Yoo. 2007. The international YAOI Boy's Love Fandom and the regulation of virtual child pornography. Journal of NSRC Volume 4, No. 1 (March 2007): 93-104.
- McLelland, Mark. 2004. Male Homosexuality in Modern Japan: Culture Myth and Social Realities. Reprint. Oxon : RoutledgeCurzon,
- Melanie J. Zimmer Gemback, Jessica Siebenbruner and W. Andrew Collins. 2004. A Prospective Study of Intraindividual and Peer Influences on Adolescents Heterosexual Romantic and Sexual Behavior. Archives of Sexual Behavior 33(4): 381-394.
- New-Comb. 1954. Social Psychology. New York : the Dryden Press Publishers,
- Noh, Suen. 1998. Reading YAOI Comics: An Analysis of Korean Girls' Fandom. [Online]. Available from: http://moongsil.com/study/YAOI_eng.pdf [2009, Sep 9].
- Pagliassotti, Dru. 2008. Reading Boy's Love in the west. Paticip@tions Volume 5, Issue 2 Special Edition (November 2008).
- Richard Mizerski. 1995. The relationship between cartoon trade character recognition and attitude toward product category in young children. American Marketing Association.
- Robert Kubey and Mihary Csikszentmihaly. 2004. Television Addiction. Scientific American Mind (January 2004).
- Sasse, C.R. 1994. Families Today. Peoria : Glenclo Division of Macmilian/Mac Craw - Hill,

- Schodt, Frederik L. 1986. Manga! Manga The World of Japanese comics. New York : Kodansha International Ltd,
- Suzuki, Kasuki. 1998. Pornography or Therapy? Japanese Girls Creating the YAOI Phenomenon [Online]. The Society for Intercultural Comparative Studies, Princeton University. Available from: http://webware.princeton.edu/site/sics/01suzuki_abs.html [2008, Dec 22]
- Thorn, Matthew. 1997. What Japanese Girl Do With Manga and Why [Online]. School of Cartoon & Comic Art: Kyoto Seika University, Available from: http://matt-thorn.com/shuojo_manga/jaws/index.html [2009, Sep 9].
- Welker, James. 2006. Beautiful, Borrowed and Bent: 'Boys' Love' as Girls' Love in Shojo Manga. Gender beyond 'Sexual Difference': Rethinking Feminisms and Visual Culture, special issue of Signs 31(3): 841-870.
- Wilson, Brent and Masami Toku. 2003. 'Boys' Love,' YAOI, and Art Education: Issues of Power and Pedagogy [Online]. The California State University, Available from: http://www.csuchico.edu/~myoku/vc/articles/toku/Wil_Toku_BoysLove.html [2009, Sep 12].
- Yoo, Seunghyun. 2002. Online discussion on YAOI: Gay relationships, sexual violence, and female fantasy [Online]. American Public Health Association. Available from: http://apha.confex.com/apha/130am/techprogram/paper_42542.html [2009, Sep 10]

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI)
และวิถีทางเพศของวัยรุ่นไทย

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตของสาขาวิชาเพศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการตอบแบบสอบถามด้วยตนเองตามความเห็นของท่านอย่างครบถ้วน โดยท่านต้องใช้เวลาในการตอบประมาณ 30 นาที และขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้ทั้งหมดนี้จะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้นโดยไม่มีการระบุชื่อหรือรายละเอียดส่วนตัวที่เป็นกรทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ท่านเคยอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI) หรือไม่ []

1. เคยอ่าน

2. ไม่เคยอ่าน

(ทำทุกส่วน)

(ทำส่วนที่ 1, 3 และ 4.2)

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าตัวเลือกที่เป็นคำตอบของท่าน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

[]

2. อายุ

1. 15-17

2. 18-20

3. 21-23

4. 24-25

[]

3. อาชีพ

1. กำลังศึกษาอยู่

2. ทำงาน

[]

1.1 ระดับชั้นมัธยมศึกษา

2.1 รับราชการ

[]

1.2 ระดับ ปวช.

2.2 พนักงานเอกชน

1.3 ระดับ ปวส.

2.3 ค้าขาย

1.4 ระดับมหาวิทยาลัย

2.4 อาชีพอิสระ

4. สถานภาพสมรสของบิดามารดา

[]

1. อยู่ด้วยกัน

2. แยกกันอยู่

3. แยกกันอยู่(มีปัญหากัน)

4. มารดาถึงแก่กรรม

5. บิดาถึงแก่กรรม

6. บิดาและมารดาถึงแก่กรรม

5. ปัจจุบันท่านพักอาศัยอยู่กับ

[]

1. บิดาและมารดา

2. บิดาหรือมารดา

3.ญาติผู้ใหญ่

4. เพื่อน

5. คนเดียว

6. อื่นๆ ระบุ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI)

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าตัวเลือกที่เป็นคำตอบของท่าน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

6. ส่วนใหญ่ท่านอ่านหนังสือการ์ตูนแนวชายรักชายแบบรูปแบบใด []
 1. เล่มเดียวจบ 2. แบบหลายเล่มจบ / แบบชุด
7. ท่านอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายมานานเท่าไร []
 1. ต่ำกว่า 6 เดือน 2. 6 เดือน – 1 ปี
 3. 2-3 ปี 4. 3 ปีขึ้นไป
8. ท่านอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายบ่อยแค่ไหน []
 1. เป็นประจำ 2. เป็นครั้งคราว 3. นานๆครั้ง
9. ส่วนใหญ่ท่านมักคุยเรื่องราวเกี่ยวกับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายกับใครมากที่สุด []
 1. เพื่อน 2. คนในครอบครัว
 3. ไม่มี 4. อื่นๆ ระบุ.....
10. ท่านใช้เงินในการเช่าการ์ตูนประมาณเดือนละ.....บาทต่อเดือน []

ส่วนที่ 3 การใช้เวลาว่าง

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าตัวเลือกที่เป็นคำตอบของท่าน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

11. ท่านชอบใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมอะไรบ้างต่อไปนี้ (เรียงตามความชอบจากมากที่สุด 3 อันดับ)

A) พักผ่อนในสวนสาธารณะ	[]	B) ไปดิสโก้เทค / ผับ	[]
C) ไปคาราโอเกะ	[]	D) ดูคอนเสิร์ต/ภาพยนตร์	[]
E) คุยตามบ้านเพื่อน/คนรู้จัก	[]	F) เดินตามห้างสรรพสินค้า	[]
G) เล่นกีฬา	[]	H) ไปวัด ทำบุญ	[]
I) เล่นเกมส์ ที่บ้าน	[]	J) ไปร้านเล่นเกมส์ ร้านอินเทอร์เน็ต	[]

ส่วนที่ 4 วิธีทางเพศ

ส่วนที่ 4.1 ด้านความรู้สึกทางเพศ

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เป็นคำตอบของท่าน

เมื่อท่านอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย (YAOI) แล้วท่านรู้สึกว่.....

12. ท่านอยากจะมีคนรักเป็นเพศเดียวกัน 1. ใช่ 2. ไม่ใช่ []
13. ท่านอยากจะมีมือกับเพศเดียวกัน 1. ใช่ 2. ไม่ใช่ []
14. ท่านอยากจะมีกอดกับเพศเดียวกัน 1. ใช่ 2. ไม่ใช่ []
15. ท่านอยากจะมีจูบกับเพศเดียวกัน 1. ใช่ 2. ไม่ใช่ []
16. ท่านอยากจะมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน 1. ใช่ 2. ไม่ใช่ []

ส่วนที่ 4.2 ด้านทัศนคติทางเพศ

คำชี้แจง แบบสอบถามแต่ละข้อให้ท่านเลือกตอบเพียงคำตอบเดียวโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำของท่าน

แบบสอบถามส่วนนี้มีคำตอบให้เลือก ดังนี้

เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความนั้นท่านไม่แน่ใจกับความคิดเห็นของท่าน

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

17. ท่านมีทัศนคติอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องวิถีทางเพศ

ข้อความ	เห็นด้วย (3)	ไม่แน่ใจ (2)	ไม่เห็นด้วย (1)	สำหรับ ผู้วิจัย
1. ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงควรให้เกียรติกันและกัน				
2. หญิงชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์จนกว่าจะแต่งงาน				
3. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานสังคมยอมรับเฉพาะผู้ชายและไม่ยอมรับสำหรับผู้หญิง				
4. การลักลอบได้เสียกันในวัยเรียนเป็นเรื่องที่ผิด				
5. การมีคนรักในวัยเรียนทำให้การเรียนดีขึ้น				
6. กลุ่มรักร่วมเพศไม่เหมาะกับสังคมบ้านเรา				
7. การเป็นรักร่วมเพศไม่ควรจะเป็นสาเหตุของการกีดกันทางอาชีพ				
8. รัฐควรมีกฎหมายที่รองรับพฤติกรรมรักร่วมเพศ				
9. กลุ่มรักร่วมเพศถือเป็นกลุ่มผู้ป่วยทางจิต				
10. การเป็นรักร่วมเพศเป็นการปกป้องเพศตามธรรมชาติเหมือนมนุษย์ทั่วไป				

*****ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี*****

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายชยภัทร จินดาเลิศ เกิดวันที่ 7 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2528 จังหวัด กรุงเทพมหานคร เป็นบุตรชายคนโตของนายบ่ง จินดาเลิศและนางสาวสมควร แก่นสาร จบการศึกษาระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่โรงเรียนวัดชนะสงคราม เขตพระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายที่โรงเรียนวัดราชาธิวาส เขตดุสิต จังหวัดกรุงเทพมหานคร และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัย ศิลปากร คณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกการประถมศึกษา ด้วยระดับเกียรตินิยมอันดับ 2 เกรดเฉลี่ย 3.47 ณ วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคการศึกษาต้น ประจำปี พ.ศ. 2551 ปัจจุบันกำลังทำงานในตำแหน่งครูสอนภาษาอังกฤษที่โรงเรียน ราชวินิต บางเขน กรุงเทพมหานคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย